

Gian Tình Phát Sinh Từ Quyển Nhật Ký

Contents

Gian Tình Phát Sinh Từ Quyển Nhật Ký	1
1. Chương 1: Đồ Đệ Siêu Cấp Ngây Ngô	2
2. Chương 2: Anh Trai Lam Nhan Muốn Kết Hôn Với Acc Nhân Yêu	5
3. Chương 3: Vì Cầu Huyết Mà Quyết Đấu (*)	8
4. Chương 4: Hôn Chiến Cổ Mộ	13
5. Chương 5: Jq Hình Thành Trên O Dịch	18
6. Chương 6: Jq Xảy Ra Ở Yến Tử Ổ	22
7. Chương 7: Cha Và Con	26
8. Chương 8: Nhân Yêu Không Phải Kẻ Lừa Đảo	29
9. Chương 9: Vì Nhân Yêu Giết Người	33
10. Chương 10: Cầu Hôn? Thằng Thẩn!	37
11. Chương 11: Cá Thổng Tư Vui Vẻ	41
12. Chương 12: Tình Nhân Hay Cừ Nhân	42
13. Chương 13: Hoàn Cảnh Gia Đình Éo Le	46
14. Chương 14: Không Chỉ Là Bạn Bè	50
15. Chương 15: Theo Đuổi A Theo Đuổi A Theo Đuổi	54
16. Chương 16: Jq Xảy Ra Khi Thiên Tầm	59
17. Chương 17: Bé Con Vs Ngạo Kiêu	63
18. Chương 18: Lộng Lấy Biến Thân – Sức Mạnh Rmb	68
19. Chương 19: Bảo Táp Hôn Lễ	73
20. Chương 20: Vô Tình Lướt Qua	78
21. Chương 21: 1vs6	82

Gian Tình Phát Sinh Từ Quyển Nhật Ký

Giới thiệu

Biên tập: Đông ThiênThể loại:Võng du, 1×1, hài, HE. Thứ nhất đây là bộ võng du đam mỹ được diễ

1. Chương 1: Đồ Đệ Siêu Cấp Ngây Ngô

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Thứ 7 ngày x tháng x. Thời tiết: mình không xem.

Bắt đầu từ hôm này, thầy Phương muốn học sinh viết nhật ký, mình muốn mỗi ngày viết thật nghiêm túc.

Hôm nay là thứ 7, trời không tốt lắm cũng không quá xấu, mình nhìn không ra, nhưng mà trên trời có thái dương công công.

Hôm nay ba ba đi công tác, vì sao thứ 7 rồi mà vẫn phải làm việc? Dù sao thì ba ba cũng đã dạy mình chơi một trò chơi tên là Thiên Long Bát Bộ, trò chơi này thật khó a, ngay cả cách vào mình cũng không biết, may mà ba ba cài cho mình bằng chữ Suliao, có thể đánh chữ trực tiếp vào máy tính, mình cảm thấy rất kỳ lạ, chữ làm thế nào có thể đi vào được máy tính, thầy có biết không?

Còn có a, tại sao mình lại phải chơi nhân vật là con gái? Ba ba nói con gái có thể đi gạt người, thế nhưng thầy giáo nói gạt người là sai, ba ba và thầy giáo nói không giống nhau, mình không biết nghe ai.

Hôm nay mình lại chơi trò chơi đó nữa, phong cảnh thật đẹp.

Lời phê của giáo viên:

Có mặt trời thì phải ghi là 'trời trong xanh', chứ không ghi 'mình không xem'.

Muốn biết sao chữ có thể vào máy tính, gợi ý cho con vào baidu để tìm.

Tất cả đều phải nghe theo thầy giáo, đã biết chưa.

Bởi vì con đối với lời của thầy tỏ ý nghi ngờ, nên nhật ký lần này thầy chỉ có thể cho con 3 sao.

====
=====

Phương Hân từ WC đi ra đến trước máy tính, khung tán gẫu ở giao diện trò chơi đã dài thêm ra một mảng lớn.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Ai muốn thu nhận đồ đệ? Tôi có một tiểu mỹ nữ, tới trước thì được!

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Mỹ nữ? Ở nơi nào, tôi thu tôi thu

~~[Bang hội][tiêu dao tiểu yêu]: Thái dương, ông chết chắc rồi

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Kia là ai, tới lời dài đi, cho anh xem thế nào là mỹ nữ thật sự

~[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Vợ ơi anh sai rồi ...

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Bớt vớ vẩn đi, rút ngay cho bà !!

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Thái dương, nói nhảm nhiều quá, ai muốn thu nhận đồ đệ, giơ tay nhanh nào!

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Đều do Lão cuồng, hại tôi bị vợ đánh

Đối với đôi vợ chồng dở hơi này, Phương Hân cười mỉm, gõ gõ bàn phím.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Lão cuồng không phải ông tự thu là được à, Thái dương lại bị vợ đánh nữa sao, đến đây, tổ cho đẳng ấy mượn ngực khố này.

[Bang hội] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: 0.0! JQ aChị em đâu, mau ra đây xem JQ !!

[Bang hội] [thu vũ]: [_]!! Bảg sắ JQ kều boong boong a, Nguyệt lượg mau tới bắt kẻ thông dâm tại giường!

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Cút đi tên Hồ ly thôi, ông đây cho người một vàng thái dương.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Tớ biết đằng ấy gọi là ‘cho người một vàng thái dương’ rồi, không cần cường điệu

~[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượg]: Chồng, lên a, em muốn xem cảnh xuân trên giường a !!

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Vợ Em

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Mấy cái tên này, cuối cùng là ai muốn thu nhận đồ đệ hả, ông đang vẫn đang chờ bọn mi trả lời này !!

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Rốt cuộc là ai thế, khiến cho Lão cuồng phải lo nghĩ như vậy.

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: Lão cuồng thấy con gái nhà người ta tể da nộn thịt, sắc tâm nổi lên nha

~[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Không phải thế, là một bằng hữu của tôi, tôi cấp thấp không đủ dẫn theo, trong bang người nào cấp cao một chút thì nhận làm đồ đệ đi.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Được, phê chuẩn, đưa vào hậu cung

~[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Lão cuồng, mời tớ vào đội.

Yêu cầu tổ đội lập tức bắn qua, Phương Hân ấn ‘Đồng ý’, sau khi vào thì nhìn đội ngũ, một acc nữ cấp 1, tên có vẻ nho nhã, ‘Tiêu tiêu vũ hiết’ .Hừ, cậu bừ môi, rõ ràng đây là một đứa nhóc, không biết là người mới chơi, hay là một đứa rành rồi nhảm chán luyện acc khác.

[Đội ngũ] [lão tử chính là cuồng]: Hồ ly, đây là bằng hữu của tôi, lần đầu chơi game, cũng không ngốc đâu, chỉ là đánh chữ có hơi chậm, cậu hướng dẫn thêm nha, để sai vặt cũng không sao, thật đấy! A !! Có người gọi tôi đi tam hoàn (*), tôi đi trước

~(*)Tam hoàn: Nhiệm vụ Tô Châu Liên Tam Hoàn, được biết đến với cái tên thông dụng Q1,2,3

Không đợi người kia trả lời, Lão tử chính là cuồng tựa như mông dính lửa lui đội, nhanh như chớp đã không thấy bóng người, Phương Hân ngồi trước máy tính nhếch khóe miệng, cái Lão cuồng này bình thường làm gì cũng lè mề, hôm nay như vậy khác thường, khẳng định có chuyện, nhưng mà có chuyện thì mới vui. Điều khiến nhân vật trong game chạy đến chỗ Tiêu tiêu vũ hiết. Đến nơi, vừa thấy, trang phục tân thủ màu tím, kiểu tóc tán hoa phát [tớ đoán thế , là kiểu tóc búi lên đằng sau nhìn giống cái bánh bao], kiểm tra dữ liệu, chưa có đồ gì, quả nhiên là người chơi mới chính gốc.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Chào tỷ tỷ

Không cần hoài nghi, đúng vậy, Phương Hân chơi acc nữ, chính là nhân vật đứng đầu tất cả môn phái, người đẹp Nga My, mặc trang phục cao cấp môn phái mới không cần nói, còn nhuộm cái đầu màu hồng, toàn thân tỏa ra quang mang hồng nhạt nữ tính. Dù sao trong game nhân yêu có cả một lô một lốc, cậu sẽ không bởi vì sợ bị gọi là nhân yêu mà lựa chọn cái acc nam thiếu thẩm mỹ kia, đã chơi thì nên vui vẻ thoải mái. Acc nữ, đặc biệt là mỹ nữ, không chỉ thỏa mãn chính mình, mà người khác cũng thích, cứ sao lại không chọn?

Phương Hân cười tủm tỉm nhìn tiểu muội muội đầu bánh bao, cũng không sửa lại cách gọi của cô nhỏ.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ngoan, trước đi làm nhiệm vụ lên cấp 10, trở về chị nhận cương làm đồ đệ.

Qua một hồi lâu, Tiêu tiêu vũ hiết đánh ra một câu.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Tỷ tỷ, em không biết.

Làm nhiệm vụ cũng không biết, người là ngu ngốc sao. Khuôn mặt tươi cười của Phương Hân méo lệch đi, sau đó gồ gồ trán, nhớ tới đối phương là siêu cấp ngây ngô lần đầu chơi game, Lão cuồng ông thật đúng là đã quảng cho tôi cục nợ lớn đấy.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Quyển sách góc trái bên dưới màn hình thấy không, mở ra, chọn nhiệm vụ, nhấn vào NPC [Non-player character], tiếp nhận và làm nhiệm vụ, rõ rồi chứ?

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ.

Kể tiếp hơn nửa giờ đồng hồ, Phương Hân đã cảm nhận được thế nào gọi là sầu muộn đến ói máu, nhớ đến câu chơi game cả năm rồi, cũng không có gặp qua cái con người nào và sự việc gì buồn bức như vậy. Cái tên nhóc này động tác tay chân chậm, di chuyển chậm, đánh chữ chậm, làm nhiệm vụ chậm, cái gì cũng chậm, có mỗi đánh quái là không chậm—— Không nói lời nào chỉ im lặng đánh, cuối cùng cũng đến cấp 10. Phương Hân nghĩ dù sao thì cũng đã cùng đi chung thời gian dài như vậy, hơn nữa đã nói thì không thể nuốt lời, cuối cùng vẫn là thu nhận Tiêu tiêu vũ hiết làm đồ đệ, đương nhiên, chờ thu nhận xong thì cũng đã là chuyện của 10 phút sau.

Theo phương châm ‘Chuyện nhỏ có thể bỏ qua, chuyện lớn nhất định phải xử’, Phương Hân cười cười mang khung tán gẫu chuyển qua hình thức kênh bang hội.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Lão cuồng

~~

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Đây.

[Bang hội] [thường thu thường cây hoa cúc]: [o] Hồ ly đỏ mặt kìa! Hồ ly đối với Lão cuồng đỏ mặt !?

[Bang hội] [thu vũ]: [o] Không phải chứ, hai người bọn họ thông đồng với nhau khi nào vậy!

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: Mang ghế ra xem kịch nào, Nguyệt lượng, mang trà đến.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Ở nơi nước động mạnh, rót trà.

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Tới đây ~~ trà hoa cúc hay trà dưa leo, khách quan tùy chọn.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Tổ sẽ ghi nhớ cái ngày hôm nay, sau đó mỗi ngày chúng mình cùng ôn lại chuyện cũ, hy vọng là đằng ấy có thể nhớ kỹ những lời này ~

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: JQ hằng ngày đều có, hôm nay đặc biệt nhiều.

[Bang hội] [voi trên cây]: Hủ nữ bang ta sao lại nhiều như vậy ...

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: =__,= Cũng không nhìn bang chủ là ai à, vào bang hủ nữ, cũng đừng nghĩ đến chuyện đi ra, ha hả hả

~~[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Hồ ly ngài đại nhân đại lượng tha cho tại hạ đi

[Bang hội] [voi trên cây]: Tổ lặn đây ...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: ^__^ Tổ trước mang đồ đệ đi train đã, Lão cuồng, chúng mình hẹn ngày khác cùng nhau đi bồi bồi đường đường tình củm nha.

Không để ý đến đám con gái trong bang rống quỷ, Phương Hân mang khung tán gẫu chuyển qua hình thức tổ đội.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Sư phụ trước mang con đi luyện cấp nhé, con đi lãnh sư đồ đại lễ bao đi.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ... Nhấp vào người giới thiệu bá sứ, lãnh sư đồ đại lễ bao, mở tay nải ra, chọn cái ô đạo cụ bên tay phải ấy.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ.

Ngồi chờ 5 phút đồng hồ, Phương Hân cảm thấy định lực ngày hôm nay của mình đã đạt đến trình độ ‘Tọa hoài bất loạn’ (*) rồi, căn bản là không cần phải buff thêm gì nữa. Nhìn nhìn vòng sáng bao quanh người nhân vật kia, bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ làm sao đá đồ đệ này ra khỏi sư môn.

(*)Tọa hoài bất loạn: tạm dịch ‘bị vây mà không loạn’ ~> ý là đã trở thành người hết sức bình tĩnh

2. Chương 2: Anh Trai Lam Nhan Muốn Kết Hôn Với Acc Nhân Yêu

Chủ nhật ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh có mây.

Hôm nay thời tiết tốt lắm, có mặt trời, lại có mây, nhưng mà dì Thắm bảo buổi chiều trời sẽ mưa.

Ngày hôm qua chơi Thiên Long Bát Bộ vui lắm, nhưng mà trong đó có thiệt nhiều địa danh mà mình không biết, cho nên mình liền mở từ điển ra tìm, thầy xem con có thông minh không? Chơi cả ngày, mình mới biết được trò chơi muốn luyện cấp thì phải đánh quái vật à, còn có thể làm nhiệm vụ để lấy điểm kinh nghiệm nữa nha, mình làm một cái nhiệm vụ ở Quách Hoàng, được cho tiền, thật tốt, làm nhiệm vụ vừa có thể thăng cấp lại được có tiền, tuyệt quá a, so với đánh quái tốt hơn nhiều, quái đánh chết cũng không có rút tiền.

Đúng rồi, mình còn nhận một người làm sư phụ, anh họ bảo mình nhận, là một tỷ tỷ thật xinh đẹp, mình đến khi nào mới có thể trở nên xinh đẹp như thế?

Dì Thắm gọi mình ăn cơm, không viết nữa, ăn xong lại tiếp tục chơi trò chơi tiếp.

Lời phê của giáo viên:

Thầy nghĩ con tự cho mình là rất thông minh, còn cái địa danh kia là “Đôn Hoàng”, lấy từ điển ra tra lại Pinyin rồi chép 100 lần mai nộp cho thầy. Ngoài ra, khi cấp bậc cao, con có thể xinh đẹp giống như sư phụ con vậy. Bởi vì ngày hôm nay con tự cho mình thông minh, nên thầy chỉ có thể cho con 2 sao.

====

[Bang hội] Hoan nghênh [Tiêu tiêu vũ hiết] gia nhập bốn bang, mọi người đồng tâm hiệp lực, cộng đồng lớn mạnh, ta [Khuyên thành ‘ Mỹ nhân cốc].

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Hoan nghênh thành viên mới ~~

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Hoan nghênh, đề nghị thành viên mới khai báo số đo ba vòng!

[Bang hội] [cho ngươi một vàng thái dương]: Hoan nghênh tiểu mỹ nữ

~[Bang hội] [voi trên cây]: Hoan nghênh.

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Mời thành viên mới uống trà, trà hoa cúc or trà dưa leo, tùy chọn.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Chào mọi người, sư phụ em ở đâu ạ?

[Bang hội] [thu vũ]: Sư phụ em là ai?

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Không thèm đếm xỉa đến tớ ...

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Hồ ly tinh

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Sắc ...

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Hay

[Bang hội] [thu vũ]: Hay

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Hay

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Mọi người đang nói gì vậy ạ?

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Hồ ly không trả lời, tôi xem dữ liệu, thấy cậu ta ở Nhạn Bắc, có vẻ như đang câu cá.

[Bang hội] [cho ta một vàng thái dương]: May mà Hồ ly không có đây, bằng không thấy ba chữ ‘Hồ ly tinh’ chắc phát điên lên mất.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Em biết rồi, cảm ơn mọi người.

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Vậy là Thái dương cũng bị coi nhẹ ha, thành viên mới thật dũng mãnh.

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Dù sao thì các người đều bắt nạt ta.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Có yêu cầu mới bắt nạt cũng chứ, ha ha ha

Bên này, Phương Hân đang chuẩn bị cơm tối, lúc đi qua phòng ngủ nghe được tiếng đánh nhau rất lớn. Âm thanh này đối với người đã chơi một năm Thiên Long Bát Bộ như Phương Hân mà nói, là quá quen thuộc, cậu buông cái chén trong tay, đến trước máy tính nhìn một cái, quả nhiên không ngoài dự đoán, một tên treo trên đầu ba bả đao máu chảy đầm đìa đang ra sức chém một vị khác ăn mặc hoa lệ, mà cái vị này không nhúc nhích vẫn giữ nguyên tư thế câu cá, hẳn là đang cầm máy. Phương Hân nhàm chán nhấp xem cấp bậc người kia, mới 48, tầm mắt chuyển hướng đến vị bị đánh. Do ở Nhạn Bắc địa điểm câu cá rất ít, vì vậy ở cái khu gần lối ra Nhạn Bắc này tụ tập rất nhiều người cầm máy câu cá, Phương Hân click một hồi lâu mới trúng cái vị tội nghiệp bị tên cùi bắp kia chém chém.

Giang Thiên Mộ Vũ, Minh Giáo, cấp 106. Wa wa ~~~ Phương Hân chu miệng huýt sáo, đây chính là đại nhân vật mà cả bảng xếp hạng đẳng cấp, tâm pháp và tài phú đều đứng đầu a. Ngày thường hệ thống thông báo rất nhiều lần tên cái vị lăm tiền RMB này, mỗi lần hấn nạp tiền, đều khiến Phương Hân thêm chảy nước miếng, bảo thạch cao cấp, trang bị cực phẩm, bảo bảo cực phẩm, mỗi một thứ đều làm cho cậu vừa đổ lệ lại vừa hâm mộ.

Tranh thủ đôi phương hiện không có ở đây, Phương Hân click chuột phải kiểm tra dữ liệu, bảo thạch 7766, toàn bộ trang bị thủ công, mỗi cái đều cường hóa +7 +8, 2 bảo bảo bảy kỹ năng quần công ngộ tính 10, 1 con có kỹ năng Gầm thét ngộ tính 8, 2 bảo bảo bảy kỹ năng PK ngộ tính 8, trên hết tất cả đều là kỹ năng cao cấp còn dùng qua Linh Thú Đan, thậm chí còn có siêu cấp quý hiếm Long bảo bảo !! (*) Phương Hân nhìn qua từng thứ một thì liền ngăn chặn ngay cái ham muốn đang lớn dần, xem xong, đứng thẳng vươn vai, trong lòng hưng hăng ghen tị một cái. Mặc cho tên ngốc kia tiếp tục khiêu chiến đại nhân vật, cậu vẫy vẫy tay, miệng lẩm bẩm “Kẻ lăm tiền, chán ghét kẻ lăm tiền, ghét nhất là kẻ lăm tiền ...”. Trở lại nhà bếp tiếp tục chuẩn bị cơm tối.

(*)Bảo thạch 7766: một nửa là bảo thạch cấp 6, một nửa là cấp 7.

Cường hóa: ... có cần giải thích không? =.=, tức là nâng cấp trang bị để + thêm 1 số chỉ số.

Quần công: công kích tập thể.

Ngộ tính: ảnh hưởng đến tư chất, ngộ tính cao > tư chất cao > càng mạnh ~> từ khoảng +6 +7 ép lên sặc gạch nha.

Linh thú đan: dùng để nâng cấp kỹ năng của bảo bảo.

Kỹ năng Gầm thét: tấn công 20 mục tiêu trong vòng 15m, kỹ năng dùng tay

Nghe đồn là mới ép được khoảng 5 skill thôi nha

[đoạn này mất hết hơn 2 tiếng log game + tra web của tớ, nhưng vẫn không đảm bảo độ chính xác tuyệt đối, căn bản vẫn là chém tung chảo]

Giải quyết xong cái bụng đói, Phương Hân trở lại trước máy tính, tên đầu treo bả đao đã đi mất, mà bên cạnh chân cậu lại có một cái xác, nhìn chăm chú, rõ ràng là đại nhân vật kia. Kẻ lăm tiền, ha ha, có tiền mà vẫn bị một tên cấp 48 chém chết như thường! Phương Hân thỏa mãn.

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ôi chào? Con sao lại ở đây!

Phương Hân lúc này mới phát hiện người ngồi xổm bên cạnh chính là tiểu đồ đệ mà trước đó không lâu mình thu nhận, kiểm tra cấp độ của cô nhỏ, 22. Cậu rên rỉ, như thế nào lại thấp như vậy, truyền ra ngoài thì thật là làm mất mặt vì sư a. Nhưng mà

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Con làm thế nào đến đây được?

Theo lý mà nói, acc cấp 22, thân thể mỏng manh máu ít không nói, chưa kể cô nhỏ chính là một siêu cấp ngây ngô tân thủ a, có thể tìm đến đây khẳng định là không dễ dàng.

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Một ca ca mang con tới.

Tiêu tiêu vũ hiết trải qua vài ngày tu luyện, tốc độ đánh chữ đã nhanh hơn rất nhiều, tuy rằng so với Phương Hân 70 chữ/phút mà nói, vẫn là chậm, có điều cậu dù gì hiện tại cũng đang câu cá, từ từ cũng không sao. Đứng bên cạnh Tiêu tiêu vũ hiết một nam Tiêu Dao nhìn qua trang phục đã biết là cấp rất cao, tiền rất nhiều.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ừm, tìm sư phụ có chuyện gì?

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Ca ca này nói muốn cùng con kết hôn.

Phương Hân nhếch miệng cười, cô nhỏ ngây ngô này cũng có nguồn tiêu thụ tốt nha, nhanh chóng đẩy mạnh tiêu thụ xuất bán ra ngoài cũng hay, bớt thời gian mình lo lắng chuyện có muốn hay không đá đồ đệ xuất môn, có chồng theo, tổng so với mình là bán [một nửa] sư phụ rồi.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Tìm sư phụ nói chuyện này, con có thể trực tiếp gửi thư tán gẫu... Bỏ đi, có nói con cũng không hiểu.

Nghĩ nghĩ, Phương Hân quyết định vẫn là nên giữ chút mặt mũi cho tiểu cô nương này và vị huynh đệ cầu hôn kia, dùng mật tán gẫu. (*)

(*)Lưu ý là ở đây có 2 hình thức tán gẫu riêng, một cái là pm trực tiếp, mình sẽ gọi là mật tán gẫu; cái kia là gửi thư qua cho hảo hữu, mình sẽ gọi là thư tán gẫu.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: gả cho cậu ta đi, người ta muốn cấp có cấp, muốn tiền có tiền.

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ tên của người sao lại biến đổi?

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Ngu ngốc, dùng mật tán gẫu, điểm vào tên của sư phụ là được.

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Nhưng mà trên TV nói là, chỉ có nam mới có thể cùng nữ kết hôn a.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Vớ vẩn, con là nữ, cậu ta là nam, không phải vừa vặn sao.

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Nhưng con là nam mà.

Phương Hân ,nhưng liền khôi phục lại bình thường, trò chơi này nhân yêu nhiều lắm, mình không phải cũng là một trong số đó sao. Nhìn lời nói ngày thường của Tiêu tiêu vũ hiết quả thực có cảm giác chỉ là một cậu nhóc con, mặc dù có hơi ngốc, nhưng mà rất lễ phép, bây giờ mấy đứa con trai như vậy hiếm thấy, nhất là trong game.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: vậy con nói với cậu ta, con là nam, không thể cưới.

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Ca ca, sư phụ em bảo em nói với ca, em là nam, không thể cưới ca.

Phương Hân lần thứ hai xoa trán, không hổ là cực phẩm tiểu ngây ngô.

[thùy gia lam nhan] mời các hạ gia nhập đội ngũ, Phương Hân ần đồng ý, vẫn là tiến tổ nói chuyện đỡ mất mặt hơn.

[Đội ngũ] [thùy gia lam nhan]: Hừ, cô lấy cớ này cũng quá thói đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đây, đồ đệ tôi là nam đàn ông nha.

[Đội ngũ] [thùy gia lam nhan]: Tôi không tin.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ à, con kiểm ở đâu ra tên si tình này thế.

Thùy gia lam nhan lúc ấy ở Nhạn Nam hái thuốc đào mỏ, lần đầu thấy Tiêu tiêu vũ hiết, cô đang bị quái đánh tới bờm đầu đứng im bất động, sau cùng thì nằm dài trên mặt đất, phờ xác 5 phút mới biến mất; tiếp theo lần thứ hai, lại thấy cô ấy chạy qua được nửa bản đồ Nhạn Nam, một lần nữa bị quái đập chết; lần thứ ba, ở ngay cửa khẩu Nhạn Nam bị người ta hỗn chiến giết chết; lần thứ tư, hỗn chiến ở cửa khẩu vẫn chưa kết thúc, lần nữa gặp nạn ăn canh Mạnh Bà; lần thứ năm... Theo lý thuyết, một acc cấp 22 cũng có thể qua được bản đồ Nhạn Nam đi, dù sao thì cấp độ so với quái không kém nhiều, lao ngang qua có lẽ

không quá nguy hiểm. Thù gia lam nhan xem đến đỡ khóc đỡ cười, trực tiếp tổ đội cô ngốc này, hỏi rõ nguyên nhân, dẫn đến Nhạn Bắc. Bằng không chiếu theo cách như vậy của Tiêu tiêu vũ hiết, vĩnh viễn đều không đến được chỗ sư phụ cô.

Tiêu tiêu vũ hiết sau khi vào tổ đội, không nói lời nào lôi kéo làm quen, cũng không nhìn trộm anh chàng đẹp trai toàn thân quang tiên này [tự sướng quá!]. Thù gia lam nhan cảm thấy rất tân kỳ [tân-mới mẻ, kỳ-kỳ lạ], thuận miệng nói đùa một câu muốn cưới cô, ai ngờ kết quả bị cự tuyệt với lý do như vậy. Lần đầu tiên bị người ta cự tuyệt, hơn nữa đối phương còn là một tiểu ngậy ngô, cậu có chút không cam lòng.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Gặp ở yan nan [Nhạn Nam] ạ

[Đội ngũ] [thù gia lam nhan]: Nếu anh đã nói cưới em, thì nhất định sẽ thực hiện.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Này, nó là nhân yêu đó, cậu cũng cưới? Không sợ người khác cười?

Thù gia lam nhan nhận ra Hồ ly tu thành tinh, tại server này cũng coi như có chút danh tiếng, nói chuyện có phần cay nghiệt, thái độ cũng rất ngạo mạn, vì vậy ẩn tượng với cậu không tốt. Vậy nên ngay từ đầu mấy lời ‘Nó là nhân yêu’ cậu không có định tin tưởng. Dù sao thì gần đây cậu cũng bị một đám mê gái nhảm chán quẩn chặt, tìm một tiểu ngậy ngô tới làm tấm mộc [đại khái là để chứng cho có] cũng không sao.

[Đội ngũ] [thù gia lam nhan]: Cứ như vậy mà làm, đêm mai 8 giờ nhớ login kết hôn, rồi, trước tiên thêm hảo hữu.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nếu đã tình thâm ý thiết như vậy, tôi cũng không ngăn trở nữa, cưới nhân yêu, có dũng khí, huynh đệ rất đáng khen

~[Đội ngũ] [thù gia lam nhan]: Đêm mai nhớ tới tham dự hôn lễ, lão đại nhà tôi sẽ làm chứng hôn.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Lão đại nhà cậu là ai?

[Đội ngũ] [thù gia lam nhan]: Giang Thiên Mộ Vũ.

Phương Hân vô thức nhìn xuống dưới chân, cái xác kia đã sớm hết 5 phút chờ, trực tiếp tới địa phủ báo danh.

3. Chương 3: Vì Cấu Huyết Mà Quyết Đấu (*)

Thứ 6 ngày x tháng x. Thời tiết: trời mưa.

Hôm nay lúc đến trường, Tiểu Hoa nói mình lén lút nắm tay Tiểu Ái, bạn ấy mắng mình không biết xấu hổ. Mình thấy thật khó hiểu, rõ ràng Tiểu Ái nắm tay mình trước mà, tay của bạn ấy nóng lắm rất không shu mái [thoải mái]. Nhưng mình không có méc thầy Phương Tiểu Hoa mắng mình, dù sao thì trong nhật ký thầy cũng thấy được mà, ngày mai thầy có thể giúp con mắng Tiểu Hoa không?

Hôm nay thầy Phương phê bình mình, bởi vì buổi sáng mình đến muộn, kì thực là không phải tại mình mà, do đêm qua trong trò chơi có một ca ca nói muốn cùng mình jie hun [kết hôn], lôi kéo không cho mình đi ngủ, cho nên mình mới ngủ muộn như vậy, buổi sáng dậy không nổi. Thầy ơi, con trai với con trai có thể jie hun được sao? Ca ca nói con chơi nhân vật nữ, cùng ca jie hun không sao cả, còn nói sau này sẽ cho con thật nhiều đồ tốt. Nhưng mà sư phụ nói nếu ca ca jie hun với con thì sẽ bị người khác chê cười, tại sao lại bị chê cười ạ?

Tối hôm nay ca ca muốn mình cùng đi jie hun, còn nói là không được phép không đi, nếu không sẽ đuổi theo đánh mình, khiến cho mình không thể chơi trò chơi tiếp. Ca ca này thật xấu, mình có thể không jie hun với ca ca ấy không? Nhưng mà nếu không đi mình sẽ không thể chơi Thiên Long Bát Bộ nữa, nên mình quyết định sẽ đi.

Thầy ơi, nếu thầy có chơi trò chơi này thì đến xem con jie hun nhé.

Lời phê của giáo viên:

Ngày mai là thứ bảy, nếu con muốn đến trường học thì thầy cũng không phản đối, còn nữa thầy muốn hỏi tôn tính đại danh của sư phụ con.

=====

Nguyệt lão Lạc Đường đông nghẹt người, loa vào pháo hoa đường như liễu mạng xoát, Phương Hân vừa tới đã lag nói không nên lời. Mới xuống tọa kỵ thì nhận được một lời mời tổ đội, đồng ý, Phương Hân phát hiện ngoại trừ đám con gái bang mình, còn có một nhân vật ngoài dự đoán.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Hồ ly lão đại !!!!! *ôm chân*, con muốn chết !!!!!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: *đá văng ra* chân của ta đây há lại để cho người ôm, khai, mấy ngày nay đi chết ở đâu?

[Đội ngũ] [tiêu dao tiểu yêu]: *che miệng cười* ~ Cà phê đang trốn người đó mà

[Đội ngũ] [mề lạp lạp]: *đồng che miệng* tưởng tượng thôi mà chết cười.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Cà phê bị người ta bức hôn ~ ~ *bò ra cười*

~[Đội ngũ] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Ta cười, cười chết mất.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Mấy người là một lũ vô lương tâm...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nói mau, không ta ban người tội chết.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Tổ không còn mặt mũi nào mà nói...

[Đội ngũ] [tiêu dao tiểu yêu]: Để tổ để tổ, lúc trước chả phải Cà phê buồn chán quá chạy qua bang người ta tìm JQ sao, kết quả là bị một bà chị nhìn trúng, sợ đến mức nàng liền thu dọn đồ đạc khẩn thiết chạy về nhà mẹ đẻ.

Nhìn nhìn trạng thái của cà phê, quả thực có “Tâm hoài cổ chủ” (*). Nhỏ này xem ra đã gặp phải cường địch rồi, Phương Hân tùm tùm mà cười nhìn cà phê phát điên.

(*)Tâm hoài cổ chủ: trạng thái sau khi rút lui khỏi bang hội,

không thể vào bang khác trong vòng 24 giờ

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đần chưa, ai kêu chơi yêu nhân.

Chơi còn chưa tính, đã vậy còn một thân trang phục phong nhã, bà chị kia hiển nhiên bị vẽ bên ngoài của nhỏ lừa.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Hứ, chỉ cho cậu chơi nhân yêu, còn tổ thì không chơi yêu nhân được à? Tổ thích YY [tự sướng] không được sao...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: A? Người đây là đối với lời ta nói biểu thị bất mãn sao?

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Lão đại con sai rồi...

[Đội ngũ] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Này này, mọi người, tân nương tử cùng tân lang tới rồi kìa

~Mọi người ngừng không trêu chọc Cà phê nữa, đồng loạt hướng về phía Nguyệt lão, Tiêu tiêu vũ hiết mặc trang phục tân nương cùng Thủy gia lam nhan một thân đồ rực thân mật đứng một chỗ. Phương Hân sờ sờ cằm, đưa tay rút một quyển ở chồng tập bên cạnh, mở ra, tiểu ý sâu sắc, ra là trò a.

[Loa] [hồ ly tu thành tinh]: Chúc đồ đệ tân hôn hạnh phúc, Lam nhan huynh rất khí phách, tại hạ bội phục.

[Loa] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Chúc Tiêu Tiêu kết hôn hạnh phúc, có tướng công tốt, cũng phải quay về Mỹ nhân cốc gặp mọi người nha!

Toàn bộ đám thân hữu, nhà trai cùng Mỹ nhân cốc đồng loạt xoát loa thượng vàng hạ cám [hỗn tạp, tạp nham]. Sau đó hôn lễ mới chính thức được bắt đầu. Chỉ có điều tân nương trình độ cao hơn người bình thường, cho nên mất rất nhiều thời gian mọi người mới thành công truyền tống đến lễ đường.

Không biết có phải Thùy gia lam nhan nhân duyên tốt hay không, người đến dự lễ rất nhiều, hôn lễ trận này vô cùng náo nhiệt, lag đến độ khiến cho Phương Hân nghĩ muốn nổ luôn cả máy tính, đợi cả phút giao diện game mới chuyển cảnh đến lễ đường, trong nháy mắt từng mảng lớn kỹ năng hoa lệ cùng tiếng đánh nhau đầy rẫy ập đến, âm thanh đáng sợ “Oanh ——” một tiếng, lại khiến cậu hoảng hồn hơn nữa.

Nếu nói đây là hôn lễ, không bằng nói đây là một sàn đánh nhau. Cơ bản chỉ cần là hôn lễ thì mọi người đều dâng trào tiên huyết và tình cảm mãnh liệt, lại thêm màu sắc lễ đường cùng trang phục của đôi tân nhân hòa lại với nhau càng rực rỡ.

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh em, mọi người cứ thoải mái mà chém Lam nhan, chém chết cũng không sao, nhưng mà không nên động đến tân nương tử!

[Loa] [lạt thủ tồi hoa]: Oa oa, lão đại anh minh, anh em, lên!

[Loa] [nhã trong ưu nhã]: Lam nhan tiểu đệ, xin lỗi nha, lão đại đã hạ lệnh, chúng tôi không dám không nghe, ha ha ha

~~[Loa] [thùy gia lam nhan]: Các người không phải người !!!

Theo một cái loa của Giang Thiên Mộ Vũ, bên nhà trai vốn vừa mới đến đều bạo động, trong chốc lát, kỹ năng liên tục khiến người ta hoa mắt. Phương Hân nhìn trên đầu Giang Thiên Mộ Vũ dính danh hiệu bang hội [Sát biến thiên hạ], ra là cái bang này, sớm có nghe qua, thật là một bang hội bạo lực.

[Lân cận] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Khi, tên nào đánh bà !!

Cho người một vầng thái dương đứng một bên thấy cảnh đầm máu trước mắt sớm đã không nhận được, một câu nói của vợ như cái bật lửa, trực tiếp đốt thuốc súng trong hân, vung đại đao, mở hình thức hỗn chiến, rống giận lao vào. Một đám hủ nữ Mỹ nhân cốc cũng bị kích động nhiệt huyết đầy đầu, la to “Thái dương, chúng tôi tới đây!” “Nguyệt lượng, bọn em báo thù cho chị !!” Nhân cơ hội đánh lén mấy tên còn lại ít máu.

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thùy gia lam nhan, cậu có nguyện ý lấy Tiêu tiêu vũ hiết làm vợ, vĩnh viễn bảo vệ cô ấy, không ức hiếp cô ấy, yêu cô ấy suốt đời không?

[Loa] [thùy gia lam nhan]: Khốn, ông đây sắp bị chém chết rồi, lúc này mới đến chứng hôn hả!

[Loa] [đại ca khinh thường người]: Lam nhan mau trả lời đi, không trả lời tôi giúp cậu trả lời nha !!

[Loa] [thùy gia lam nhan]: Cút ngay !!! Em nguyện ý!

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tiêu tiêu vũ hiết, con có nguyện ý gả cho Thùy gia lam nhan, thỏa thích nô dịch hân ta suốt đời không?

[Loa] [thùy gia lam nhan]: Lão đại anh thật là bất công a.....

[Loa] [nhã trong ưu nhã]: Nhiều lời vô ích!

[Loa] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ bảo con nói, con nguyện ý.

[Loa] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đàn, kéo sư phụ lên làm gì !!

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được rồi, hôn lễ kết thúc.

Phương Hân đỡ khóc đỡ cười nhìn Thùy gia lam nhan đứng ngây ngốc bên cạnh Tiêu tiêu vũ hiết, sớm biết thế đã không lăm miêng.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Thảm, xong tở rồi !!

[Đội ngũ] [thu vũ]: Làm sao vậy?

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Bà chị kia đuổi tới....

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Tở không nhận cười được nữa, Cà phê cậu nén bi thương đi, nhân tiện, là người nào thế?

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Cùng câu hỏi.

[Đội ngũ] [tiêu dao tiểu yêu]: Cùng câu hỏi. Hồ ly lão đại, cho tớ xin tí máu, sắp chết rồi.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Quỷ xuống gọi nữ vương đó đó.

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Ta phun, phun phun phun, cái tên thật đáng yêu, chắc hẳn là nói với cậu?

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Không biết, khi chưa có đổi tên thì tớ đã bị dọa bỏ chạy rồi.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Cà phê cậu thật là quá mất mặt, đừng có nói là quen tớ nha.

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Hay

[Đội ngũ] [tiêu dao tiểu yêu]: Hay

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Hay

Phượng Hân lag kinh hồn, cho nên tăng máu chậm rì, làm hại đội ngũ gào khóc thảm thiết. Hân bủ môi, do tự các người muốn đánh mà, sao trách tôi được~ Vì vậy tắt kênh tán gẫu, dù sao cũng chỉ có mấy cái thông báo người giết hoặc người bị giết. Thẳng đến lúc giao diện game bắt đầu nhấp nháy đỏ, cậu mới có phản ứng, mình bị tuyên chiến. Gian nan xoay góc nhìn, một nữ Thiên Sơn mặc Âm Đạm Điều Linh đối diện cậu điên cuồng chém. Phượng Hân cân nhắc tình hình lag của cậu, vẫn là không nên lấy đá chọi đá, sử dụng Ngai Như Mộc Kê [khi sử dụng sẽ không chịu tổn thương trong thời gian xác định nhưng cũng không thể tấn công] rồi chậm rãi mà trở ra Lạc Dương.

Quả nhiên nơi ít người là tốt nhất, chỉ là thấy có chút áy náy với đội ngũ đang còn trong lễ đường chém chém giết giết, không có Nga My, tin chắc mấy bà cô ấy cũng sẽ nhanh chóng bị văng ra ngoài. Phượng Hân đang muốn khôi phục khí huyết, kênh bang hội liên tục tuôn ra dòng thông báo.

[Bang hội] Chủ lực của bốn bang [mẽ lạp lạp] đã bị [quỷ xuống gọi nữ vương] của bang [Thiên Tự] sát hại, thật khiến người ta nổi giận.

[Bang hội] Chủ lực của bốn bang [thưởng thu thưởng cây hoa cúc] đã bị [quỷ xuống gọi nữ vương] của bang [Thiên Tự] sát hại, thật khiến người ta nổi giận.

[Bang hội] Chủ lực của bốn bang [thu vũ] đã bị [quỷ xuống gọi nữ vương] của bang [Thiên Tự] sát hại, thật khiến người ta nổi giận.

[Bang hội] Chủ lực của bốn bang [tiêu dao tiểu yêu] đã bị [quỷ xuống gọi nữ vương] của bang [Thiên Tự] sát hại, thật khiến người ta nổi giận.

Cả một đội ngũ chỉ trong vài phút đồng hồ đều bị Thiên Sơn Quỷ xuống gọi nữ vương knock-out, nhất thời, kênh bang hội bùng nổ.

[Bang hội] [voi trên cây]: Oa! Thật là lợi hại...

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Nữ nhân đó thật hung hãn, đuổi theo giết tất cả nữ bên bang ta.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Chết tiệt, con nhỏ đó đuổi đánh bà!

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Vợ, anh tới hộ giá đây !!!

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Tớ bị đánh đến không thể đánh trả... Hồ ly, cậu chạy đi đâu rồi, không có người tăng máu cho tớ, 555555 [hu hu hu]...

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Phải thương cảm tớ này, lúc chỉ còn chút máu bị người tàn nhẫn giẫm đạp một trăm lần a một trăm lần...

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: Này sao mấy người luân hồi nhanh vậy a, tớ còn đang nằm ở lễ đường xem kịch vui nè.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Tớ lag lắm nên ra trước.

[Bang hội] [thu vũ]: *nội ngu đầy mặt* (*), Lạp lạp cậu nói muộn quá, tớ vừa mới chọn ra ngoài...

(*)‘Nội ngư đầy mặt’ phát âm gần giống với ‘lệ lưu đầy mặt’ ~> khóe lóc thảm thương.

Phương Hân trong nháy mắt quay lại lễ đường, bởi vì vừa mới hỗn chiến nên ít đi một nhóm lớn, tình trạng lag cũng được cải thiện nhiều. Đáng thương cho tân lang nằm trên mặt đất bị người tiên thi [lấy roi quất lên thi thể], tân nương như cũ vẫn ngơ ngác ngác đứng một bên, không biết tiểu quỷ này có còn ngồi trước máy tính không nữa. Bên cạnh chính là [Sát biến thiên hạ] bang chủ Giang Thiên Mộ Vũ, không hề có động tĩnh gì, có lẽ cũng xuất hồn rồi. Nhưng mà hấp dẫn nhất là người đang ở chính giữa lễ đường diễn kịch.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Này, nhóc con, trở về cùng ta kết hôn, ta tha cho mi tội chết.

[Lân cận] [cà phê ° ướp lạnh]: Chị hai à, em cầu xin chị... Đã nói là em không thể kết hôn với chị mà...

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Ta xem trọng mi là mi có phúc đấy, bớt lảm nhảm đi, có đồng ý hay không!

Cà phê ° ướp lạnh nội ngư đầy mặt a... Không thể trước công chúng tuôn ra tin tức mình là nữ a, lỡ mà bị mấy đứa con gái trước đây mình trêu đùa biết, đảm bảo chết thảm thương, thật là khó mở miệng mà. Lúc này khóe mắt miết tới bóng dáng Hồ ly, lập tức vô lấy người, cứu cái mạng rơm rạ, hô to.

[Lân cận] [cà phê ° ướp lạnh]: Thật ra tớ đã có người mình thích, chính là cô ấy !!!

Chạy đến bên cạnh Hồ ly, Cà phê ° ướp lạnh cố đem thân thể cao to cường tráng của mình giấu sau Nga My Hồ ly xinh xắn, hiển nhiên không thành công.

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: Oa oa... Cà phê vừa trắng trợn tỏ tình...

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Chờ một chút !! Bảo bọn họ từ từ thôi, chúng tớ tới ngay...

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: Khỉ, đến giờ rồi, tớ phải đi gặp Mạnh Bà đây.

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: *rơi lệ* các người làm ơn chờ một chút...

Trong bang hội sôi trào, lễ đường lúc này đây như trước trò hay vẫn trình diễn, Quỳ xuống gọi nữ vương đã chạy tới, mỗi câu mỗi chữ đều đầy sát khí.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Tốt, ta cùng nhóc này quyết đấu, người nào thắng mi theo người đó.

Phương Hân tùm tùm cười kiểm tra dữ liệu nữ Thiên Sơn hung hãn kia, đẳng cấp, bảo thạch, trang bị cùng chính mình tương xứng, nếu không mang theo bảo bảo, ai thua ai thắng rất khó nói.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Hồ ly lão đại cứu con a, sau này con nguyện vì ngài làm trâu làm ngựa

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Những lời này cậu nhớ kỹ nha

~[Đội ngũ] [tiêu dao tiểu yêu]: a a a a a... BG [ngôn tình, tức là t/c namxnnữ] tớ đây không thích nha, mời các người dừng lại ngay nha....

[Đội ngũ] [thu vũ]: Gì gì gì? Hiện tại như thế nào??

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Cầu huyết, rất cầu huyết, hai nữ tranh một nam.

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Thật là giống truyện Quỳnh Dao.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Này, Hồ ly tinh, có đồng ý không.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Ái da.... Nữ nhân này trực tiếp đập mìn rồi.... Dòm Hồ ly.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Dòm....

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Dòm....

[Đội ngũ] [tiêu dao tiểu yêu]: Dòm....

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Dòm....

Buồn cười nhìn cái đám dở hơi trong nhóm dòm mình, Phương Hân nghĩ nghĩ, quyết định nhận khiêu chiến. Nữ Thiên Sơn này rất kiêu ngạo, trang bị đầy đủ, hơn nữa nữ có kỹ thuật pk mạnh như vậy rất hiếm, tuy rằng trong từ điển của cậu không có từ đánh nữ, nhưng trong game cậu cũng là nữ mà, vì thế cái từ kia không còn giá trị.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Được, ngày mai 8 giờ gặp ở lời đài.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Ok, đến lúc đó đừng chạy trốn.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh sẽ đến làm chứng cho hai em.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Tốt, có anh làm chứng, tin rằng cô ta cũng không có can đảm chạy trốn.

Phải biết rằng, mỗi người trong [Sát biến thiên hạ] đều là sát nhân đem chuyện giết người làm thú vui, mỗi ngày bị loa và kênh thể giới ân cần hỏi thăm 18 vị tổ tông. Nhưng mà tất cả đều làm một đám có tiền RMB, xem tiền như thứ chẳng đáng, thậm chí ở trong game kiếm việc vui. Cho nên những người bị giết cũng chỉ có thể múa mép khua môi, lấy đá chọi đá không được lợi lộc gì mà còn thêm phiền phức. Phương Hân biết điều ấy, nghĩ nghĩ, người này thật sự là thích đi làm chứng, vừa mới làm chứng hôn, lại chạy đến làm nhân chứng quyết đấu, rất nhảm chán đi. Nhớ đến này hôm qua chuyện hắn bị một tên cấp thấp nào đó đánh chết, trong lòng thấy đỡ hơn chút ít.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Được, nếu tôi thắng, cô không được làm phiền Cà phê nữa.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Vớ vẩn, nếu tôi thắng, cô gặp tôi phải tránh đi, còn tên nhóc Cà phê phải ngoan ngoãn theo tôi về nhà.

[Loa] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Đêm mai 8 giờ tôi và [hồ ly tu thành tinh] tại lời đài quyết đấu, những người quen biết đều lần đến hết cho tôi !!

Bà chị này thật sự là quá hung hãn, không hiểu nếu biết được người mà cô ta một lòng theo đuổi là nữ thì sẽ có biểu tình gì. Phương Hân xấu xa suy nghĩ.

4. Chương 4: Hồn Chiến Cổ Mộ

Thứ hai ngày x tháng x. Thời tiết: mình quên xem.

Thầy Phương chẳng tốt tí nào, không có giúp mình mắng Tiểu Hoa, còn nói chữ mình xấu, rõ ràng là lỗi của Tiểu Hoa, mình không thêm để ý đến bạn ấy nữa.

Hôm nay thầy Phương lạ lắm, buổi sáng lúc mình bước vào phòng học, thầy nhìn mình cười hắc hắc, lúc vào học thầy gọi mình trả lời câu hỏi, mình không trả lời được thầy cũng cười hắc hắc, đây là muốn phạt mình sao. Mình có xem trên TV thấy mấy lão hán gian [hán gian] cũng cười hắc hắc như vậy, baba nói cái này gọi là cười gian [cười nham hiểm]. Nhưng mà sao thầy Phương thường xuyên nhìn mình mà cười gian nhỉ?

Baba con đi công tác về rồi, còn mang một chiếc máy bay về cho mình, thật đẹp a! Mình đem qua khoe với A Hoa nhà bên cạnh, nhưng mà nhỏ nói búp bê vải của nhỏ mới đẹp. Búp bê vải chơi có cái gì vui chứ, chẳng đẹp chút nào, A Hoa thật ngốc. Mình nói cho baba biết là có nhận một sư phụ trong trò chơi, còn cùng một ca ca kết hôn nữa, baba hắc hắc cười gian, nói thứ bảy và chủ nhật mình không được chơi trò chơi, nếu không sẽ tịch thu máy bay của mình, baba thật xấu.

Buổi tối mình muốn mang máy bay lên giường ngủ cùng.

Lời phê của giáo viên:

Ừ, thầy cũng muốn tịch thu máy bay của con, sáng mai mang theo đi. Còn nữa, thầy cười là cười sáng lạn. Về nhà chép pinyin “Sáng lạn” mười lần mai nộp cho thầy.

==== =====
=====

Giang Thiên Dự về đến nhà thì đã 10 giờ sáng, mệt mỏi vì thời gian ngồi máy bay lâu cùng với việc lệch múi giờ làm cho anh vừa dính vào giường đã chìm sâu vào giấc ngủ. Lần thứ hai mở mắt ra, đã là buổi chiều 3 giờ, ngoài phòng khách im ắng, xem ra nhóc con kia đã chạy ra ngoài chơi rồi.

Rửa mặt cho tỉnh táo rồi mở tủ lạnh lấy ra một lon đồ uống dinh dưỡng, Giang Thiên Dự vừa uống vừa mở máy tính ở thư phòng, click đúp vào biểu tượng quen thuộc, sau một khắc bên tai liền truyền tới đoạn nhạc cổ phong Thục Lạn Vu Tâm. Vừa đưa tay nhập ID acc của mình, anh dừng tay lại, xóa đi, lần nữa nhập vào cái ID khác, đăng nhập vào, một cô gái mặc trang phục tân nương đỏ thắm thướt tha đứng trên đường lớn Lạc Dương, trên đầu dính dòng chữ lớn “Thùy gia lam nhan Nương tử”.

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Nè, đồ đệ ngốc, đem con đi luyện cấp, vào đội.

Giang Thiên Dự ngẩn người, tiếp nhận lời mời tổ đội, tiến vào, bất ngờ phát hiện đội ngũ đầy, một đám người trước đây đã gặp, đều là những nhân vật quen thuộc.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Tiểu tân nương tử tới a, mau tới Cổ Mộ, cho em ngồi máy bay.

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Buổi chiều vui vẻ Tiêu Tiêu.

[Đội ngũ] [tạp mị]: Hi Tiêu Tiêu, em chưa gặp qua chị, chị là nương tử của thu vũ, a ha ha ha.

[Đội ngũ] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Mấy chị xin thương xót em, em không thích GL [girl love].... Chào tiểu tân nương tử

~[Đội ngũ] [thu vũ]: A ha ha ha, nương tử lại cái nào =33=.

[Đội ngũ] [tạp mị]:

[Đội ngũ] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Tổ đùi mất.

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Bình tĩnh bình tĩnh.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Các tỷ tỷ khỏe.

Giang Thiên Dự bắt chước theo cái giọng điệu nỏ da gà của cậu nhóc con.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ, đứng ở Lạc Dương đừng nhúc nhích, để sư phụ về mang con đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thu vũ, đưa đội trưởng cho tớ.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Hồ ly cậu nhanh lên nha, tớ còn hơn 4 điểm giá trị thiện ác mới đủ, tối hôm qua suýt chút nữa là chui vào nhà giam. (*)

(*)Giá trị thiện ác: có dc khi pt hảo hữu hơn kém 10 lv đi đánh quái, mình phải là đội trưởng. Có thể dùng để đổi exp, một số item, hoặc tẩy sát khí (1 điểm sát khí = 1000 điểm thiện ác).

Hồ ly tu thành tinh dùng định vị phù (*) lập tức trở về Lạc Dương, chậm mất nửa nhịp đội ngũ mới chợt nhớ tới....

(*)Định vị phù: khi sử dụng sẽ lập tức trở về vị trí đã được định vị trước trong thành.

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: *gào thét thảm thiết* !! Hồ ly là Nga My !! Không có Nga My chúng ta phải làm sao....

[Đội ngũ] [tạp mị]: Bạn hiền thân mến, đừng dẫn về nhiều như vậy !!!!!

[Đội ngũ] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Tổ cái gì cũng không nhìn thấy.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Chị em, mạnh mẽ lên !! Hồ ly mau quát mông con phượng hoàng của cậu cho nó bay nhanh lên đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đột nhiên, tớ lại muốn đi uống một ly trà ăn một bữa cơm tắm táp một phát

~Vì vậy, cả đội ngũ cùng nhau kêu gào thảm thiết: Đại nhân con sai rồi! Ngài mau tới cứu cứu tiểu nhân đi !!

Giang Thiên Dự đổ mồ hôi, cái đội ngũ này thật quá âm ỉ đi, ngoại trừ Nga My Hồ ly, nhìn lướt qua cũng biết là dạng không thể chọc vào. Dám tiếp nhận lời khiêu chiến của Quỷ xuống gọi nữ vương, Giang Thiên Dự thật sự rất khâm phục, phải biết rằng cô em này của hắn trong server rất nổi danh thích hành hạ người, những người cùng nhỏ pk nếu không phải bị nhỏ trực tiếp tàn bạo chém tới chết, thì là bị nhỏ liên tục Kim Thiên Thoát Xác [kỹ năng ẩn thân của Thiên Sơn] mà tức đến chết.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Phát gốc cái gì, nhanh đi lĩnh song [x2 exp].

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ, lĩnh bao lâu

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ô, hôm nay tốc độ đánh chữ nhanh hơn rất nhiều, hiếm thấy nha. Trước tiên cứ lĩnh 1 giờ đi.

Giang Thiên Dự tiếp tục đổ mồ hôi, anh quên mất hiện tại anh đang là “Tiêu tiêu vũ hiết”, một người mà ngay cả máy vi tính cũng không biết dùng, một người chơi mới. Cho nên anh im lặng mà chạy đi lĩnh song 1 giờ, rồi cũng không nói tiếng nào dừng lại đến sau cái móng đồ thủy của con chim Hồ ly đang cưỡi.

Tới nơi, cân nhắc cấp độ của Tiêu tiêu vũ hiết, nhóm quyết định từ Cổ Mộ tầng 3 chuyển đến tầng 1. Tầng 1 đều là những quái khoảng cấp 50, tuy cấp thấp nhưng đều thuộc loại da dày khó đánh, nhưng mà đối với nhóm Hồ ly mà nói, chỉ là case nhỏ, dù sao ai cũng hơn 80, 90, mấy con quái này đánh cũng chỉ xem như gãi ngứa.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ai còn thiếu điểm thiện ác.

[Đội ngũ] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Tại hạ

~Chuyển đội trưởng xong, Hồ ly đem Tiêu tiêu vũ hiết đến một góc tương đối an toàn, tiếp theo tăng máu thêm buff cho đội ngũ. Cổ Mộ đối với Giang Thiên Dự mà nói là một kỷ ức xa xôi nhưng cũng không xa lạ, khi anh 50 thì đã đơn độc đến nơi đây, cơ bản cả chín tầng đều đặt chân tới, cũng không ít lần đánh Boss, đương nhiên giết người phóng hỏa lại càng không thể thiếu. Nhưng mà lâu lâu hưởng thụ cái tư vị được người khác leech [kéo lv], anh cũng vui vẻ thả lỏng. Đem bóng dáng nhỏ nhắn đồ thủy đến một góc ngồi xuống, Giang Thiên Dự mở trình duyệt IE, kiểm tra tình hình thị trường chứng khoán trong ngày.

“Chiết tiết!” Phương Hân hung hăng đối diện máy tính thốt ra hai chữ, nắm con chuột nhanh tay di động theo mục tiêu, tay còn lại cạch cạch khua loạn trên bàn phím.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Mấy người có ý gì đây, không thấy là chúng tôi tới trước sao?

Đội của Phương Hân chiếm giữ vị trí đánh quái tốt nhất ở tầng 1, khi Thiếu Lâm Thu vũ lure quái về, không biết từ đâu chui ra mấy người đột nhiên thả vài kỹ năng quần công, đàn tiểu quái cấp 50 trong nháy mắt biến mất, kinh nghiệm đều bị người khác đoạt mất.

[Lân cận] [thiên biên nhất chi hoa]: Ô, có người à? Sao tao không thấy a.

Nói xong lure đám tiểu quái mới ra, soạt soạt hai cái giải quyết sạch sẽ.

[Lân cận] [vô vũ mộc mục hương]: Tổ cũng không thấy, chỉ thấy một đoàn quái ở bên cạnh, ngứa ngứa tay chân nên hốt hết rồi, sáng khoái a

~[Lân cận] [thị huyết kim]: Tội mày nói nhiều thế làm gì, nói trắng ra cho bọn mày biết là tao muốn chỗ này được không.

[Lân cận] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Bọn mày một đám cầu phóng P [đánh rắm >.<]>

[Lân cận] [mẽ lạp lạp]: Buồn nôn, nói chuyện có đạo lý chút đi!

[Lân cận] [thu vũ]: Không biết xấu hổ, chưa thấy qua bọn nào không biết xấu hổ như thế !!

[Lân cận] [tạp mị]: Không có đạo đức, chưa thấy qua bọn nào không có đạo đức như thế !!

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Mấy người không được phép rời khỏi đây.

Lai giả bất thiện (*), đám con gái tức giận cùng đối phương chửi nhau. Nhưng Phương Hân cùng họ không giống nhau, cậu tuy rằng chơi nhân yêu, nhưng thích pk, thích đánh nhau là bản tính không đổi của bọn con trai, dùng miệng không được thì xài nắm đấm giải quyết. Huống hồ, game online luôn là cái kiểu cá lớn nuốt cá bé, không có thực lực thì cũng đừng lý sự vô ích. Trước mắt là ba tên đẳng cấp trên 90, cũng không leech acc cấp thấp nào, rõ ràng là nhàm chán đi Cổ Mộ giết người mà. Cho nên, Phương Hân lúc này không thèm mở miệng mà đã định bụng dùng vũ lực giải quyết.

(*)Nguyên văn ‘Thiện giả bất lai, lai giả bất thiện’ tạm dịch ‘Người tốt không đến, người đến chẳng tốt lành gì’.

[Lân cận] [thiên biên nhất chi hoa]: Thôi, bọn mày ra chỗ khác đi, tao thực sự không muốn động thủ giết người lắm.

[Lân cận] [thị huyết kim]: Ê, ê, tao nói, bọn mình có ba người thôi a.

[Lân cận] [vô vũ mộc mục hương]: Dư sức giết bọn chúng rồi

~[Đội ngũ] [thu vũ]: Hồ ly, đánh hay không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Chắc chắn đánh, người khác cũng đã theo lên đây rồi, sao lại có thể không đánh.

[Đội ngũ] [thưởng tu thưởng cây hoa cúc]: Mài đao soàn soạt hướng chó dữ, thà rằng chết trận, không thể cúi đầu!

[Đội ngũ] [mễ lạp lạp]: ^__^ Cây hoa cúc cậu thật nhiệt huyết

~[Đội ngũ] [tạp mị]: Tổ mới chơi lại mà đã gặp bọn thiếu giáo dục này rồi, cưng ơi, chúng ta cùng nhau SM bọn chúng đi ~~ [SM: google-sama nha]

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tiêu Tiêu, con về trước đi, cho con cái định vi phù, về Lạc Dương đi.

Phương Hân hướng Tiêu tiêu vũ hiết gửi một yêu cầu giao dịch, nhưng qua một hồi lâu vẫn chưa thấy phản ứng. Khỉ, cái tên ngu ngốc này, cậu thấp giọng nguyên rủa, chắc là du hồn vào cõi tiên chết ở đó rồi, hôm nào nhất định phải dạy dỗ lại đàng hoàng mới được.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Mặc kệ đi, cùng lắm nếu đồ đệ ngốc chết sư phụ sẽ trả thù cho con.

Đám ba người cướp quái trước mắt không thấy bọn họ có phản ứng gì, lời một đám quái khác lại, hết sức kiêu ngạo “hát hát ha ha” chém dưa thái rau trước mặt bọn họ. Đợi lúc đám quái vừa chết, Phương Hân thấy cơ hội, thay đổi hình thức chiến đấu đồng thời quăng một cái Nguyệt Lạc Tây Sơn [kỹ năng debuff của Nga My], toàn đội nghe được lệnh “oa oa” xông lên, đánh cho mấy tên khốn kia hoa cả mắt. Nhưng đối phương hiển nhiên cũng không ngồi không, hướng hồ ở đây không phải lời dài, hai bên đều mang theo bảo bảo PK, trong lúc nhất thời, kỹ năng hoành tráng và hiệu ứng âm thanh liên tiếp vang lên.

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Báo cáo đội trưởng, Tiêu Dao Cây hoa cúc đã vong trận.

Vì ngay từ đầu đã bị vây đánh nên Phương Hân không rảnh bận tâm đến máu của người khác, Cây hoa cúc bất hạnh nằm xuống. Không kịp đánh chữ, cậu lần thứ hai thả một cái Nguyệt Lạc khiến cho ba người rơi vào trạng thái mù, rồi thối lui về hậu phương thêm máu cho bang đội. Lúc hỗn chiến, không ai chú ý tới Tiêu tiêu vũ hiết ngồi trong góc đã bay về thành từ lúc nào.

Giang Thiên Dư xem qua tình hình chứng khoán xong, nhận một cú điện thoại của thư ký, chờ anh nói chuyện xong quay lại máy tính, trong game đã đánh thành một trận. Anh chuyển qua kênh tán gẫu lân cận, nhìn đoạn đối thoại trước đó. Nhanh chóng mở thêm một cửa sổ đăng nhập vào acc của mình.

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nhất chi hoa, Hương, Thị huyết, trở về ngay cho anh!

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Em đang bận giết người!

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Cái con Nga My kia thật khó chơi.

[Bang hội] [thị huyết kim]: Hương, thêm máu.

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chết tiệt, có trở về hay không!

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Lão đại bọn em sắp xong rồi

~~[Bang hội] Chủ lực của bốn bang [thị huyết kim] đã bị [hồ ly tu thành tinh] của bang [Khuyh thành ‘ Mỹ nhân cốc] sát hại, thật khiến người ta nổi giận.

[Bang hội] [thị huyết kim]: Hương, cậu đang làm gì vậy! Chết tiệt, chút nữa làm làm thịt được Nga My rồi.

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chết tiệt, mấy đứa không thấy đó là sư phụ và người nhà của lão bà Lam nhan sao.

[Bang hội] Chủ lực của bốn bang [thiên biên nhất chi hoa] đã bị [hồ ly tu thành tinh] của bang [Khuyh thành ‘ Mỹ nhân cốc] sát hại, thật khiến người ta nổi giận.

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Cái con quỷ đó quả thật rất lợi hại, em cùng Thị huyết vây đánh mà nó đều chạy thoát. Ạch, sư phụ của lão bà Lam nhan ?? Tên nhóc Lam nhan lấy lão bà khi nào vậy ??

[Bang hội] [thùy gia lam nhan]: Cái gì, ai ăn hiếp lão bà em ???

Thùy gia lam nhan vừa login đã thấy câu nói của Giang Thiên Mộ Vũ, lập tức hỏi. Nói xong thấy Tiêu tiêu vũ hiết đang online, cậu liền gửi thư riêng qua “Lão bà, em ở đâu, Nhất chi hoa bọn họ ăn hiếp em ??” Giang Thiên Mộ Vũ bên này thấy ô tin tức Tiêu tiêu vũ hiết nhấp nháy, mở ra thì là của Thùy gia lam nhan, tắt đi, trực tiếp logout.

Tiêu tiêu vũ hiết logout, Thùy gia lam nhan lập tức chú ý. Tuy rằng lão bà này cười cũng chỉ để làm tấm mộc, nhưng nói thế nào thì người ta cũng gả cho cậu, sao có thể để người ngoài leo lên đầu cậu ức hiếp nhỏ cơ chứ. Lúc này chắc là bực bội logout rồi, xem ra là bị người ta ăn hiếp thảm lắm.

[Bang hội] [thùy gia lam nhan]: Nhất chi hoa các anh không biết suy nghĩ sao, thế nào lại trèo đầu mà ức hiếp lão bà của em.

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Lão bà cậu là người nào?

[Bang hội] [thùy gia lam nhan]: Tiêu tiêu vũ hiết, vừa mới cưới tối qua.

Thiên biên nhất chi hoa cẩn thận nhớ lại, lúc đó tại Cổ Mộ, trong đám kia đúng là có một người tên Tiêu tiêu vũ hiết, nhưng mà cô ta trốn trong góc, cũng không có động, cho nên không chú ý lắm. Bọn họ tuy rằng thích giết người, thế nhưng chỉ thích khiêu chiến với bọn cấp cao, giết một acc cấp thấp ở Cổ Mộ là việc chẳng đáng.

[Bang hội] [thị huyết kim]: Bọn tôi không có giết cô ta đó, là người khác.

[Bang hội] [thùy gia lam nhan]: Thế sao lão đại nói mấy anh ăn hiếp nhỏ.

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nhưng người mấy đứa giết là sư phụ và bằng hữu của nó.

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Lão đại anh làm sao biết bọn em giết ai.

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Hương sao bà còn chưa chết.

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Tổ có ngốc mới ở lại.

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Chết tiệt.

Nhìn ô tin tức liên tục nhấp nháy, Giang Thiên Dự mở ra, thần nhiên gõ vài chữ.

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đã trực tiếp chết vẫn anh.

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Lão đại anh đối với chuyện bị người khác chết vẫn trước giờ chưa từng để ý, sao lần này lại lưu tâm vậy.

Giang Thiên Dự không thể nói cho bọn họ biết, Hồ ly tu thành tinh là sư phụ của con trai anh, với những người khác khẳng định là không giống nhau. Hơn nữa, vừa rồi đi chung với nhau, Hồ ly cho anh ấn tượng rất tốt, cho nên trong lòng có ít nhiều băn khoăn. Đang nghĩ ngợi phải trả lời thế nào, phía trên khung tán gấu đột nhiên hiện ra một dòng chữ.

[Loa] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên Mộ Vũ, anh đem lũ nhà anh nhốt lại cho chặt đi, đừng có vô duyên vô cớ thả ra cắn người! Dem bệnh chó dại truyền cho người khác là tội của anh đấy!

Kênh bang hội của [Sát biến thiên hạ] vừa nhìn thấy loa lại bắt đầu rối loạn, tiếp theo vài giây, một cái loa khác với từ ngữ vô cùng kiêu ngạo nhảy lên.

[Loa] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Gào con khỉ !! Hồ ly tinh, cô dám quên trận quyết đấu với tôi sao, nhanh chóng lăn đến lôi đài cho tôi, không đến thì sau này cẩn thận đừng để tôi bắt gặp !!

Phương Hân sững sờ, thực sự suýt chút nữa đã quên chuyện này....

5. Chương 5: Jq Hình Thành Trên O Dịch

Thứ ba ngày x tháng x. Thời tiết: trời mưa.

Ngày hôm nay Tiểu Hoa xin lỗi mình, mình rất manyi [hài lòng, vừa ý], biết sai mà sửa mới là đứa trẻ ngoan. Nhưng mà ngay sau đó bạn ấy liền đòi mượn máy bay của mình, thấy xem cái này có phải là có âm mưu từ trước nên bạn ấy mới nói qian [xin lỗi] không, nhưng mà để thể hiện là con rất rộng lượng, mình liền đưa máy bay cho bạn ấy.

Mình phát hiện là có tiểu tinh linh nha

đêm qua khi mình chơi Thiên Long Bát Bộ, mình đã lên 40, lần trước mình thấy có 25 à. Đây là lão gia gia tiểu tinh linh Leprechaun đến giúp mình luyện cấp phải không ạ? Baba nói mình là đứa trẻ ngoan cho nên tiểu tinh linh mới thích mình, mới giúp mình luyện cấp. Vậy nên sau này mình muốn làm một đứa nhỏ thật ngoan, như vậy tiểu tinh linh mới có thể giúp mình trở nên đẹp giống sư phụ.

Ca ca lần trước kết hôn cùng mình cứ là lạ, thầy ơi con đã tra từ điển rồi, con biết chữ kết hôn viết thế nào rồi ạ. A, viết đến ca ca kia là lạ, ca ấy cứ chạy đến hỏi mình, Nhất chi hoa có hay không bắt nạt mình. Ca ấy thật là kì quái, một nhánh hoa [nhất chi hoa nghĩa là một nhánh hoa] thế nào lại có thể bắt nạt mình, mình cũng không phải là con gái giống Tiểu Ái, thấy sâu róm là khóc rống lên. Mình thành thật nói cho ca ấy biết suy nghĩ của mình, thế là ca ca cả buổi cũng không nói chuyện với mình. Mình thấy ca ấy thật lạ, liền chạy đi tìm sư phụ.

Viết được thật dài nha. Mình không viết nữa, baba gọi mình đi ăn cơm.

Lời phê của giáo viên:

Con với baba con xem quá nhiều chuyện cổ tích rồi đấy... Nhân tiện cho hỏi, baba con có chơi Thiên Long Bát Bộ không, nói đi thầy sẽ cho con 5 sao.

==== =====
=====

Nhóm Phương Hân sau khi nhìn thấy loa của Quỳ xuống gọi nữ vương, lập tức thu thập hành trang chạy đến lôi đài Lạc Dương. Tuy nói lôi đài bình thường cũng có rất nhiều người, nhưng mà lúc này lại đặc biệt nhiều. Phương Hân nhìn một đám trên đầu đỉnh “Thiên Tự Bang Bang chúng” cùng “Sát biến thiên hạ Bang Bang chúng”, không một ai nói gì, lại thêm đám bang mình cũng im lặng nhìn tình hình trước mặt, liền mang danh hiệu trên đầu sửa thành “Khuyh thành ‘ Mỹ nhân cốc Bang Bang chúng”. Được rồi, vậy là cả ba bang đều đến đông đủ.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Hồ ly tinh, thế nào lại đến trễ, đã 8 giờ 5 phút rồi, không phải là sợ muộn chạy chứ.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Yên tâm, tôi đã nói thì sẽ không nuốt lời.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Hừ, tốt, tên nhóc Cà phê đâu?

Phương Hân mở danh sách bang hội, xem một lượt, không thấy Cà phê ° ướp lạnh online. Nhỏ này sau khi hết trạng thái “Tâm Hoài Cổ Chủ” liền trốn về Mỹ nhân cốc.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Cà phê đâu?

[Bang hội] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Nhỏ nói nhỏ không dám đến xem, cho nên ngày mai mới onl.

[Bang hội] [thu vũ]: (_) Thật ra là bây giờ nhỏ đang núp trên forum ấy, nếu mà Hồ ly cậu thua, nhỏ sẽ trốn hai ngày mới lên lại <—— cà=“” phê=“” nói=“”>

~[Bang hội] [mề lạp lạp]: Hồ ly cố lên ~(^o^)/~.

[Bang hội] [tạp mị]: Hồ ly cố lên ~(^o^)/~.

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Không thắng thì đừng có lẩn về gặp ông nha!

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: -- A? Chồng? Chẳng lẽ anh và Hồ ly có quan hệ đặc biệt?

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Anh đâu có ý như thế...

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: (o)! Mới vài ngày không onl, Hồ ly thế nào lại phải cùng người khác quyết đấu?

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: Lão đại của Sát biến thiên hạ cũng tới

~~[Bang hội] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Ba đứa vừa giết chúng ta cũng tới = = .

Phương Hân thấy nhìn trong đám “Sát biến thiên hạ Bang Bang chúng” đích xác có ba người khi nãy theo chân bọn họ ở Cổ Mộ đánh nhau, bang chủ Giang Thiên Mộ Vũ đứng ở phía trước, một thân trang phục lộng lẫy, khiến cho người ta không thể không chú ý tới.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hai người chuẩn bị xong chưa?

Sau khi nhận được câu trả lời xác nhận của cả hai.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi tuyên bố, quyết đấu chính thức bắt đầu, thắng thua quyết định quyền sở hữu Cà phê ° ướp lạnh.

Phương Hân cùng Quỷ xuống gọi nữ vương truyền tống đến lôi đài, phía sau móng là một đám bu theo. Trận quyết đấu này liên quan đến ba bang hội, cho nên bị vây xem cũng không phải có gì ngạc nhiên. Sau khi Phương Hân và Quỷ xuống gọi nữ vương buff đầy đủ, trực tiếp đấu võ [(_) sẽ không viết phần PK, vì vậy lược bớt]. Cuối cùng, Quỷ xuống gọi nữ vương chỉ còn vài giọt máu ngã xuống dưới chân Phương Hân. Đám Mỹ nhân cốc đứng dậy reo hò.

[Lân cận] [quỷ xuống gọi nữ vương]: Hừ, tôi thua.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ha ha, đa tạ đa tạ, nhớ kỹ tuân thủ giao ước.

[Lân cận] [quỷ xuống gọi nữ vương]: Yên tâm, tôi thừa nhận đã thua.

[Lân cận] [quỷ xuống gọi nữ vương]: Tôi thua rồi, đã lâu không có thua qua, không ngờ lại bại bởi một đứa con gái, do đó tôi quyết định sẽ đá tên nhóc Cà phê ° ướp lạnh kia.

Quả nhiên là nữ vương a, bất kể thế nào đều duy trì sự bá đạo của nữ vương, mọi người ai ai cũng đầy hắc tuyến. Nhưng mà, phần tiếp theo còn càng hắc tuyến hơn.

[Loa] [quỷ xuống gọi nữ vương]: Vậy nên tôi quyết định, tôi muốn gia nhập [Khuyh thành ‘ Mỹ nhân cốc’] !! Lão đại Thiên Tự, thật có lỗi ~~ thông báo đặc biệt!

[Loa] [duy ngã độc cụ sức quyền rũ]: Đi sớm về sớm, không tiễn.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: A a a a a

Vừa mới ở trên forum biết được tin tốt Hồ ly đã thắng, vui mừng vội vội vàng vàng lập tức chạy đi login, có trời mới biết phải chịu đựng không chơi game với nhỏ cực khổ thế nào. Kết quả là vừa lên đã bị loa của Quỷ xuống gọi nữ vương làm cho choáng váng hoa mắt.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Bang chủ, ngàn vạn lần không được cho cô ta vào a, cô ta khẳng định sẽ đem tớ chinh tới chết a *lệ rơi đầy mặt*

Nếu như cho Nữ vương vào bang, thân phận con gái của mình có khả năng phơi bày trước ánh sáng, cảnh tượng sau đó nghĩ thôi đã thấy rất đáng sợ rồi.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: =u= người có thực lực đối với bang ta mà nói là chuyện tốt a

~~[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: A ha ha, Cà phê bảo trọng

~[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: TuT

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Cho vào đi, nếu không cho cô ta vào bang thể nào cũng thêm phiền phức.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: TuT

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Cứ quyết định vậy đi ~~ a hahahaha

~~[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Nhân quyền của ta ở đâu...

Phương Hân vẫy vẫy tay, vừa rồi PK có phần cố sức quá độ nên hơi mỏi, đang muốn lấy ly nước uống cho đỡ khô miệng thì nhận được mặt tán gẫu của Giang Thiên Mộ Vũ.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Chuyện ở Cổ Mộ rất xin lỗi.

Sờ sờ cằm, Phương Hân cười, Giang Thiên Mộ Vũ này coi như có chút ý tứ, không ngờ lại đặc biệt tới xin lỗi, không giống với bang chủ của một bang bá đạo.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cũng không phải anh giết, muốn xin lỗi thì chí ít cũng nên là ba tên kia tới.

Trước máy tính Giang Thiên Dự nhú mào, cô gái này thật là làm khó. Vừa nãy cô ta cùng Quỷ xuống gọi nữ vương PK anh cũng thấy, kỹ thuật rất tốt, ở server này người có khả năng thắng được Nữ vương hầu như rất ít. Anh quan sát được, Hồ ly kiểm soát thời điểm phóng kỹ năng rất chính xác, tựa như đã cố ý tính toán hết. Trái lại Nữ vương tuy rằng PK cũng rất mạnh, chỉ có điều nhỏ trọng trang bị, nếu nói về thao tác, tuyệt đối không thể đối thủ của Hồ ly tu thành tinh. Có thể gặp được một người có kỹ năng PK tốt là một chuyện khiến nhiệt huyết sôi trào, Giang Thiên Dự cũng không ngoại lệ.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ba người bọn họ không biết cô là sư phụ của Tiêu tiêu vũ hiết, người không biết không có tội, hơn nữa bang chúng tôi xưa nay đã có thói sát nhân.

Phương Hân suy nghĩ một chút, Giang Thiên Mộ Vũ có thể tới xin lỗi đã làm cậu rất ngạc nhiên rồi, bang chủ nhà người ta đã cúi đầu, cứ đây đưa nữa thì không phải cậu rất nhỏ mọn sao, huống hồ cậu đã chụp hình lại rồi, chờ tí nữa post lên forum sẽ khiến cho đám con gái kia cười ngất. Nhưng điều bây giờ khiến cậu tò mò chính là quan hệ giữa Giang Thiên Mộ Vũ và Tiêu tiêu vũ hiết. Bang Sát biến thiên hạ giết người xưa nay đều nguyên vẹn, không có lý do cũng giết như thường, giết xong mà không lo một cái cười nhạo cũng đã là tốt lắm. Lúc này tuy rằng là bọn họ gây sự trước, thế nhưng hai trong ba tên đó cũng đã bị cậu giết rồi, Giang Thiên Mộ Vũ lại đồng ý vì Tiêu tiêu vũ hiết ra mặt, rốt cuộc là vì nguyên nhân gì?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh quen Tiêu tiêu vũ hiết?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Lam nhan với tôi kết bái, nhỏ là lão bà của Lam nhan, xem như là quen biết đi.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy sao?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Còn có thể thế nào?

Tiếp tục sờ cằm, Phương Hân thầm nghĩ, này sẽ không phải là lão đại nhà người ta coi trọng tiểu hồng nhan vừa mới cưới của Thùy gia lam nhan, cho nên mới vì nó ra mặt đi, mình và người ta cũng chỉ là quan hệ cạ váy [là quan hệ họ hàng chị em bên vợ]. Càng nghĩ càng thấy có thể tin được, Phương Hân không ngừng gật đầu, nguồn tiêu thụ tiểu đồ đệ nhà mình thật tốt, ngay cả cậu cũng được hưởng lợi.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Bang hội chúng tôi tuy rằng thích giết người, nhưng cũng biết tự sai trái, đừng suy nghĩ nhiều.

Được rồi, mình quả thực có điểm nhằm chán, xem ra là bị đám con gái trong bang truyền nhiễm rồi, Phương Hân buông tay sờ cằm, hệ thống tin tức nhắc nhở, người chơi Giang Thiên Mộ Vũ mời các hạ thêm người đó làm hảo hữu.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Thêm hảo hữu.

Người ta đã chủ động thêm, mình sao lại có thể làm mất mặt nhất bang chi chủ chứ, Phương Hân rất nhanh thêm hảo hữu. Lập tức nhận được khiêu chiến của Giang Thiên Mộ Vũ, Phương Hân chặn lưỡi, thì ra thêm hảo hữu chính là vì đánh nhau.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh cấp 106, ngọc 7766, tôi cấp 96, toàn bộ ngọc chỉ 5, đây là PK chênh lệch, đối với tôi rất không công bằng.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Tôi cưỡi một nửa trang bị, không mang bảo bảo, được không?

Phương Hân lập tức ấn “Đồng ý”, lần thứ hai tiến vào lời đài. Lúc này bởi vì bọn họ PK bất ngờ nên người xem rất ít.

Sau dấu hiệu “Chiêu Quân Xuất Tắc”, Phương Hân ném thêm Chương Nhân Pháp may mắn làm cho Giang Thiên Mộ Vũ rơi vào trạng thái mù, tiếp đó vung ra chiêu tất sát của Nga My – Cửu Âm Bạch Cốt Trảo, nhìn đối phương liên tục mất máu, một chữ – Sảng [sảng khoái]. Nhưng Giang Thiên Mộ Vũ là người kinh nghiệm đánh nhau giết người rõ ràng so với Phương Hân nhiều hơn, tuy rằng thiếu một nửa trang bị, nhưng ít ra cũng là ngọc 7766, đánh với Phương Hân toàn bộ chỉ 5 mà còn thiếu mấy viên tất nhiên sẽ không vất vả. Trang bị của Phương Hân không hề thua kém, thao tác cũng tốt, Giang Thiên Mộ Vũ điên cuồng truy đuổi dồn dập, tất nhiên cậu cũng tránh được vài lần bạo kích. Chỉ có điều thao tác của đối phương so với tưởng tượng của cậu điều luyện hơn, trải qua 5 phút đối kháng, Phương Hân thua.

(*) Chiêu Quân Xuất Tắc: tăng sát thương lên mục tiêu, khi xuất chiêu trên đầu đối phương sẽ có dấu hiệu hình kiếm xác định đã bị ảnh hưởng của skill này.

Chương Nhân Pháp: gây sát thương + có % khiến đối phương bị mù.

Cửu Âm Bạch Cốt Trảo: dừng hỏi nó là gì a a a, skill tất sát với tác dụng biến thái, cực kì biến thái, gây sát thương + khiến đối phương liên tục mất máu trong 30s.

Bạo kích: critical, x2 sát thương, không hiểu sao MG lại rất hay có được bạo kích trong khi TS mới là môn phái có hội tâm cao nhất.

Trải qua một trận, Phương Hân rất rõ ràng cảm thấy hình tượng Giang Thiên Mộ Vũ trở nên thanh tân [khoan khoái, mới mẻ] hơn rất nhiều, đại khái cái này gọi là “Bất đả bất tương thức” [không đánh thì không thành bằng hữu], phải biết rằng cậu trước đây vẫn cho rằng đối phương chỉ là nhân vật dựa vào trang bị cùng bảo bảo cực phẩm ức hiếp người khác [thương cảm Giang lão đại...].

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: (o)! Hồ ly cậu lúc nào cùng lão đại S B thiên hạ [Sát biến thiên hạ] thân nhau thế

~~[Bang hội] [thu vũ]: S B (*) thiên hạ... Cây hoa cúc rất đáng khen nha !!

(*) SB có nghĩa là ngu ngốc, ngớ ngẩn ...

[Bang hội] [tạp mị]: *sắc cười*... Cây hoa cúc thật là có tài... Hồ ly cậu mau trả lời

~[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Bình tĩnh bình tĩnh

~[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Hồ ly cậu muốn gã cho anh ta sao?

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Tất cả mọi người bình tĩnh... Tổ đây không có ý đó nha, là mấy người hiểu lầm nha (nghiêm túc á).

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Đúng vậy đúng vậy, tổ với anh ta có JQ đó, muốn nghe sao

~~Bản chất của Phương Hân mà nói chính là có một ít [cực kì] xấu xa, đương nhiên bản thân cậu kiên quyết không thừa nhận. Cậu tin chắc với tư cách của một vị giáo viên nhân dân, tham gia đào tạo những đóa hoa tương lai của đất nước, một nghề nghiệp cao quý, thì nhân phẩm của cậu, chính xác là không có bất kì bạn nhỏ nào dám nghi ngờ (vớ vẩn, dám hỏi sẽ bị chép phạt). Trêu chọc hủ nữ, coi như là nêm chút gia vị cho cuộc sống ngày thường đi.

Đám con gái trong bang bởi vì một câu nói của cậu mà xôn xao, đương nhiên bọn con trai thì bịt tai tiếp tục làm lơ. Phương Hân nhếch khóe miệng chậm rãi mà gõ từng chữ một.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: A, mà không nói cho mấy bạn đâu, có gan thì trực tiếp đi hỏi S B lão đại nha.

Vì vậy bang hội vừa im lặng lại nhốn nháo, Cây hoa cúc la hét “So với tớ có tài, Hồ ly cậu thì có tình nha !!”. Tiếp theo những người khác trong bang không ngừng balabalabala...

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Muốn đi Yến Tử không?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: ... tôi mới 96.....

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Không sao, trong đội đều là trên dưới 100, cô Nga My chú ý tăng máu và vị trí di chuyển là được.

Suy nghĩ một chút, Phương Hân vẫn là đồng ý lời mời, gần đây tên Lão cuồng kia vẫn la hét muốn Yến quyết Lạc Mã Tiễn (*), dự định đánh được sẽ tặng lão.

(*)Yến quyết Lạc Mã Tiễn: học được kỹ năng Lạc Mã Tiễn, làm đối phương trong trạng thái cười thú bị rớt xuống và hôn mê 2s.

6. Chương 6: Jq Xảy Ra Ở Yến Tử Ổ

Thứ tư ngày x tháng x. Thời tiết: trời có gió.

Ngày hôm nay mình bị baba mắng, bởi vì kiểm tra toán mình chỉ được có 70 điểm thôi, baba bảo khi baba còn nhỏ điểm toán cũng chưa từng thấp như thế. Mình biết là mình sai rồi mà, là do trước kì thi mình không lo ôn tập, cho nên điểm mới kém như thế. Baba tịch thu máy bay của mình luôn rồi, còn không cho phép mình chạm vào máy tính nữa. Mấy ngày nay mình không được chơi trò chơi, không biết ca ca và sư phụ có nhớ mình không nữa.

Baba mua cho mình một bộ tiểu thuyết Thiên Long Bát Bộ nha, mình xem qua, nhưng mà có thật nhiều chữ mình không có hiểu, cho nên baba mua thêm cho mình một quyển từ điển tiếng Hán mới, mình xem suốt một ngày mà mới được có 10 trang à. Hôm nay mình mang lên lớp xem tiếp, lại bị thầy Phương tịch thu mất, thầy có thể trả sách lại cho con không ạ, nếu baba mà biết sách bị mất thể nào cũng hét mồng con. Con hứa con sẽ vâng lời thầy, sẽ chăm chỉ đi học, sẽ hoàn thành tốt bài tập mà.

Lời phê của giáo viên:

Chơi trò chơi cũng không thể lơ đãng việc học. Còn sách của con, chờ thầy đọc xong sẽ trả.

====
=====

Trong đội vừa vào thêm một người, Phương Hân nhìn, đây rõ ràng là một tên trong tổ ba sát nhân vừa rồi.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Đã lâu không có đi Yến Tử. A? Cái người trong Cổ Mộ cũng ở đây a.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ... Giang Thiên, đây là có ý gì.

Người vừa rồi còn đánh cho ta sống người chết, giờ đây không ngờ lại phải làm đội hữu với hắn, Phương Hân đối với điều này cảm thấy không còn gì để nói. Tuy rằng trong game không phải không thể hóa giải

thù hận, thế nhưng mới một giờ trước còn là kẻ thù, bây giờ lại muốn xem như không có gì cũng không đơn giản như vậy.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Trước là cậu ta sai, giờ để cậu ấy xin lỗi cô, game thôi mà, thoải mái chơi mới vui.

Thật ra Giang Thiên lão đại còn chưa nói, cái tên Nhất chi hoa đã liên tục xin thêm đội, ở kênh bang hội gào khóc thảm thiết, anh cự tuyệt một lần rồi lại một lần, vẫn không lay chuyển được hẳn.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Khi đó tôi buồn quá nên mới tới Cổ Mộ tìm vui, không chú ý các người là người quen của Lam nhan, chứ không có ý gì.

Nếu người ta đã thẳng thắn xin lỗi như thế, như Giang Thiên Mộ Vũ nói, game thôi mà, vui vẻ mới là quan trọng nhất, Phương Hân tự nhận mình không phải là người hẹp hòi, suy nghĩ một chút rồi cũng thôi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Quên đi, dù sao thì tôi cũng giết hai người các cậu.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Cô kỹ thuật không tồi, lần sau đánh với tôi lần nữa đi, đến lòi dài, quang minh chính đại đánh một trận.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ok.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Còn thiếu một Nga My, để tôi gọi trong bang xem.

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Một Nga My 95++ Yến Tử Ổ, ai đi.

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Em đi.

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: Em !!

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Thêm T, Hương phu nhân bà đừng đi, đi theo trưởng phu nhà bà đi.

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: = = , hoa thối, không phải là vừa rồi không tặng máu cho ông nên mới thù bà thế sao!

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: Cảm tạ, Hương tỷ chị nghỉ ngơi đi ha

~~[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Đi đi, Tiểu T...

T ‘ Lan đạt na gia nhập tổ đội. Đội ngũ gồm Thiếu Lâm Vô Xạ Đại sư, từ lúc vào đội vẫn chưa nói câu nào, xem ra là người không thích ồn ào. Còn hai Đả Thủ, một là Tiêu Dao, một là Vũ Đương, còn có Hồ ly và T là Nga My, đội ngũ cơ bản đi Yến Tử Ổ đã hình thành (*). Cả nhóm mang theo nhiều kháng dược và thức ăn BB [bảo bảo], linh được bao nhiêu trạng thái thì đều linh. Bước vào phó bản, hai cửa đầu đều qua rất thuận lợi, dù sao cũng toàn 95+, máu và công kích đều cao, Phương Hân cùng Nga My kia rất thoải mái, thỉnh thoảng còn có thể hỗ trợ đánh. Khoảng một giờ, bọn họ đến cửa cuối cùng, nghênh chiến tên biến thái Mộ Dung Phục. Nhìn tên biểu ca trước mặt, cả đội trước tiên dừng lại để nghỉ ngơi đồng thời thêm Buff tăng kháng.

(*)Đả Thủ: là thuật ngữ dùng để chỉ người có công kích cao, đánh chính, ở đây là chỉ Tiêu Dao và Vũ Đương.

Một đội đi Yến Tử Ổ hiệu quả nhất là : 2 Nga My, 1 Thiếu Lâm, 1 Tiêu Dao, 1 Vũ Đương.

[Đội ngũ] [Vô Xạ Đại sư]: Đến lúc Mộ Dung Phục còn nửa cây máu, Đả Thủ qua giết Vương Ngữ Yên, nhớ kỹ không được dùng quần công, một Nga My theo tăng máu cho Đả Thủ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đã biết, tất cả mọi người đều là tay lão luyện, biết nên chú ý điều gì.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Vậy tôi giúp Đả Thủ, T cậu chiếu cố hòa thượng.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Ok

~Không hổ là những tay lão luyện thường xuyên đi Yến Tử Ổ, rất nhanh đã phân phối xong nhiệm vụ. Lúc này bên tai vang lên âm thanh kỹ năng, Phương Hân chú ý tới bên phải màn hình của mình hiện lên trạng thái Lý Đại Đào Cương, sau khi chết có thể hồi sinh tại chỗ, cậu cười cười, đối Giang Thiên ngỏ lời cảm ơn.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: O.O bang chủ anh đối với Hồ ly MM thật tốt ~ chưa gì đã buff hồi sinh ~ em còn chưa kịp nói

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Lão đại, đó là kiến sắc vong nghĩa, aiz... thương cảm chúng ta những kẻ ngoại nhân, đến lúc chết rồi phải lặn lội đường xá xa xôi quay lại đây.

[Đội ngũ] [KILLER]: MM nhớ bảo hộ WD [Vũ Dương] đáng thương của tôi nha

~~[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly người ta phải theo Đả Thủ, tương đối nguy hiểm, có hồi sinh mới đảm bảo, Tiểu T theo hòa thượng nhớ chú ý an toàn bản thân.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: == vâng

~Phương Hân nâng cằm không phát biểu ý kiến, cậu chưa từng để lộ ra giới tính của mình, chỉ có trong bang và một số ít người thân mới biết được, cho nên lúc này cậu cũng không định dính chính lại với đám người kia. Thật ra đôi khi không nói thì tốt hơn, đương nhiên trong đó cũng có thêm phần sở thích xấu xa của Phương Hân, mấy việc ngoài ý muốn như thế này mới khiến người ta sưng sốt không phải sao

~Theo hiệu lệnh của đội trưởng, đội ngũ bắt đầu giao chiến với biểu ca, vây đánh tên Mộ Dung Phục hết nửa máu khá thuận lợi. Giang Thiên là phái cận chiến, cần phải né ra lúc Mộ Dung Phục phát ra xoáy vàng [kỹ năng Đấu Chuyển Tinh Di, phản 100% sức tấn công của đối phương], tránh không kịp sẽ bị sát thương x2, cho nên anh im lặng không nói tập trung đánh. Mà hai Đả Thủ bởi vì là phái viễn chiến, lại khá thành thạo, thỉnh thoảng có thể nói một hai câu.

Đúng lúc Mộ Dung Phục chỉ còn nửa cây máu, Vô Xạ Đại sư ra lệnh một tiếng, Phương Hân theo Đả Thủ giết Vương Ngữ Yên. Tuy rằng Vương Ngữ Yên là một mỹ nhân, thế nhưng rất rõ ràng nhân viên công ty SOHU lúc chế tác ăn bớt ăn xén nguyên liệu, đem một tuyệt sắc mỹ nhân biến thành bà già trung niên, vậy nên mấy đại nam nhân một chút cũng không nường, thẳng tay mà đánh chết. Ở Yên Tử Ổ này ngoại trừ biểu ca ra thì còn tên biến thái Đoàn Dự, về phần hắc giao cho Giang Thiên máu dày công kích cao xử lý. Thời gian giết Vương Ngữ Yên rất ngắn, song do sơ suất, WD máu mỏng lật ra chết, Phương Hân muốn cứu nhưng lại phát hiện đối phương đã sống lại đi đến cửa, oai phong nói không muốn MM vất vả.

Toàn bộ thành viên sau khi tập trung tăng buff đầy đủ, chuẩn bị đánh nửa cây máu còn lại của Mộ Dung Phục, tiếp theo cũng chính là thời điểm đau đầu nhất của nhiều đội ngũ. Lúc này đây Mộ Dung Phục thỉnh thoảng sẽ phóng ra kỹ năng quần công Băng Thiên Tuyết Địa, giết người trong nháy mắt, nếu không chú ý rất có thể diệt đội, kiểm củi ba năm thiêu một giờ, thất bại trong gang tấc.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Mọi người nghe âm thanh kỹ năng Băng Thiên Tuyết Địa lập tức di chuyển ra khỏi phạm vi tác dụng. Hồ ly chú ý kỹ máu của Đả Thủ, cũng chú ý an toàn của mình. Tiểu T chú trọng hòa thượng.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: (^o^)/ ~ Được ~ Lão đại rất quan tâm Hồ ly nha

~~[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Ai ai, kiến sắc vong nghĩa, kiến sắc vong nghĩa a...

Nhất chi hoa vừa nói xong thì nhặt được Biến Thân Châu, cao nhân nhất đẳng [người tài trí tuyệt đỉnh] Vương Ngữ Yên tức thời xuất hiện trước mặt mọi người, đáng tiếc là không hề mỹ cảm.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Lão đại, em giờ cũng là mỹ nữ nha, nhớ phải bảo hộ kỹ nha ~

Đội ngũ đồng loạt nôn mửa, nhưng mà sau khi cậu ta làm trò quái đản này, bầu không khí thoáng cái đã dễ chịu hơn nhiều, cảm giác mệt mỏi do tập trung chú ý trong khoảng thời gian dài của mọi người cũng tiêu tan phần nào.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đợi quay về lôi đài Lạc Dương anh sẽ nồng nhiệt ‘bảo hộ’ em.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Ạch... Em từ bỏ.

[Đội ngũ] [Vô Xạ Đại sư]: Này các người !! Ông đây chống đỡ này giờ sao còn không mau đánh !!

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: A, tớ quên tăng máu cho Đại sư....

Mọi người nói chuyện đến quên cả Vô Xạ Đại sư còn đang đối phó Mộ Dung Phục, chỉ là khi nhìn kỹ, thanh máu của Đại sư vẫn đầy, ra là này giờ Hồ ly không lên tiếng đang liên tục niệm Thanh Tâm cho Vô Xạ.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không sao, tớ tăng rồi.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: (^o^)/~ Hồ ly, cậu thật sự là rất tốt !!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không nói nhảm nữa, đánh đi.

Thế là, đủ loại kỹ năng thăm hỏi bắn tới người biểu ca, lúc này trình độ của mỗi người trong đội đều thể hiện ra, ngoại trừ T ‘ Lan đạt na có hơi mất hấp tấp, những người còn lại tiêu sái với kỹ thuật khả quyền khả điểm [chắc, chỗ này tớ không biết nói sao cho xuôi, đại khái là skill vừa hết cool down thì nhấn ngay]. Phương Hân đối với thao tác của mình rất tự tin, động tác tránh Băng Thiên Tuyết Địa rất chuẩn, tăng máu đúng lúc, có một vú em ưu tú như thế, đội viên cảm thấy rất ung dung. Lúc Thiên biên nhất chi hoa chết, sống lại đi vào cũng không chạy đến đánh mà biến thân thành Vương Ngữ Yên lượn vài vòng quanh Phương Hân.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Giờ tớ là Vương Ngữ Yên rồi, hay là tớ đi quyến rũ Đoàn Dự đến giết biểu ca nhĩ

Đội ngũ liền dùng hết sức lực nôn mửa, chỉ xem như không thấy, nhắm mắt làm ngơ. Cuối cùng, Mộ Dung Phục ngã xuống đất, hệ thống thông báo vật phẩm mọi người nhặt được, Phương Hân được Tân Mãng Thần Phù [nguyên liệu làm thần khí], không phải Lạc Mã Tiền mà cậu muốn.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không có Lạc Mã Tiền, aizz...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi có một quyển, cho cô.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Anh không cần?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi học qua lâu rồi, giao dịch.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Bang chủ lần đầu tiên đối với nữ tốt như vậy nha

Giang Thiên ở trong game, việc thường làm nhất nếu không phải là train level thì là PK, tất nhiên giết người cũng là thú vui tiêu khiển hằng ngày, nhưng chưa từng cưới vợ bao giờ. Trong bang nhiều mỹ nữ đối với anh ưu ái hữu giai [xem trọng], ngoài đời theo đuổi anh cũng một đống, nhưng tới giờ vẫn chưa có ai lọt vào mắt xanh của anh a, hỏi anh tại sao, thì luôn nói, mình đã là ông chú có con nhỏ, không muốn mấy tiểu cô nương chịu khổ. Hôm nay đi Yên Tử Ổ nhìn anh đối với Hồ ly vừa quan tâm vừa chăm sóc, thật sự là ý vị sâu xa a.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Vợ vẫn, khẳng định là coi trọng người ta.

[Đội ngũ] [KILLER]: ^__^ Lại có rượu mừng uống sao.

[Đội ngũ] [Vô Xạ Đại sư]: Tôi đi trước, kết hôn nhớ phát thiệp mời.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Rượu mừng gì đó bây giờ chưa thể nói, nhưng mà sau này còn chưa biết được.

Lúc mọi người đang còn trêu đùa nhau, bóng dáng Phương Hân đột nhiên biến mất, hệ thống thông báo: hồ ly tu thành tinh rời khỏi tổ đội.

Cả gian phòng một mảnh đen kịt, Phương Hân thấp miêng trù một tiếng, chiết tiết mạng lưới điện rách nát, đóng nhiều tiền như vậy lại còn cắt điện. Gọi điện hỏi bên công ty điện lực, biết được khu nhà cậu đêm nay 10 giờ đến buổi chiều ngày mai 5 giờ đều bị cường chế cắt điện. Cúp điện thoại, Phương Hân bắt đắc dĩ thở dài, may là không phải giữa lúc đang đánh. Mất điện cũng không có việc gì làm, đi tắm rồi ngủ sớm một chút. Phương Hân log out thực sự là quá đột ngột, cho nên cậu không thấy được Giang Thiên Mộ Vũ đáp lại lời trêu đùa của mọi người. Vì vậy về một việc sau này, cậu cũng lỡ mất cơ hội chuẩn bị tâm lý.

7. Chương 7: Cha Và Con

Chủ nhật ngày x tháng x. Thời tiết: trời xanh mây tạnh.

Hôm nay là chủ nhật, sớm tinh mơ mình đã rời giường nha, ăn xong điểm tâm, mình tưới nước cho mấy cây hoa nhỏ trong vườn, tưới đầy một bình luôn, mấy cây hoa ấy đảm bảo là uống no nước rồi.

Tưới cây xong, mình vào thư phòng của baba chơi trò chơi, trong bang các tỷ tỷ đang liao tiao [nói chuyện phiếm], cứ nói liên tục cái gì công, thụ, cái gì hoa cúc rồi dưa leo. Hai từ phía sau mình xem hiểu, nhưng mà hai từ phía trước nghĩa là gì vậy? Mình hỏi mà các tỷ ấy bảo cái này là thế giới mình không biết đến, không chịu nói cho mình.

Mình đi hỏi sư phụ, sư phụ chỉ bảo không nên đến gần đám tỷ tỷ kia, vì sao a? Chắc chắn là có trò vui mà không chịu nói cho mình biết, mình sẽ méc baba.

Dì Thẩm nói với mình, sáng mình tưới nước cho cây nhiều quá, làm cho mấy cây hoa cúc mà baba thích nhất úng mất tiêu, baba nhất định sẽ mắng mình cho xem, mình phải tìm chỗ nào trốn đi.

Công và thụ là cái gì vậy ạ?

Lời phê của giáo viên:

Đó là một thế giới không nên biết, không nên tìm tòi nghiên cứu thì tốt hơn. Gần đây con thường xuyên không thuộc bài phải không? Nếu còn không chăm chú học nữa thầy sẽ gọi điện thoại cho baba con.

====
=====

Lần cúp điện lần này kéo dài đến buổi tối 9 giờ ngày hôm sau. Hôm đó, sau khi hết giờ làm việc, Phương Hân cùng đồng nghiệp đi uống rượu, về đến nhà thì đã 8 giờ, bật đèn, mong mỏi, thế nhưng chẳng có tia sáng nào xuất hiện. Cái công ty điện lực chết tiệt, cục cung cấp điện đáng ghét, cậu sẽ ghi nhớ kỹ, giờ chỉ có thể đốt đèn cây sửa bài tập thôi.

Sửa xong một quyển, Phương Hân đẩy đẩy kính, thầm nghĩ, không ngờ cậu ở cái thế kỷ 21 này rồi mà còn có thể trải nghiệm cuộc sống khó khăn gian khổ của giáo viên nông thôn thập niên 16, 17, ngày mai nhất định nói với mấy bạn nhỏ rằng “Thầy Phương dùng ánh đèn cây yếu ớt để sửa bài tập, các học sinh cũng nên cân nhắc viết chữ ngay ngắn một chút a ~” Chữ của mấy bé lớp ba tiểu học thật đúng là không dám khen.

Vừa mở một quyển, mới nhìn phần đầu, Phương Hân lập tức lật về mặt bìa, ba chữ lớn “Giang Tiểu Vũ” ngay ngắn hiện ra trước mắt. Cậu cầm bút trầm tư, Giang Tiểu Vũ này, nếu như cậu không đoán sai, thì chính là đồ đệ ngốc nghếch “Tiêu tiêu vũ hiết” cậu thu nhận trong game. Mấy đứa con nít bây giờ thật không đơn giản, mới 10 tuổi đã chơi game online rồi, nhớ lại lúc trước cậu tới sơ trung [tương đương cấp 2] mới chơi Tiểu Bá Vương. Mất nhìn cuốn Thiên Long Bát Bộ bị mình ném lên giá sách, Phương Hân nghĩ, học sinh lớp ba tiểu học mình dạy lại đọc tiểu thuyết chơi game online, không biết đứa nhỏ này có phải đến thời kì dễ bị dụ dỗ rồi không, này phải bảo baba Giang Tiểu Vũ dạy dỗ lại thôi.

Đang nghĩ ngợi, bóng đèn ‘tách’ một tiếng thì sáng lên, Phương Hân trừng mắt nhìn, một lúc sau mới bình thường trở lại, sửa xong đồng bài tập còn lại, cậu rửa mặt rồi bỏ vào game.

[Bang hội] [thu vũ]: Oa oa, Hồ ly cậu lên rồi

~[Bang hội] [tập mị]: Hồ ly quân

~~[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Oa, Hồ ly lên rồi

~[Bang hội] [lão tử chinh là cuồng]: Sao hôm nay cậu onl trễ thế?

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Đi ra ngoài hẹn hò sao =.=

~[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: QAQ Hồ ly lão đại...

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: A, xin chào.

Phương Hân vừa login đã bị một đám bang chúng Mỹ nhân cốc nhiệt tình hoan nghênh. Cậu xoa xoa cánh tay, thật là nhiệt tình đến quỷ dị mà.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Nhà tớ bị cắt điện, vừa có, mọi người làm gì mà hưng phấn thế? Nữ vương cô cũng vào rồi a...

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Hồ ly cậu mở bảng hình thức tán gẫu ra nhìn đi !!

Phương Hân nghe theo, phát hiện hình thức tán gẫu có thêm kênh đồng minh, tò mò mở bảng thông tin bang hội, bất ngờ phát hiện đồng minh Mỹ nhân cốc lại là Sát biến thiên hạ!

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Gì, Sát biến thiên hạ thành đồng minh của bang chúng ta khi nào vậy?

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Sáng nay a, sau khi Nữ vương vào, lão đại Sát biến thiên hạ hỏi tớ có muốn hai bang cùng liên minh không, vì thế liên thành.

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Bang anh tôi sát khí quá nặng không ai dám thêm đồng minh, dù sao bang các cậu cũng là sinh hoạt bang [tức là bang hội chủ yếu tập trung vào các kỹ năng sinh hoạt], có thêm cũng không sợ, hơn nữa nếu có việc gì tôi đây sẽ giải quyết cho

~[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Thì ra là thế, Cây hoa cúc không phải mấy cậu với bọn họ có thù oán sao?

[Bang hội] [thường thu thường cây hoa cúc]: Đã sớm cười hóa thù hận rồi

~[Bang hội] [thu vũ]: Kia cũng đã nói xin lỗi rồi, chúng tớ đây rất là độ lượng

~[Bang hội] [tạp mị]: Quan trọng là bang bọn họ có rất nhiều anh đẹp trai, a ha ha, tớ yêu nhất là khai thác JQ

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Hồ ly qua bên đồng minh hỏi rõ là được rồi 0.0

~Không nâng mí mắt Phương Hân trực tiếp chuyển qua kênh môn phái, muốn cậu mở miệng ra chào hỏi trước, chuyện mất mặt như thế sao mà làm được. Lúc này vang lên một âm thanh ‘ding’ rất nhỏ, “Tiêu tiêu vũ hiết đã đăng nhập”. Phương Hân chấn động tinh thần, tiểu đồ đệ này từ hôm qua không hiểu sao sau khi chết cũng không lên lại nữa, không có đồ đệ để ức hiếp thực sự là rất cô đơn [... anh nhận đồ đệ chỉ để vậy?]. Trực tiếp ném một lời mời tổ đội qua tiểu đồ đệ. Còn chưa có nghĩ ra lời nào, lá cờ ở màn hình game phía dưới góc phải chợt nhấp nháy, Phương Hân mở lên nhìn, là Giang Thiên Mộ Vũ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cô onl rồi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ừ, vừa onl, có việc?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vừa rồi ở kênh đồng minh gọi cô, không thấy cô trả lời nên tôi trực tiếp tổ đội.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: A... Tôi đang định leech đồ đệ, ha hã, không thấy...

Thật ra là mình chuyển qua kênh môn phái, căn bản là không nhìn thấy kênh đồng minh nói gì, Phương Hân liền tìm một cái cớ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tính leech ở đâu?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Có lẽ là đi Cổ Mộ, nó mới hơn 40, tôi không dám mang lên Địa Cung

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đưa đội trưởng cho tôi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ?

Tuy rằng gõ dấu chấm hỏi, Phương Hân vẫn đem đội trưởng cho Giang Thiên. Giang Thiên Mộ Vũ ngồi trên Thiên Mã, ném qua yêu cầu theo đội, Phương Hân theo bản năng nhấn đồng ý. Tiếp theo thì thấy Thiên Mã vẩy cái cánh dài kéo theo quang mang bảy sắc cầu vòng bay lên, vì vậy cậu một lần nữa nguyên

rửa, chưa xót nhìn chăm chăm cái ánh sáng RMB lấp lánh trước mặt đến mức quên hỏi Giang Thiên rốt cuộc là muốn đưa bọn họ đi đâu...

Tới Cổ Mộ tầng 3, Phương Hân có thể xác định, xem ra anh ta muốn leech Tiêu tiêu vũ hiệp.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thật ra thì tôi cũng có thể tự leech nó...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không sao, dù sao thì tôi cũng không có việc gì làm, hơn nữa Lam nhan cũng nhờ tôi leech lão bà của cậu ta.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: A, được rồi, vậy phiền bang chủ anh lure quái.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đây vốn là chuyện đàn ông phải làm mà.

Vút lại một câu nói mát, Giang Thiên điều khiển Thiên Mã tiếp tục vẩy bung ra một mảng sắc cầu vòng hướng đồng quái chạy đến. Phương Hân, tuy rằng cậu không ngại bị xem là nữ, nhưng bị người ta coi như là nữ mà đối đãi thì có chút vi diệu... Còn chưa kịp xong, Giang Thiên đã lòi sau mông một đám quái về, Phương Hân tăng buff đầy đủ chuẩn bị đánh, lại bị anh ta quăng cho một câu suýt rất hàm.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cô nghỉ ngơi đi, tôi đánh được rồi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ... vậy đi...

Phương Hân yên lặng ngồi một bên, trầm nghĩ, bị người ta coi như là nữ mà đối đãi thật là rất vi diệu a rất vi diệu... Lúc này, Tiêu tiêu vũ hiệp vốn này giờ không lên tiếng nào đột nhiên di chuyển, tiến hai bước đến bên cạnh đám quái thì dừng lại, tiếp theo bốc lên một câu.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiệp]: Baba, con đánh được không?

Giang Thiên Dự tay nắm chuột trượt đi, quay đầu hướng về phía thư phòng quát: “Giang Tiểu Vũ, sau này có việc gì trực tiếp hỏi baba, đừng có hỏi trong game !!”

Một lát sau, theo tiếng bước chân ‘bach bach bach’, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng ló ra sau cánh cửa, cau mày bĩu môi: “Nhưng con sợ baba không nghe được mà.”

Mắt còn đang nhìn hồ ly không có bất kỳ phản ứng gì, Giang Thiên Dự lại lure một vòng quái về, mới mở miệng: “Con gọi baba, sẽ hù dọa sư phụ con đó.”

“Nhưng mà sư phụ rất lợi hại a, sao có thể bị dọa chứ?”. Tiếp tục chu mỏ.

“Quên đi, con về xem nhân vật của con đi.”. Giang Thiên Dự quyết định không cùng tên nhóc này giải thích.

“Dạ”. Lại một trận ‘bach bach bach’, tiếng bước chân xa dần. Một hồi sau, tiếng bước chân ‘bach bach bach’ lại gần, nhóc đỏ mặt: “Baba, con đánh được không?”

“Được.” Giang Thiên Dự quay đầu lại, dù sao Hồ ly cũng ở đây, đánh hai ba cái cũng không lo chết.

Bên này Hồ ly nhanh như chớp ‘bốp’ quăng con chuột lên bàn, nhảy đến rút ra một cuốn nào đó trong đồng hồ trên bàn học, lật lật, cười gian~ing... Hòa ra baba của đồ đệ ngốc là Giang Thiên Mộ Vũ, trước giờ thấy kỳ quái vì sao anh ta lại quan tâm Tiêu tiêu vũ hiệp như thế, ra là không phải ưng ý mà là bao che khuyết điểm a. Vậy được rồi, lần sau hợp phụ huynh cùng với thăm hỏi gia đình học sinh sẽ có chuyện để nói. Phương Hân cảm thấy mỹ mãn buông vở trở lại trước máy tính, nhưng phát hiện bên chân có cái xác.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ ngốc, con sao lại chết rồi.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiệp]: Baba rõ ràng nói con có thể đánh...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Con đừng có đùa, cấp 40 làm sao đánh quái 50 chứ, baba con lừa con đó.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ạch... Hồ ly cô sao lại không kinh ngạc chút nào thế?

Giang Thiên Dự đã chuẩn bị tốt tâm lý sẽ nhìn thấy đối phương kinh sợ, lại không nghĩ rằng chờ mãi chỉ được một câu không mặn không nhạt. Mặt khác, anh xoa trán, tên nhóc này lại quên lời anh nói.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: A, thật ra tôi cũng có kinh ngạc, hiện tại anh đang thấy là tôi đã khôi phục bình tĩnh khi kinh ngạc đã qua đi đấy...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: sư phụ jiujiu [cứu cứu] con.

Hai vị đại nhân cứ lo nói chuyện, lại đem anh bạn nhỏ hà hơi thổi gió chết dưới đất quên mất. Ở mấy vị tính đầu kia, Giang Tiểu Vũ QAQ, sư phụ với baba thật xấu, chỉ lo nói chuyện không cứu con, ngược đãi trẻ em a !!

Cứu anh bạn nhỏ lên, vừa an ủi vừa uy hiếp nó ngồi ở góc trái không được nhúc nhích, hai vị đại nhân tiếp tục công việc cực khổ đánh quái.

Ba người ở Cổ Mộ im lặng train, kênh đồng minh bên này cũng vô cùng náo nhiệt.

[Đồng minh] [thùy gia lam nhan]: Lão đại !! Anh tiến tổ em a a a !!

[Đồng minh] [thường thu thường cây hoa cúc]: Tổ đang tự hỏi không biết ai lại kêu la thảm thiết thế, ra là tiểu tướng công của Tiêu Tiêu.

[Đồng minh] [nhã trong ưu nhã]: A ha ha ~ tiểu tướng công Lam nhan

~~[Đồng minh] [thu vũ]: Cái này... Cây hoa cúc, đừng có hối lộ lão công của Tiêu Tiêu chứ...

[Đồng minh] [tạp mị]: Chính là, coi chừng Hồ ly thui nha

~[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: Hay à.

[Đồng minh] [quỳ xuống gọi nữ vương]: ^_ ^

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: ... tớ lặn đây.....

[Đồng minh] [quỳ xuống gọi nữ vương]: ^_ ^ vừa thấy ta đã lặn?

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: Không phải... tớ mót quá....

[Đồng minh] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Cho phép.

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: *quỳ xuống* cảm tạ QAQ.

[Đồng minh] [thùy gia lam nhan]: Vì heo gì em vào đội của lão bà em lại bị cự tuyệt a a a a a !!!

[Đồng minh] [vô vũ mộc mục nương]: Rất đơn giản, cậu bị vứt bỏ.

[Đồng minh] [thiên biên nhất chi hoa]: Vote cho Hương phu nhân.

[Đồng minh] [vô vũ mộc mục nương]: Vote con heo !!

[Đồng minh] [thùy gia lam nhan]: Tranh cãi cái heo !!

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Lão bà nhà cậu đang trong đội tôi, lão đại nhà cậu cũng có a, đáng tiếc đội trưởng không phải tôi, cậu còn không hiểu sao, Lam nhan huynh.

[Đồng minh] [vô vũ mộc mục nương]: Kết luận: Tiểu Lam cậu bị lão đại vứt bỏ.

Hai bên bang hội nhất trí hai chữ —— “Sâu sắc” !

8. Chương 8: Nhân Yêu Không Phải Kẻ Lừa Đảo

Thứ bảy ngày x tháng x. Thời tiết: thật không tốt.

Hôm nay mình đáng lẽ không nghĩ viết nhật ký đâu, bởi vì tâm tình của mình không tốt. Di Thẩm hỏi vì sao mình chỉ ăn có một chén, mình nói với di là vì mình có tâm sự, di Thẩm hỏi mình nói cho di nghe được không, mình bảo đây là chuyện bí mật của thiếu niên, không thể nói cho di được.

Bởi vì mình không vui, cho nên mình quyết định cơm tối hôm nay sẽ ăn bù lại cho bữa trưa!

Lời phê của giáo viên:

Thiếu niên trưởng thành cũng nên chú ý thêm lỗi chính tả đi, ngoài ra, phiền muộn trong trò chơi không nên để ảnh hưởng đến cuộc sống hiện thực. Còn nữa, hôm nay ở trên lớp con biểu hiện không tệ. Nhân tiện nói một câu: phần nhật ký số lượng từ quá ít, lần sau phải viết thêm vào.

=====
=====

Thời gian gần đây Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc cùng Sát biến thiên hạ bang chúng đang truyền đi một scandal như thế này: lão đại Sát biến thiên hạ Giang Thiên Mộ Vũ để ý phó bang chủ Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc Hồ ly tu thành tinh, đang bắt đầu tiến công theo đuổi mãnh liệt, tin tưởng không lâu sau bang chúng hai bang lại có rượu mừng uống.

Đối với scandal này, hai bên bang hội phản ứng hoàn toàn khác nhau, Sát biến thiên hạ đều là “A, lão đại rốt cuộc cũng kết hôn rồi, khó có được khó có được, đối phương khẳng định là một đại mỹ nhân...” linh tinh, nhiều nhất là mang danh tiếng lão đại nhà mình ra mà tám, sau đó ai thích gây náo loạn thì tiếp tục náo loạn, ai muốn đi giết người thì cứ đi giết người; bên này Mỹ nhân cốc cũng tràn ngập một bầu không khí vừa cổ quái vừa hưng phấn, bang chủ Cho ta một ánh nguyệt lượng cầm đầu một đám con gái [tụi con trai đương nhiên chỉ có khả năng im lặng và im lặng =.] tại một nơi cũng quý dị không kém bên trong thành bang cùng nhau hội họp.

[Đội ngũ] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Theo mật báo bên Sát biến thiên hạ, Giang Thiên Mộ Vũ dạo gần đây rất hay đi cùng Hồ ly, ha hả hả

~[Đội ngũ] [thu vũ]: Nghe nói có vẻ là lão đại nhà bọn họ đã để ý đến Hồ ly nhà chúng ta rồi, ha hả hả

~[Đội ngũ] [tạp mị]: Đúng vậy đúng vậy, mấy ngày nay tớ gọi Hồ ly đi 7 [đánh cờ] tìm đồ, cậu ta đều nói đã có đội rồi, tớ xin vào, kết quả là thấy Giang Thiên Mộ Vũ.

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: JQ! Tớ nghĩ thấy được mùi JQ !!

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Tớ đã nói là Hồ ly thể nào cũng khơi mào được JQ mà, này không phải đã có rồi sao, HOHOHO

~[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Nhưng mà... hiện tại Hồ ly là nữ đi, tớ nói acc của cậu ấy á.

Cà phê ° ướp lạnh vừa nói xong, mọi người im lặng một trận. Chính xác, Hồ ly rất ít khi nói với người khác giới tính thật của mình, tuy rằng bình thường cậu ta nói chuyện rất nữ vương, có phần ngạo kiều. Nhưng người khác nhìn vào, thì cái điểm kiều ngạo này chẳng qua là bệnh chung của mấy cô siêu cấp Nga My mà thôi, nói thật ra thì ngoại trừ ai biết được giới tính của cậu ấy, thật đúng là không có mấy người hoài nghi cậu là nhân yêu đâu. Chắc chắn là thế rồi, Giang Thiên Mộ Vũ chỉ sợ là cũng không biết.

[Đội ngũ] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Này, mấy cậu không cảm thấy thế này rất thú vị sao

~[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Ý của Nguyệt lượng là?

[Đội ngũ] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Với tích cách của Hồ ly, Giang Thiên nếu cứ theo đuổi cậu ấy, cậu ấy dám chắc trước tiên sẽ đùa giỡn cho đủ, rồi mới làm rõ sau.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Vậy là chúng ta chỉ cần dọn bàn ghế ra mà xem JQ thôi

~[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Thông minh =_,=

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Nguyệt lượng cậu thật là xấu xa nha

~[Đội ngũ] [tạp mị]: Thật ra cái này người ta gọi là làm phúc hắc =. =

[Đội ngũ] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Há há há, chả phải mấy bọn cũng đen thui cả sao

~~[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Thế thì, xin hãy nhớ lấy tấm chân tình này, của chúng tôi đến Giang Thiên lão huynh, dâng lên người lời chúc phúc chân thành nhất, A-men.

Vừa dứt lời, trên đầu mỗi cô mọc thêm một cái sừng ác ma, khí tức màu đen bao quanh toàn thân, Lão tử chính là cuồng vừa đi thương nhân về giao phiếu chứng kiến cảnh này rùng mình một cái. Cái đám đàn bà này mà tụ gần nhau, khẳng định là chuyện không tốt, thế nào cũng có ai đó bị các bà ấy nghĩa trướng, thật thảm a... Nhưng mà, đây không phải chuyện của mình.

Lúc này, ngồi trước máy tính Giang Thiên Dự đột nhiên hắt xì một cái, tay ngừng lại, nhân vật trong game cũng thuận thế dừng động tác, Hồ ly tu thành tinh trong đội nghỉ hoặc nhìn qua.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên, đừng có chờ ra a, thời gian sắp hết rồi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ừ, xin lỗi.

Nói xong, di chuyển chuột rê theo bóng dáng mảnh khảnh màu hồng phấn chạy vào cột màu tím. Sau khi đứng yên, ánh mắt chăm chú nhìn Hồ ly, Giang Thiên Dự có chút chút mê mẩn, dạo gần đây anh vừa onl việc đầu tiên làm là mở bảng hảo hữu, nhìn xem người này có onl hay không, nếu có thì sẽ cùng cô lập đội, có thể chơi gì thì chơi, ngày thường vẫn đi mấy cái hoạt động phó bản nhằm chán, nhưng mà cùng cô thì cảm thấy không vô vị chút nào; mà nếu cô không có onl, bản thân sẽ thấy có chút cảm giác mất mát, sau đó anh cả ngày chỉ biết mang anh em trong bang đi giết người phóng hỏa, tới lúc chán rồi thì đem cái đầu treo mấy đao máu chảy đầm đìa đi ra chỗ vắng vẻ ngồi.

Giang Thiên Dự không biết cái loại tình huống này là gì, bởi vì ngoại trừ mỗi tính đầu, thời gian cùng bạn gái ở một chỗ trong lòng có cảm giác ra, anh ít khi có tình cảm đặc biệt với nữ giới, có lẽ có liên quan đến hôn nhân thất bại của anh. Vậy nên Hồ ly cho anh cảm giác thật phức tạp, giống như một người bạn tốt thú vị rất hợp tính nhau, nhưng lại không giống với anh em trong bang.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên anh sao vậy, không có đó sao, cẩn thận một chút, đợt luân phiên công kích sắp bắt đầu rồi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không có gì, chỉ thất thần thôi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Có phải buồn chán không, cái phó bản này chắc anh đi nhiều rồi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không phải a, Phiêu Miểu Phong là phó bản tôi thích nhất trong Thiên Long đấy.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ... thật không, sở thích của anh thật kì lạ.

Những người khác trong đội ngũ đều muốn cười, lão đại a, theo đuổi con gái thật sự là khổ cực ha~ lần này đi Phiêu Miểu Phong trừ Hồ ly ra, trong đội đều là người của Sát biến thiên hạ, bọn họ đương nhiên đều biết lão đại nhà mình để đục bốn lỗ cho trang bị mà ngày ngày đều đi Phiêu Miểu Phong đến muốn nôn mửa, đã từng thề rằng sẽ không bao giờ đặt chân đến Phiêu Miểu Phong nữa, cho nên hành vi hai ngày nay của anh chỉ có thể hình dung bằng một câu —— Lòng dạ Tư Mã Chiêu, người qua đường điều biết. (*)

(*) Khi nói đến Tư Mã Chiêu chi tâm là để chỉ đã tâm rõ ràng đến độ mọi người đều biết.

Người qua đường có biết hay không thì chúng ta không biết, nhưng riêng Phương Hân thì thật sự không biết. Hai ngày trước cậu cuối cùng cũng đủ tiền mua được hai trang bị thủ công cực phẩm vẫn ao ước lâu nay, để đục bốn lỗ cho trang bị, mấy ngày nay liên tục càn quét Phiêu Miểu Phong. Thật ra cậu 96, tổ một đội 95+ thì vừa đẹp, kết quả không biết lão đại Sát biến thiên hạ làm cái gì, hết lần này đến lần khác muốn cùng cậu đi, còn gọi trong bang một đám 100+ tới. Mới đầu Phương Hân lấy lý do cấp độ của mình thấp hơn so với bọn họ mà từ chối, nhưng lại bị Giang Thiên một mực bác bỏ, nói là, dù sao bọn họ cũng giết người nhằm chán rồi, đi phó bản còn có thể có kiếm kinh nghiệm, mang theo một người không thành vấn đề. Nếu người ta đã không ngại, mình cứ từ chối thì có phần ủy mị, vậy nên hai ngày nay Phương Hân đều theo đoàn người này.

Hôm nay chỉ cần đi Phiêu Miểu một lần cuối nữa, đánh xong Lý Thu Thủy là có thể kết thúc. Chỉ có điều biểu hiện của Giang Thiên Mộ Vũ có chút thất thần, có lẽ là hai ngày nay đi nhiều quá nên mệt mỏi, Phương Hân nghĩ chính mình cũng mệt chết được.

[Nói thầm] [lão tử chính là cuồng] nói với các hạ: Hồ ly cậu ở đâu?

[Nói thầm] các hạ nói với [lão tử chính là cuồng]: Phiêu Miểu.

[Nói thầm] [lão tử chính là cuồng] nói với các hạ: Đồ đệ tìm cậu này giờ đó.

[Nói thầm] các hạ nói với [lão tử chính là cuồng]: Nói nó M ta a [M = mặt tán gẫu].

[Nói thầm] [lão tử chính là cuồng] nói với các hạ: Cậu cũng biết mà, nó rất ngốc...

[Nói thầm] các hạ nói với [lão tử chính là cuồng]: ...

Phương Hân thở dài, Giang Tiểu Vũ này, bình thường rõ ràng thành tích cũng không tệ, các giáo viên khác đều khen nó vừa đáng yêu vừa thông minh, thế nào mà trong trò chơi cái điểm ấy chẳng phát huy lấy một phần, có ngốc lắm thì chơi nửa tháng rồi cũng nên nắm những thao tác cơ bản chứ. Được rồi, nó là một thần kỳ tiểu bạch.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Đồ đệ ngốc!

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Sư phụ

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Đã chỉ con nhiều lần rồi mà, thế nào không gửi thư qua cho sư phụ.

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Con quên mất.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Được rồi, có chuyện gì

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Lam nhan ca ca nói muốn li hôn với con, nhưng mà con không muốn a.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Cái gì? Chính miệng hấn nói thế?

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Dạ.

Cậu nắm chặt chuột, điều khiển nhân vật Hồ ly đến cột tiếp theo, đồng thời chuyển kênh tán gẫu qua hình thức đồng minh.

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Thù gia lam nhan, cậu ra đây cho tôi!

[Đồng minh] [thù gia lam nhan]: Có chuyện gì.

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Tự hỏi chính mình đi, cậu làm vậy là có ý gì.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chuyện gì vậy?

[Đồng minh] [thù gia lam nhan]: Nó nói cho cô à?

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Nói thừa!

[Đồng minh] [thù gia lam nhan]: Thế nó có nói cho cô tại sao tôi muốn li hôn không.

Phương Hân chú ý đến cách xưng hô của Thù gia lam nhan với Tiêu tiêu vũ hiết là ‘nó’ chứ không phải là ‘nhỏ’, chẳng lẽ...

[Đồng minh] [thù gia lam nhan]: Ông đây muốn bị coi thường hay sao lại đi kết hôn với nhân yêu! Chết tiệt!

Lời Thù gia lam nhan khiến cho cả hai bang bùng nổ.

[Đồng minh] [nhã trong ưu nhã]: Không phải chứ, Tiểu Lam cậu cưới nhân yêu? Chắc chắn, không thể nhìn người qua tướng mạo a.

[Đồng minh] [vô vũ mộc mục hương]: Tiểu đệ muội trong nháy mắt biến thành tiểu đệ đệ... Thế giới này thật kì diệu

~[Đồng minh] [mẽ lạp lạp]: Không phải chứ, Tiêu Tiêu là nam !!??

[Đồng minh] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Lạp Lạp, về bang nói !!

[Đồng minh] [456778]: Thật buồn nôn, rõ ràng là giả nữ đi gạt người, Lam nhan cậu có bị lừa cái gì không?

[Đồng minh] [nhật cầu]: Khinh bỉ nhân yêu! Nhân yêu chết TMD đi! [TMD = con mẹ nó]

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Câm miệng hết cho tôi!

[Đồng minh] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Mỹ nhân cóc nếu ai dám lăm miệng một lời, đừng trách tôi đá nha.

[Đồng minh] [nhật cầu]: Đá thì đá a, ông đây cũng không phải bang mấy người.

Vừa nói xong câu đó, vị lão huynh này ngay lập tức bị Giang Thiên Mộ Vũ đá bay ra khỏi Sát biến thiên hạ.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bang Sát biến thiên hạ nghe đây, còn ai dám nhiều chuyện nữa, đừng trách tôi thủ hạ vô tình, Lam nhan chính cậu tự kiểm điểm lại đi.

[Đồng minh] [thùy gia lam nhan]: Kiểm điểm khi, chẳng lẽ em nói sai sao !??

Kênh đồng minh một đồng hỗn độn, một loại không khí nặng nề bắt đầu men lên. Nhân vật chính này giờ vẫn không lên tiếng của chúng ta lúc này mới nói một câu.

[Đồng minh] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Em không có gạt anh.

Vừa dứt lời, acc của nó liền xám. Phương Hân nhìn màn hình, nháy mắt có chút chua xót, một đứa nhóc ngây thơ mới hơn 10 tuổi, bọn cậu nói cái gì cũng không biết, có biết là sẽ vô ý xúc phạm đến người khác đâu, nhưng đây cũng đâu phải ý định ban đầu của bọn cậu, cuối cùng lại bị người ta hiểu lầm.

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Thùy gia lam nhan, tôi hỏi cậu, cậu xem lại lương tâm của mình đi, Tiêu tiêu vũ hiết có hay không đã nói qua nó là nam, nó có hay không hỏi xin cậu một phen tiền, nó có hay không đòi cậu trang bị, chính cậu tự ngẫm cho kỹ đi.

Nhìn Lý Thu Thủy chỉ còn một giọt máu ngã xuống trên mặt đất, Phương Hân nhật bao, hệ thống thông báo cậu nhật được bảo thạch. Bởi vì phải nắm chuột trong thời gian dài, cậu cảm thấy vai mình có chút đau, dùng tay trái vuốt vuốt, cái cảm giác ê ẩm chậm rãi tan biến.

[Đồng minh][Tiêu tiêu vũ hiết]: Em không có gạt anh.

Nghe câu này thật đau lòng, tội nghiệp bé Tiểu Vũ.

Chap sau, Ân Dự lên sàn!

Sơ sơ một chút về phó bản Huyết chiến Phiêu Miểu Phong.

Huyết chiến Phiêu Miểu Phong có 2 cấp độ: sơ chiến (boss cấp 75) và khiên chiến (boss cấp 95). Có 4 boss phụ và 1 boss cuối. Boss cuối là Lý Thu Thủy có khả năng rút Tàn Khuyết Thần Tiết 7 và Huyền Thiên Hàn Ngọc (<= cái=" bạn=" hân=" hân=" và=" giang=" thiên=" kiểm,=" để=" hợp=" thành=" hân=" ngọc=" tinh=" túy=" đục=" lỗ=" thứ=" 4=" của=" trang=">

Ở bản đồ của boss cuối sẽ có 6 cột sáng với sáu màu khác nhau giúp miễn dịch với sát thương của Lý Thu Thủy. Cứ 10s thì Lý Thu Thủy phóng trạng thái mù, 15s làm một cái quần công, hết 1 cột máu Lục Mạch Kiểm Trận với các đám mây sẽ mang 1 trong các màu: xanh lam, đỏ, xanh lá, vàng tươi, vàng sậm, tím. Lúc này bạn có 5s di chuyển vào cột sáng có màu tương ứng để được miễn dịch.

9. Chương 9: Vì Nhân Yêu Giết Người

Thứ năm ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Mình ghét nhất là Ân Dự !!! Ghét nhất là Ân Dự !!!!!

Cái đồ đồ đó hôm nay cướp mất cuốn nhật ký của mình, còn nói sẽ xé từng trang từng trang dán trên bảng cho các bạn khác xem. Mình thực là tức chết mà, mình ko cao bằng cậu ta, tranh không được với cậu ta, thiếu chút nữa tức phát khóc. Nhật ký của mình đến lúc tan học cũng không lấy lại được, nếu không viết nhật ký, mình sẽ bị thầy Phương mắng.

Baba mình bảo mình viết vào một cuốn vở khác rồi nộp cho thầy, cho nên quyển vở hôm nay mình viết không phải là cuốn nhật ký của mình, thầy có thể giúp con lấy nhật ký lại được không ạ?

Ân Dự là một kẻ thật đáng ghét !!! Mình tuyệt đối tuyệt đối không nói chuyện với cậu ta !!!

Lời phê của giáo viên:

Nếu như thầy là con, thầy sẽ trực tiếp xông lên đánh trò ấy, nhưng mà con không phải là thầy, cho nên phải hòa thuận với bạn học nghen, còn nhật ký của con thầy sẽ giúp lấy về.

====
=====

Thùy gia lam nhan rất buồn bực, từ ngày đó cứ buồn bực suốt. Cưới lão bà là nhân yêu không nói gì, còn bị người khác mắng nhiếc trách móc, cứ như là cậu phụ tâm hán (*) vậy. Quả thật là mình lúc đó cưới Tiêu tiêu vũ hiết cũng chỉ để làm tấm mộc, là nam hay nữ cậu thật sự không hoài nghi nhiều lắm. Thế nhưng một đại nam nhân lại đi cưới nhân yêu thì thật khiến cho ai đó ghen chết a. Hơn nữa sau khi biết Tiêu tiêu vũ hiết là nhân yêu cậu cũng chỉ muốn li hôn mà thôi, một không giết, hai không mắng, vì sao tất cả mọi người đều nghĩ lỗi toàn bộ là của cậu. Người của Mỹ nhân cốc không hiểu cũng chả sao, dù gì thì bọn họ và Tiêu tiêu vũ hiết là một phe, nhưng cả lão đại nhà mình cũng một thái độ “Cậu sai rồi”, thật là làm cậu cực kỳ buồn bực.

(*)Nguyên gốc ‘Si tình nữ tử – Phụ tâm hán’ nghĩa là người con gái luôn si tình còn người còn trai lại hay phụ tình.

Hôm đó Tiêu tiêu vũ hiết quăng một câu “Em không có gạt anh” rồi logout, Thùy gia lam nhan kỳ thật là cũng có chút hối hận. Đối phương tuy là nhân yêu, nhưng thái độ vẫn rất tốt, tính cách cũng rất đáng yêu, chưa từng yêu cầu cậu cái gì. Những người khác kể cả cậu đều cho rằng tiểu muội muội này thật làm cho người ta yêu mến, nhưng ngay trên kênh đồng minh mình lại nói nó là nhân yêu, khiến người khác có thể thừa cơ sỉ nhục nó, chuyện thành ra như vậy không khỏi khiến mình lo lắng.

Mở ra khung hảo hữu, nhìn danh hiệu “Tiêu tiêu vũ hiết Phu quân” mình vẫn lưu, Thùy gia lam nhan thở dài, đi chạy thương nhân thôi.

Sát biến thiên hạ và Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc có cùng thương tuyến, từ chính tây Thương Sơn đến chính nam Thạch Lâm, cần đi hai lần mới có thể max. Thùy gia lam nhan từ chính nam Thạch Lâm đi ra đang chuẩn bị về thành giao phiếu, mới truyền tống nên có hơi lag, vừa di chuyển, màn hình liên nhảy đỏ, rất rõ ràng là cậu bị pk. Phóng to màn hình, lập tức thấy một Minh Giáo hướng cậu chém điên cuồng, ngay tức khắc cậu bật trạng thái chiến đấu. Mặc dù môn phái viễn chiến đặc biệt là Tiêu Dao khắc chế cận chiến, chỉ cần không bị lại gần, vừa chạy vừa đánh thì tỷ lệ giết chết đối phương là rất cao. Nhưng rõ ràng đối phương đã có phòng bị, Thùy gia lam nhan trở tay không kịp, lúc phản ứng lại thì đã mất 1/3 cây máu, rất nhanh ngã xuống đất, kênh bang phái thông báo cậu bị [ba nghìn sát] giết chết, ngân phiếu trên người mất, tổn thất nghiêm trọng.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: ??? Hừ, bà cha mày có gan thì đứng đó !!

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Ở đây chờ mi, mau đi.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: ????

(*)???? = từ tục tĩu nha.

Thùy gia lam nhan từ Địa Phủ chạy thẳng ra chính nam Thạch Lâm, lúc này trong bang có người thấy được hệ thống tin tức, tề bào bạo lực lên men.

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Lam nhan, ai giết cậu? Có muốn tôi hỗ trợ không ??

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: A Hoa cậu phải cẩn thận a, Tiểu Lam gần đây có mệnh sát tinh.

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: Ôi chao ôi chao? Vài ngày không onl, bang mình có đồng mình a ~~ Lam nhan bị mẹ vợ đuổi sao

~~[Bang hội] [nhã trong ưu nhĩ]: Tiểu T lâu ngày không gặp a ~ A Lam có cần kéo đi không? (*)

(*)Khi đi thương nhân không được dùng tọa kỵ phải chạy bộ, nhưng pt để người khác kéo sẽ nhanh hơn, tránh được rủi ro.

[Bang hội] [thùy gia lam nhan]: Không cần các anh chị nhiều chuyện, thù của ông ông tự báo!

[Loa] [ba nghìn sát]: Thùy gia lam nhan, chậm thế, không phải là ngoắc đuôi chó chạy rồi chứ

~[Loa] [ba nghìn sát]: Người của Sát biến thiên hạ cũng đừng xen vào chuyện người khác à, đây là ân oán cá nhân giữa ta và tên kia.

[Loa] [ba nghìn sát]: Ta đếm đến ba, nếu không đến ta đi à

~[Loa] [ba nghìn sát]: 1

[Loa] [ba nghìn sát]: 2

[Loa] [ba nghìn sát]: Còn chưa đến? Thế 2,5

Mọi người thất điên bát đảo, ra là tên khùng, đốt loa như đốt tiền, hơn nữa tên này ở server không phải rất nổi tiếng sao, Thùy gia lam nhan thế nào lại chọc phải người ta.

[Loa] [thùy gia lam nhan]: ????? Cái đầu heo !!!!

Phương Hân vừa login thì nhìn thấy mấy chữ trên loa không hay ho này của Thùy gia lam nhan, bởi vì chuyện ngày đó, cậu rất không muốn gặp người này. Dọn dẹp lại tay nải, cậu chuẩn bị đi thương nhân, lần trước mua hai món trang bị thủ công đã gần hết tiền, còn không mau nghĩ cách kiếm chút đỉnh thì chắc phải hát tây bắc phong [không có gì bỏ bụng = chết đói]. Mới từ thành đi ra, cũng là cửa chính nam Thạch Lâm, cậu liếc mắt thấy một Minh Giáo đầu treo đao đang thảnh thơi ngồi thiền.

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Này, cô là người của Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc à

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ủ, có chuyện gì?

[Lân cận] [ba nghìn sát]: buff cái, tí nữa nhớ tăng máu cho tôi

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: ??

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Hừ, tới rồi.

Ba nghìn sát vừa dứt lời, Thùy gia lam nhan đã nhào vào đánh, hiệu ứng âm thanh và màu sắc của đủ loại kỹ năng tràn ngập xung quanh hai người, một số người chạy thương ngang qua ngừng lại, số khác thấy không phải chuyện của mình tiếp tục chạy đi. Thắng bại rất nhanh được xác định, Thùy gia lam nhan một lặn nửa nằm bò bên chân Ba nghìn sát. Thật ra cậu ta ở Sát biến thiên hạ kỹ năng giết người cùng PK rất tốt, thế nhưng lại thua ở bảo thạch và BB. Phương Hân kiểm tra trang bị Ba nghìn sát, phát hiện đối phương đập ngọc cấp 6, thảo nào chịu được mấy nhát kia, sao acc này trước đây chưa từng thấy.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: Bỏ mày với mày có thù gì hử, chết tiệt !!

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Nhìn mi không vừa mắt thôi.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: Tao ân cần hỏi thăm cả gia đình mày, mẹ mày !!

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Nè, bà cô đằng kia, có biết Giang Tiểu Vũ không? Tôi ko biết nick cậu ta là gì, hừ, phiền phức.

Nhìn thấy ba chữ Giang Tiểu Vũ, Phương Hân sửng sốt, Giang Tiểu Vũ không phải là Tiêu tiêu vũ hiết sao, vậy tên này là...

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Này, nói cho mi biết, sau này tốt nhất ít đụng ta đi.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: Bớ mày thêm chạm mẹ mày á, mày là thứ gì chứ, cái đầu heo !!

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Này, cậu nói là Tiêu tiêu vũ hiết?

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Không biết, cứ biết là Giang Tiểu Vũ là được rồi.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: ?? cái tên nhân yêu kia kêu mày đến?

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Mi thử nói thêm một câu nữa xem.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Thùy gia lam nhan, cầm cái miệng của cậu lại.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: Coi như tao không may, bớ mày không cùng bọn mày ???? chơi!

Tức tối nhần luân hồi, Thùy gia lam nhan từ Địa Phủ đi thẳng đến Nguyệt Lão Lạc Dương, cưỡng chế li hôn. Mẹ nó, không phải chỉ là một nhân yêu sao, lại còn kêu người đến giết mình, cái thế giới này đều điên con mẹ nó hết rồi!

Sau khi xác Thùy gia lam nhan biến mất, Ba nghìn sát cũng logout, Phương Hân còn chưa kịp hỏi rõ đối phương là ai, chỉ có thể trừng mắt nhìn vào chỗ cậu ta vừa biến mất.

Có thể là bạn bè của Giang Tiểu Vũ, mấy hôm rồi cậu nhỏ ko thấy online, nhưng mà ở trường thấy nhóc vẫn đầy sức sống, hẳn là không có vấn đề gì lớn, năng lực phục hồi của mấy đứa nhỏ thật sự là rất mạnh mẽ ~ tuy là nói vậy, Phương Hân nghĩ vẫn cần phải nhắc nhở baba nó, trẻ con nên ra ngoài vui chơi, đừng cho nó chơi game, cái trò Thiên Long Bát Bộ này có thể PK tự do, có yếu tố bạo lực bên trong vẫn là đừng nên cho trẻ em tiếp xúc nhiều thì tốt hơn.

Chạy xong hai chuyến, Phương Hân vừa nhận phiếu thứ ba, tiểu cò tổ đội điên cuồng nháy, mở ra xem, quả nhiên là Giang Thiên Mộ Vũ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đang làm gì vậy?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Chạy thương

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ồ, có cần tôi kéo đi không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Anh rảnh lắm à.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đúng vậy, rất rảnh, miễn phí, không cần?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nếu đã rảnh thế không bằng cùng chạy thương đi, rồi cầm tiền biếu tôi

~[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cũng được, có điều tôi không biết chạy thương.

Tay Phương Hân đơ ra, liền đối máy tính cười cười, cái tên RMB 106 này, chắc hẳn là không cần chạy thương đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Chẳng lẽ muốn tôi chỉ anh sao?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Có gì không thể, thu thêm một đồ đệ cũng không tệ đâu

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi đã thu con rồi, lẽ nào cả cha cũng thu luôn sao?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thật ra tôi rất tình nguyện để cô thu.

Nụ cười Phương Hân cứng đờ, cái tên Giang Thiên Mộ Vũ này gần đây thái độ đối với cậu càng ngày càng phát triển theo hướng quỷ dị, ngôn ngữ hành vi mang theo nhiều điểm mập mờ khó hiểu. Scandal của hai người trong bang cậu có nghe sơ qua, chỉ là thấy không ảnh hưởng lớn gì, cậu không muốn nhiều lời giải thích, đôi khi giải thích càng khiến thêm nghi ngờ, đám con gái bang mình rõ ràng rất thích xem mấy loại chuyện này.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Chỉ anh cũng được, nhưng thu thì quên đi, tôi không có khả năng thu nhận Giang đại bang chủ làm đồ đệ đâu.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không cần nhắc sao?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Rồi rồi, có muốn học chạy thương không

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được, nếu cô muốn thế...

Rút một điều ra hút, Giang Thiên Dự có chút thất vọng, tiểu hồ ly tinh này rất gian xảo, mỗi lần anh nói bóng gió, cô đều tránh nặng tìm nhẹ [nói lảng sang cái khác á ^__^], lảng tránh, cứ như là không hiểu anh nói gì. Anh day day huyết thái dương, trong game khó mà có được một nữ bằng hữu khiến anh có cảm tình như vậy, cho dù ngoài đời không thể phát triển, anh vẫn muốn có một mối quan hệ cùng cô ở trong game. Nhưng mà hành trình theo đuổi này khó khăn quá...

Theo phương diện nào đó, mức độ tình cảm của Giang lão đại theo sự trưởng thành của đứa con mà thoái hóa dần, bình thường đối với những phụ nữ cứ sáp vào mình thì ứng xử rất tự nhiên, chỉ khi đối mặt với người mình thích mới lúng túng tay chân, cái này gọi là nỗi phiền muộn của ông chú trung niên đi.

[Nói thầm] các hạ nói với [quỳ xuống gọi nữ vương]: Em gái, nói xem, con gái thường thích gì

[Nói thầm] [quỳ xuống gọi nữ vương] nói với các hạ: Con gái thích những thứ đơn giản như hoa hồng, trang sức, nước hoa, cao cấp hơn thì là nhà cửa, xe cộ, Anh hỏi mấy cái này làm gì? Chuẩn bị bao tình nhân?

[Nói thầm] các hạ nói với [quỳ xuống gọi nữ vương]: Anh hỏi trong game kìa, không phải tình nhân.

[Nói thầm] [quỳ xuống gọi nữ vương] nói với các hạ: A, trong game hả, nếu là em, em muốn nguyên cây ngọc cấp 6, nếu có thể là cấp 7 càng tốt, chém người như chém chuối a, ha ha ha!

Giang Thiên Dự thừa nhận đi hỏi cô em bạo lực này là một sai lầm lớn, lúc này cuộc nói chuyện trong kênh bang hội lại khiến anh chú ý.

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Hương, chị lại đổi trang phục mới à?

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Ủ, nhà chị mua cho chị đó, thật ra chị thích cái Âm Đàm Điều Linh hơn.

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: Hương chị thật không biết đủ nha, Khô Lâu cũng muốn 4000YB [kim nguyên bảo], em muốn còn không có, đau lòng...

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Tiểu T nhanh tìm một lão công đi rồi hán mua cho.

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: = = thôi khỏi, em tự kiếm cho rồi, tóc còn chưa có nhuộm nữa. Đúng rồi, em nhuộm màu nào thì đẹp?

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Hỏi đúng người rồi ha... vậy nè ... thế đó balabala...

.....

Trang phục mới, tọa kỵ, BB đáng yêu, diện mạo xinh đẹp, con gái thích mấy thứ đơn giản vậy, Giang lão đại thông suốt, nhìn bóng dáng hồng phấn đứng ở bên cạnh mình, nỗi phiền muộn của ông chú trung niên tạm thời bị ném qua một bên.

10. Chương 10: Cầu Hôn? Thăng Thấn!

Chủ nhật ngày x tháng x. Thời tiết: trời có mây.

Hôm nay baba mình thật đáng sợ, sắc mặt thật xấu, còn hung dữ với mình nữa... Mình nhớ rõ là cái chén ngày hôm qua không cẩn thận làm vỡ, mình mang đi vất rồi mà, dì Thẩm cũng nói baba sẽ không phát hiện ra mà. Không lẽ baba biết mình làm rách cái áo sơ mi mà baba thích nhất sao? Mình rõ ràng là mang nó giấu đi rồi mà. Chắc chắn là có ai đó mật báo !! Đừng có để cho mình bắt được nha !!

Baba nhất định sẽ rất tức giận nếu biết mình đem baba viết vào nhật ký, chắc chắn là sẽ đánh mình cho coi. Mình còn muốn viết về chuyện trong trường nữa, sáng nay lúc đi học, cái tên đầu Ân Dự kia tự nhiên mang trả nhật ký lại cho mình, nhưng cậu ta thật đáng ghét, không chỉ chê chữ mình xấu, còn dám nói lời

phê của thầy rất youzhi [trẻ con, ngây thơ]. Cậu ta còn nói cái gì mà mình chả hiểu được ‘Tớ giúp cậu báo thù rồi đó, nhớ trả công nha.’ Ân Dụ khẳng định là bị rớt não rồi.

Thầy ơi, khi nào thì thầy trả con cuốn Thiên Long Bát Bộ ạ?

Lời phê của giáo viên:

Mật báo có công, hôm nay thầy cho con 5 sao. Còn sách hả? Thầy chưa có đọc xong, khi nào xong trả con, ngoan.

=====

Hôm nay sau khi login Phương Hân rất buồn bực phát hiện thần khí của mình đỏ. Bởi vì thời gian trước dồn sức đi Phiêu Miểu, cậu lại luôn theo Đả Thủ, dẫn đến thần khí làm việc vất vả quá độ. Bên cạnh bản đồ thu nhỏ ở trên một cái dấu đỏ thật bắt mắt, nhắc nhở vị chủ nhân vô trách nhiệm, thần khí của ngài cần sửa chữa!

Cậu buồn rầu mà nhìn độ bền vũ khí chỉ còn lại có 10 điểm, đành phải mở danh sách bang hội, kết quả phát hiện chỉ có hai ba con chim con lẻ loi.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Người đâu... đều đã đi đâu hết rồi a...

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Bọn họ cả ngày nay đều không thấy onl, không biết chết ở đâu rồi.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Thế nào lại chọn đúng ngay ngày hôm nay mà off hết.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Chắc là có việc, Hồ ly cậu cần gì à?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Thần khí tớ đỏ rồi, cấp bách cần F6 (*), ai giúp tớ giờ tay lên.

....

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Quên đi, tớ tự đi tìm đội vậy.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Không phải là mọi người không muốn giúp ngài, chỉ là trình độ không đủ, sợ không xứng với đại nhân ngài a...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Hừm?

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Ý của tôi là, đi hỏi đồng minh xem, bang bọn họ cao thủ đầy một đồng.

(*)F6: Tân Mãn Thần Phù cấp 6 (lv 92). Thần khí cấp nào thì cần Tân Mãn Thần Phù cấp đó để sửa.

Trước mắt cũng chỉ có thể như thế, Phương Hân không thích tổ đội tự do, nếu có khả năng thì tổ người quen, đồng minh coi như là người quen, được thông qua. Vì vậy cậu hướng kênh đồng minh rống lên “95+ F6 mời đội!”. Rất nhanh vào đội ba người, lại hô thêm hai lần nữa thì thấy không ai để ý, cậu nói thầm “Làm gì mà tối nay đi hết rồi.” Chuẩn bị tọa kỵ đến chữ Bào Tô Châu tìm thêm hai người nhét vào.

Cậu còn chưa chạy đến Tô Châu, tiểu cở lại lóe lần nữa, mở ra xem, Phương Hân nở nụ cười, Giang Thiên Mộ Vũ tới thật đúng lúc.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đúng lúc lắm, đi Tam hoàn.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được, sao tự nhiên lại đi Tam hoàn?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi cũng không muốn a, nhưng là thần khí đỏ, cần F6.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Trong thương khố tôi còn một cái, cho cô mang sửa đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Cái F đó không phải là để giành 90+ xài sao.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không phải, tôi mở rương ra được, không cố định, cô cầm đi sửa đi, dù sao tôi giữ cũng vô dụng.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không cần, anh giữ lại mà bán, tự tôi kiếm được rồi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi lười mở sạp, giữ lại thêm chặt thương khố, để tôi lấy đưa cô.

Mấy người trong đội đều là Sát biến thiên hạ bang chúng, thấy lão đại nhà mình một lòng như muốn phá hết hình tượng trong quá khứ, mỗi người cười thầm không ngớt, nhưng mà họ biết lúc này không tiện mở miệng nói, phải biết rằng quấy rầy lão đại theo đuổi con gái hậu quả rất là đáng sợ.

Bên này Phương Hân hắc tuyến, đã nói là không cần, vì sao tên này lại nghe không hiểu. Đang muốn cự tuyệt tiếp, tiểu cờ lại nháy, một nữ Nga My 93 xin vào đội, cậu liền đồng ý.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đội ngũ đủ rồi, trước cứ đánh đã rồi nói sau, Giang Thiên anh quay lại đây. Đi một lần 333 có vấn đề gì không?

Đội ngũ mọi người tỏ vẻ không thành vấn đề liền lập tức được truyền tổng vào phó bản. Tam hoàn, đối với những người chơi level cao mà nói đây là liên hoàn phó bản quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn được nữa, ba phó bản này bọn họ đã thuộc tới mức biết rõ vị trí ra của quái, hơn nữa mọi người máu dày, công kích cao, cho nên tổ đội của Phương Hân nhanh chóng đánh xong 50 tiểu quái và 6 mã phi. Lúc này cách thời gian tiểu Boss ra còn 8 phút, mọi người bèn tự giác ngồi xuống tại địa điểm ra Boss.

Bọn họ năm người đều có thói quen nói ở kênh đồng minh, do đó kênh đội ngũ nhất thời lạnh thanh, đột nhiên Nga My mở miệng.

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Đại ca ca 106 anh sao lại theo bọn em F6 a?

Một lát sau, không thấy ai trả lời, nữ Nga My lại nũng nịu hỏi thêm lần nữa, Giang Thiên Mộ Vũ ở trong bang được mọi người nhắc nhở mới để ý lời cô.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi theo người ta.

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Theo ai vậy?

[Đội ngũ] [KILLER]: Đương nhiên là theo hồng nhan tri kỷ rồi.

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Chẳng lẽ là người ta?

Lời này vừa nói ra, những người khác trong đội chỉ cảm thấy một đàn quạ đen bay qua, chị hai, đừng có dọa người được không vậy... Rất ăn ý, mọi người đều im lặng. Phương Hân đổ đầy mồ hôi đến quên thâm cứu bốn chữ “hồng nhan tri kỷ”. Chỉ có điều Giang Thiên lão đại cũng không định để cậu xem nhẹ câu nói đùa của KILLER.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tất nhiên không phải cô, tôi chính là theo Hồ ly.

Mọi người trong lòng thầm nói: lão đại anh thật là thẳng thắn...

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Hồ ly tinh kia sao? Cô ta có chỗ nào tốt chứ? Mặc đồ xấu như vậy.

Mọi người trong lòng thầm nói: Chị hai à chị còn thẳng thắn hơn...

Phương Hân nghe vậy sững sốt, rồi cười nhạt, nữ nhân ngốc, nói trắng ra là quá bại não, cũng không biết nhìn xem đang chọc ghẹo ai. Mà lửa giận trong lòng Giang Thiên cũng bùng lên, nhưng còn chưa kịp nghĩ ra cái gì để đáp trả, nữ Nga My này lại nói thêm.

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Ca ca, anh xem hai chúng ta thật xứng đôi, em làm lão bà anh được không ??

Nữ Nga My mặc trang phục Thanh Phong Di Giang thời trang môn phái Nga My cao cấp, bày ra mái tóc nhuộm màu hồng đào, kiểu tóc, hình ảnh nhân vật toàn bộ đều xài YB đổi thành. Cùng Giang Thiên đứng chung một chỗ như vậy, đúng thật là trai tài gái sắc, rất xứng đôi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không, tôi không thích hình dáng cô.

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Vì sao a, người ta rõ ràng đẹp thế này, đâu có chỗ nào không xứng với anh?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bởi vì tôi đã có người trong lòng.

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Ai? Chẳng lẽ là nhỏ Hồ ly tinh xấu xí kia?

Phương Hân cười lạnh nhìn trò vui đang diễn ra, đột nhiên bị điểm danh, còn chưa kịp phản ứng, đã bị một lời của Giang Thiên Mộ Vũ làm cho shock luôn.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không sai, tôi thích cô ấy. Còn nữa, Hồ ly đẹp hơn cô nhiều, cô dám nói cô ấy xấu xí lần nữa xem!

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Hừ, mặc trang phục môn phái, đẹp cái P a, con mắt của anh giục đi đâu rồi!

[Đội ngũ] [KILLER]: Ha ha, đã thấy qua nhiều người rồi nhưng chưa thấy qua nữ nhân nào mềm thối như vậy.

[Đội ngũ] [Vô Xạ Đại sư]: A di đà phật, nữ thí chủ, để lão nạp cho thí chủ ít nước tẩy súc miệng nha

~[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chết tiệt, còn nói thêm một chữ, cẩn thận sau này tôi thấy cô một lần giết một lần.

Giữa lúc mọi người trong đội đang tức giận, hình ảnh nhân vật xinh đẹp kia liền không thấy trong nhóm nữa, thì ra là Phương Hân đã đá Mua ‘ Mật Nhi ra khỏi đội. Nữ Nga My này bị đá ra ngoài, tại lân cận nói vài câu, chỉ có điều đều bị làm lơ, một lát sau, thấy không ai để ý mình, cuối cùng nhịn không được bỏ đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Này, cần gì phải cùng cái loại đàn bà này cãi nhau, mấy người không thấy rất nhàm chán sao.

[Đội ngũ] [KILLER]: Nhanh gọn lẹ.

[Đội ngũ] [Vô Xạ Đại sư]: Lão nạp bội phục.

Lúc này, tiểu Boss đã ra, mọi người không nói nữa, xông vào oanh tạc boss một trận. Chỉ có Giang Thiên Mộ Vũ không hề động đậy, đứng tại chỗ quơ quơ đại đao. Có thể là lag, Phương Hân không để ý, dù sao chỉ cần nhặt bao là được rồi.

Giang Thiên Dự thấy có chút khó chịu, không, phải là rất rất khó chịu. Trong game, người miệng lưỡi anh gặp qua cũng nhiều, mấy tên bị anh giết hằng ngày tại kênh loa vẫn ân cần hỏi thăm cả nhà anh, anh cũng chưa bao giờ thấy khó chịu như vậy. Nữ Nga My gọi cái gì Mật Nhi kia đúng là khiến anh nổi giận, đã vậy, tuyên ngôn tình yêu của mình rõ ràng là bị Hồ ly ngó lơ...

Bị người mình thích xem nhẹ như vậy, Giang Thiên Dự vừa tức giận vừa buồn rầu, chợt nhớ tới cuộc đối thoại của mấy đứa con gái trong bang mấy hôm trước, trong đầu lóe lên tia sáng.

Dư Độc âm âm ngả xuống, Phương Hân nhặt bao, phát hiện cái tượng điêu khắc Giang Thiên vẫn chưa động đậy, vội vã kêu lên.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên, đâu rồi, nhặt bao!

Nam Minh Giáo cuối cùng cũng di chuyển, cùng lúc, hình kim tệ ở góc trái bên dưới của Phương Hân cũng nhấp nháy.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Giao dịch

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Gì vậy? Tôi đã nói là tôi không lấy F6...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Giao dịch

Bất đắc dĩ, Phương Hân nhấn chọn giao dịch, chỉ thấy xuất hiện một bộ trang phục một vịnh cửu Tiên Lữ Tình Duyên, một cặp 90 ngày Bạch Sí Bằng [cánh trắng] cùng kỹ thuật, thêm kiểu tóc Đồ Hoàn mặc nhất YB điểm, còn có một dịch dung đan đặt trong khung giao dịch. Tuy Phương Hân là loại người thấy hiện trường tai nạn xe cộ vẫn có thể lạnh lùng nhìn thẳng, nhưng lúc này đây cũng phải sửng sốt.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nè, ý gì đây

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cho cô, ấn xác nhận.

Xác nhận cái đầu anh, Phương Hân liền đóng giao dịch, kết quả đối phương không từ bỏ ý định tiếp tục ném giao dịch qua, cậu dứt khoát không nhận.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đừng gửi qua nữa, tôi không nhận.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cô tiếp giao dịch đi

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Chắc, đã nói là tôi không nhận, nghe không hiểu sao!

[Đội ngũ] [KILLER]: Hai vị, nên đi ra đi, bọn tôi chờ này giờ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi thích em.

Cả đội trong nháy mắt một mảnh im lặng, ba tên bang chúng tuy rằng rất rất muốn ở lại cổ vũ cho lão đại nhà mình, dĩ nhiên là cũng muốn xem tình hình phát triển thế nào, nhưng mà cái bầu không khí này không thích hợp, bọn họ chính là nên lui trước, vậy là từng người một rời khỏi đội.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly, cưới tôi đi, đi chung với em rất vui vẻ, em cũng thích tôi đúng không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ... xin lỗi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không cần xin lỗi, nói cho tôi nghe câu trả lời thuyết phục của em.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không có gì, tôi không thể đồng ý.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đây là câu trả lời của em?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không sai

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tại sao? Tôi có quyền biết nguyên nhân chứ

Phương Hân thở dài, dù sao cũng là do cậu giấu diếm trước, tuy là không cố ý, nhưng cũng không đúng chính lại. Có lẽ là do cái tính xấu xa của cậu gây hại, cũng có thể là nguyên nhân khác, dù sao cục diện này vẫn là do mình tạo ra.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên, tôi là nam, nói vậy, anh hiểu chưa?

11. Chương 11: Cá Thág Tư Vui Vẻ

Thứ tư ngày 1 tháng 4. Thời tiết: trời có mây.

Mình tên là Giang Tiểu Vũ, ở thành phố H, là học sinh lớp 3/1 trường tiểu học XX. Ba của mình tên là Giang Thiên Dự, thầy của mình là Phương Hân, bạn gái bên cạnh nhà mình tên là A Hoa, nhà của mình còn có một di gọi là di Thẩm, kẻ thù của mình chính là Ân Dự! Đúng rồi, mình còn có chơi một trò chơi tên là Thiên Long Bát Bộ, sư phụ của mình gọi là Hồ ly tu thành tinh, mình ở bang hội Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc, trong bang có một nhóm tỷ tỷ xinh đẹp, tuy là các tỷ ấy có hơi kỳ quái.

Hôm nay các tỷ tỷ gọi mình vào một trang web màu xanh lá cây tên là JJ, các tỷ ấy nói có người viết truyện về bọn mình, mình vui vẻ vào, đến chương 10 thì không có thấy đăng thêm nữa, mình đợi rất rất lâu, nhấn F5 thật nhiều lần, nhưng mà đợi đến mãi 8 giờ tối vẫn không thấy chương sau đâu. Vì vậy mình để lại một tin nhắn trong đó: Tác giả tỷ tỷ đi đâu rồi, mau đăng chương mới đi a...

Rất kì diệu nha, tác giả tỷ tỷ lại trả lời mình, tỷ ấy nói hiện tại đang phải thực tập, vừa mới về nhà, hơn nữa đêm nay còn có đề án cần hoàn thành, mà 11 giờ tối thì phòng ngủ bị cắt điện, cho nên đêm nay sẽ không thể có chương mới! Tỷ tỷ thật đáng thương a...

Các tỷ tỷ Mỹ nhân cốc lại bảo mình đi đọc truyện khác, kết quả là mình thấy thật nhiều , là gì vậy ạ? Thầy có biết không? Còn có a, vì sao truyện này lại viết rằng hai ca ca có thể hôn môi? Trong đó còn có một người cứ luôn phát ra âm thanh ư a a? Mình xem có rất nhiều chỗ không hiểu... hoàn toàn không hiểu.

Hôm nay nhậ ký viết đến đây thôi, baba gọi mình đi ăn rồi

~~Lời phê của giáo viên:

Đã nói nhiều lần với con là không nên đến gần bọn họ mà! Sau này bọn họ bảo con đọc cái gì, tuyệt đối không được nghe theo, đã rõ chưa?

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình:

Xem hết đoạn nhật ký rồi, có phải đặc biệt xúc động muốn đánh ta không? Đến đây đi... Mà để ta nói trước đã, cái ngày cập nhật chương 10 biến thành 4.1 không phải do ta cố ý đâu, là do ta rất siêng năng chăm chỉ, lúc sáng phát hiện thời gian trong máy tính dễ lệch, cho nên rất thành thật chỉnh lại, kết quả hệ thống cực kỳ độc ác đã trực tiếp phán định ngày cập nhật chương 10 là 1.4... Xem như là một trò đùa ngoài ý muốn ngày cá tháng tư đi...

Ngoài ra, chương này là để ta giải thích rằng hôm nay không thể cập nhật mới vì một đồng đề án chưa hoàn thành, để mọi người khỏi chờ. Hiện tại ta động lực tràn trề, cứ nghĩ tranh thủ thời gian mỗi ngày một chương, nhưng là hiện thực không cho phép, bởi vì thấy có nhiều bạn đọc truyện, nên liền làm một cái thông báo. Sau này nếu như bạn sẽ không giải thích nữa, hôm sau sẽ bù lại, mong mọi người thông cảm

~~Kiên quyết không bỏ dỡ!

12. Chương 12: Tình Nhân Hay Cừ Nhân

*)Tình nhân: người yêu; cừ nhân: kẻ thù. Để hán việt cho nó hiệp văn

~~Thứ sáu ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Hôm nay baba mình cũng không có về ăn cơm tối, dì Thẩm nói baba bạn làm việc, công việc rất nhiều, cho nên không thể về ăn cơm cùng với mình. Bỏ đi, dù sao mình cũng đã quen với việc ăn cơm một mình rồi, còn có dì Thẩm ăn cùng mình nữa mà.

Buổi tối, mình vào thư phòng chơi máy tính, vốn định chơi Thiên Long Bát Bộ, thế nhưng bởi vì trong trò chơi có một ca ca rất đáng ghét, cho nên mình quyết định không chơi nữa. Ca ca đó thật sự rất đáng ghét, hồi trước mình còn nghĩ ca ấy là người tốt nữa chứ, mặc dù có hơi kỳ quái. Còn có bạn bè của ca ấy nữa, đều là người xấu, nói mình lừa gạt lấy đồ của bọn họ, thầy giáo đã nói rằng, đứa trẻ ngoan thì không có lừa gạt người khác, mình cho tới bây giờ còn chưa có lừa gạt ai, chứ đừng nói là lừa lấy đồ.

Đúng rồi, buổi chiều Ân Dụ lại tới véo mặt mình, cậu ta không biết làm như vậy rất đau sao, cứ chờ mình cao lớn hơn cậu ta đi, lúc đó mình cũng sẽ véo mặt cậu ta, lấy cả hai tay véo luôn!

Lời phê của giáo viên:

Đã là bạn bè thì phải bảo vệ nhau, tôn trọng lẫn nhau, nhớ kỹ lúc véo mặt bạn thì đừng để cho giáo viên nhìn thấy.

====
=====

Nhận Nam Thiên Long Bát Bộ là một nơi đẫm máu, có lẽ do màu sắc cùng nhạc nền ở đây. Rất nhiều người thích tại cửa khẩu Nhận Nam chém chém giết giết, nguyên nhân đơn giản là trả thù, bang chiến, hoặc vô duyên vô cớ đến đánh nhau, còn có trường hợp xui xẻo bị lạc đạn.

Phương Hân mới từ Lạc Dương chuyển cảnh qua Nhận Nam, thì thấy trên màn hình nhấp nháy đỏ, hệ thống thông báo có người tấn công cậu. Cậu nhìn nhìn chung quanh, ra là có một đám chắn trước cửa hỗn chiến, âm thanh kỹ năng, tiếng chém giết tràn ngập tứ phía. Đáng tiếc người quá nhiều, thật sự là nhận không ra kẻ tấn công mình ở chỗ nào, phỏng chừng là đánh nhầm. Phương Hân mở Nhai Như Mộc Kê, cười tọa kỵ, Hồng Phượng tung hai cánh bay đi để lại sau lưng một đám người. Sau khi bay khỏi hiện trường sự cố,

cậu tùy tiện tìm kiếm khoáng thạch và thảo dược, định bụng thăng một chút kỹ năng cuộc sống của mình đã bỏ dỡ lâu nay.

Người đào khoáng hái thuốc ở Nhạn Nam rất nhiều, khoáng thạch cùng thảo dược căn bản sinh ra không kịp, Phương Hân bay mòng mòng mấy vòng cũng chưa thu hoạch được gì. Nếu không thì đem tên nào dám tranh cùng mình đều thủ tiêu hết đi ~ nhìn mấy người cũng như cậu cười tọa kỵ chạy tới chạy lui, Phương Hân xấu xa nghĩ. Lúc này, trên bản đồ thu nhỏ hiển thị một khối khoáng thạch mới, cậu xuống tọa kỵ, bắt đầu ‘keng keng’ đào, hai bên trái phải có vài người chơi đi ngang qua, nhìn nhìn, cũng chỉ có thể bỏ đi. Nhưng ngoại trừ một người, hẳn ta ở bên cạnh đợi, chờ Phương Hân đào khoáng bỏ vào bao xong, lập tức tấn công.

Phương Hân sưng sốt, phản ứng đầu tiên là bỏ chạy, vừa chạy vừa quan sát người đuổi theo ở phía sau, thỉnh linh phát hiện hóa ra là người đã tấn công cậu ở cửa khẩu Nhạn Nam. Cậu đang muốn kéo giãn khoảng cách để phản kích, kết quả là bị đứng hình, thế có chết hay không chứ... Chờ hết lag, tiểu mỹ nữ phần hồng diễm đậm đáng yêu đã ngã xuống mặt đất.

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Mày thử chạy lần nữa xem!

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Cậu có bệnh? Tôi căn bản không biết cậu! Sao lại muốn giết tôi !!

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Mày giết lão bà của tao, tao đương nhiên phải báo thù.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Cậu ??? Lão bà của cậu là ai a!

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Chết tiệt, giết người mà còn không nhớ, cạo hết lông mày!

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi không giết, nhớ cái heo!

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Lão bà của tao là Mua ‘ Mật Nhi, cô ấy nói hôm qua mày giết cô ấy.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi không hề giết cô ta.

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Không có thì sao lão bà tao lại nói mày giết?

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Lão bà cậu nói gì thì cậu tin thế à, cậu ?? a!

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Chết tiệt, mày sau này cẩn thận một chút, không thì tao gặp một lần giết một lần!

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Những lời này tôi trả lại cho cậu.

Dứt lời, Phương Hân nhấn đầu thai, đến Địa Phủ, cậu không định trở về thành mà tìm một chỗ ngồi xuống. Trong bang thấy thông báo cậu bị giết, mọi người đều hỏi thăm, ô hảo hữu không ngừng nhấp nháy, cậu cũng không để ý đến. Mua ‘ Mật Nhi là nữ Nga My ngày đó cùng đi Tam hoàn, bị Giang Thiên cự tuyệt không ngờ lại tìm cậu trút giận, ngấm lại cũng thật sự buồn cười, rõ ràng bản thân đã có lão công mà còn nơi nơi tìm trai. Mấy cô gái trong game lẽ nào đều tam quan bất chính (*) như thế sao.

(*)Tam quan bao gồm: thế giới quan, nhân sinh quan, giá trị quan.

Tam quan bất chính có thể hiểu đơn giản là sự lệch lạc về thế giới quan, nhân sinh quan, giá trị quan.

Nghĩ tới Giang Thiên, Phương Hân thở dài, nhớ lại ngày đó sau khi cậu nói ra sự thực, Giang Thiên chỉ trầm mặc một lúc, tiếp đó giao dịch qua một F6, liền logout, sau vài ngày cũng không onl game lại. Phương Hân mỗi lần onl thấy nick anh ta xám, trong lòng không tự chủ được sinh ra một tia áy náy. Kỳ thật từ hồi PK, cậu cảm thấy Giang Thiên rất tốt, hướng chỉ sau đó hai người luôn cùng một chỗ train level, đi phó bản, hình thành những ấn ý làm cho cậu khó có thể bỏ qua, thế nên không chú ý đến chuyện acc của mình là nữ. Nhưng mà, không thừa nhận cũng không được, trước đây cậu đúng thật là có ý muốn đùa giỡn một chút, nhưng sau đó thật sự muốn cùng Giang Thiên làm bạn, đáng tiếc sự tình phát triển có chút không theo ý muốn.

“Lẽ nào ngay cả làm anh em cũng không được sao...” Phương Hân nhìn máy tính, yên lặng thì thầm, rồi liền trở về Lạc Dương.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Hồ ly cậu sao vậy, kêu cả nửa ngày cũng không phản ứng, này, hồn bay về đi a !!!!

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Hồ ly, tên nào không có mắt giết cậu vậy!

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Đòi ta đi thiêu hấn nào Cây hoa cúc !!

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: = =|| Các đại tỷ dũng mãnh vô song, lên nào...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Không có gì, chỉ là lag nên bị đánh lén thôi, để lần sau gặp ném cho các người dạy dỗ.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: >< hồ=“” ly=“” đại=“” nhân=“” muôn=“” năm=“”>

~[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Tại hạ bội phục...

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Đúng rồi, =.= Hồ ly sao hôm nay cậu không xách Giang lão đại theo làm vệ sĩ a ~

Toàn bộ con gái Mỹ nhân cốc ở trong lòng nhất trí bạn Mẽ lạp lạp được điểm 10 cho chất lượng —— quá tuyệt vời, trực tiếp hỏi ra tiếng lòng của chúng ta! Theo các cô quan sát, mấy ngày nay Hồ ly đều cô đơn chiếc bóng, Giang Thiên Mộ Vũ bình thường luôn xoay quanh bên người cậu lại liên tục mấy ngày không xuất hiện, thật sự là rất rất không bình thường a, có miêu nị tuyệt đối có miêu nị! [miêu nị: mèo béo, ý chỉ scandal]

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Khụ... Đúng a, nếu Giang lão đại ở đây thì sao cậu có khả năng bị đánh lén chứ.

[Bang hội] [thu vũ]: Đúng, hay

~[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: A, anh ta hôm nay không onl.

[Bang hội] [tạp mị]: Ồi? Là vậy sao?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Còn có thể thế nào?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Hay là... lẽ nào... này... cái kia... ưm...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Bạn trẻ Cà phê.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Em chưa có nói gì á, cũng không hỏi à, vậy nha

~[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Theo tớ đi Tam hoàn thì vào đội, nếu không thì... Ha ha

~Mọi người run rẩy, kỳ quái rất kỳ quái, miêu nị rất miêu nị, nhưng tính cách của Hồ ly vẫn không thay đổi.

Ký tên lên phần văn kiện cuối cùng, Giang Thiên Dự tựa lưng vào ghế, mệt mỏi day day huyết Thái Dương. Mấy ngày nay công việc chồng chất, tuy nói anh sớm đã quen với cường độ công việc như vậy, thế nhưng trong lúc nhất thời cũng thấy khó tiêu. Thư ký nhẹ nhàng đặt xuống một tách cà phê, đem sổ văn kiện đã ký tên đi, rất nhanh ra khỏi phòng làm việc, lưu lại một không gian yên tĩnh cho ông chủ.

Tay nhẹ nhàng nắm chuột, vô thức di chuyển, con trỏ trượt trên màn hình máy tính, cuối cùng dừng lại ở biểu tượng quen thuộc kia. Giang Thiên Dự lưỡng lự, không biết có nên click không, đi vào cái thế giới vô cùng quen thuộc với mình. Ngày đó sau khi logout, anh ngồi ngây ngốc thật lâu, Hồ ly nói ra sự thật khiến cho anh bị đả kích lớn hơn so với tưởng tượng rất nhiều. Chưa bao giờ từng suy nghĩ qua đối phương có thể cùng giới tính với mình, vì vậy khi biết sự thật, trong lòng anh phút chốc tràn ngập phần nộ vì bị lừa dối cùng cảm giác mất mát không lời nào tả siết, thậm chí từng có xúc động muốn trả thù đối phương, thế nhưng nhìn Hồ ly trước mắt, anh không còn cách nào chỉ có thể lựa chọn bỏ đi.

Thật ra anh biết, Hồ ly luôn tránh né mấy câu nói đùa mập mờ của anh, hết lần này đến lần khác từ chối quà anh tặng, tất cả đều có nguyên nhân, mà anh thì lại tự cho rằng, đây là do đối phương rụt rè. Bây giờ nghĩ lại, có lẽ kẻ dần dần chính là anh.

Bản thân mình đối với phụ nữ quả thật không có khái niệm gì cả, vợ trước đã như vậy, lần này cũng lại như thế, tuy rằng đối phương không phải thật sự là nữ. Cười khố, Giang Thiên Dự hít một ngụm cà phê từ lâu đã nguội lạnh, tuy đắng nhưng cũng khiến cho tâm hồn lạnh buốt của kẻ khác thanh tỉnh.

Như trước khó lay chuyển được chấp nhất trong lòng với trò chơi, Giang Thiên Dự đăng nhập Thiên Long Bát Bộ. Địa điểm login chính là cổng tây thành Tô Châu, vẫn một đám người vây quanh NPC tam hoàn, không thuận không theo (*) mà hô gào lập đội.

(*)Nguyên gốc ‘bất y bất nhiêu, bất cố lễ tiết’ nghĩa là ‘không thuận không theo, mặc kệ lễ tiết’.

Xung quanh NPC hiện thêm mấy người, chắc là vừa mới từ trong phó bản truyền tống đi ra, Giang Thiên Dự tùy tiện nhìn lướt qua, liền thấy tên Hồ ly. Đồng thời, mọi người trong đội Hồ ly cũng thấy anh.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Ái? Kia không phải là Giang lão đại sao?

[Đội ngũ] [thu vũ]: Đúng rồi, mấy ngày không thấy, hôm nay cuối cùng cũng tới a

~[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Có muốn bắt chuyện hay không?

[Đội ngũ] [tạp mị]: Lão đại đồng minh đương nhiên phải chào hỏi chứ

~[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: = = người ta sẽ không phải tới tìm Hồ ly đi, chúng ta đây chẳng phải là bóng đèn sao?

Giữa lúc trong đội đang mồm năm miệng mười thảo luận đã thấy Giang Thiên Mộ Vũ cười tọa kỵ, bay một đường biến mất. Phương Hân vẫn luôn nhìn chăm chăm vào anh, thầm nghĩ nên chào hỏi thế nào, kết quả đối phương không nói một lời liền chạy đi.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Có thể là không thấy chúng ta?

[Đội ngũ] [tạp mị]: Chắc là thế...

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Hồng Hùng Vương Hồng Hùng Vương, đừng chờ ra thế !!

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Chờ chút, tớ mua thêm thức ăn BB.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Có vẻ như chúng ta nên làm q1 lần nữa đi.

Cả đội im lặng, đảo chân quay lại, quên mất luôn vụ kia, một đám người cứ thế lầm bầm chạy trở về cổng Tây thành Tô Châu.

Giang Thiên Dự không phải cố ý muốn chạy đi, thế nhưng tay cứ không nghe lời mà điểm tọa kỵ, rồi tự động tìm đường bay thẳng đến Đại Lý. Cho nên mới xuất hiện cảnh tượng anh ngồi trên nóc nhà, bên cạnh chính là cô em gái kết nghĩa trong game —— Quỳ xuống gọi nữ vương.

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Anh hai anh thất tình à?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Rất rõ ràng sao?

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Rất rõ ràng.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ...

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Anh bao nhiêu tuổi?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hỏi cái này làm gì?

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Thoạt nhìn tuổi anh không nhỏ, như thế nào lại ngây thơ như vậy a, chỉ là thất tình trong game thôi mà, đến nỗi vậy sao.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh có nói anh thất tình sao?

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Là Hồ ly kia a

~[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ...

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Dừng khí đáng khen nha, nhưng người ta lại là nam a.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Em biết cậu ta là nam?

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Nói thừa, làm gì có đứa con gái nào có thể đánh thắng được em! Nếu không phải là nam thì tên của em viết ngược luôn!

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ...

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Anh thổ lộ rồi à?

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Đây, đừng có như vậy a, thật ra người ta cũng có lòng tốt mà, không có mấy chuyện như là lừa gạt anh xong rồi đá anh.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Có lẽ mắt nhìn người của anh có vấn đề.

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Hửm, vậy anh định thế nào? Làm tình nhân không được, lẽ nào muốn làm cừu nhân sao?

Làm tình nhân không được, lẽ nào muốn làm cừu nhân sao? Những lời này Giang Thiên Dự cứ lẩm nhẩm mãi trong miệng.

13. Chương 13: Hoàn Cảnh Gia Đình Éo Le

Thứ hai ngày x tháng x. Thời tiết: tốt.

Hôm nay có tiết Thủ Công, thầy giáo muốn làm một đĩa hoa quả, cho nên mình đã đem táo, lê, dâu, chuối, quýt, cả dao gọt trái cây và đĩa nhỏ đều mang lên hết! Di Thẩm nói là không cần phải mang nhiều như vậy, nhưng mà mỗi quả đều trông thật ngon a, mình liền len lén đem toàn bộ bỏ vào cặp sách, he he.

Hết tiết Ngữ Văn là đến tiết Thủ Công rồi, mình thật hưng phấn, kết quả bị thầy Phương gọi lên trả lời câu hỏi, cuối cùng trả lời sai bị phạt đứng 5 phút. Thế nhưng mình vẫn rất vui vẻ, vì sau đó là tiết Thủ Công a. Giờ giải lao mình lấy tất cả trái cây ra, mấy bạn khác cũng mang theo nhiều lắm, thoát nhìn đều rất ngon, tiểu mập mập không nhin nổi rốt cục đem mấy quả mang đến ăn hết, ha ha, vào tiết cậu ta quả nhiên bị thầy giáo phê bình.

Mình làm một đĩa hoa cúc thật lớn, lần trước do nhớ làm chết hết mấy cây hoa cúc mà baba thích nhất, nên lần này mình muốn làm một đĩa hoa cúc bù lại cho baba, mình còn được thầy giáo khen nữa nha. Nhưng mà đáng giận nhất chính là, Ân Dự giật lấy đĩa hoa quả của mình ăn mất tiêu, còn kiên quyết muốn đổi quả chuối thối của cậu ta với đĩa hoa cúc của mình nữa, mình đương nhiên là không chịu rồi, nhưng vẫn bị cậu ta cướp mất. Ân Dự là tên xấu xa, mình ném bay quả chuối thối của cậu ta, chuối thối ai mà muốn ăn chứ a!

Tối nay mình muốn chơi Thiên Long Bát Bộ, không biết sư phụ và các tỷ tỷ có nhớ mình không.

Lời phê của giáo viên:

Khụ... những từ ngữ này của con, thật sự chỉ là vô ý thôi sao?

====
====

Hôm nay Mỹ nhân cốc có chút không giống với bình thường, vì sao ư? Nguyên nhân là anh bạn nào đó biến mất một thời gian rất lâu rốt cục đã login, thế là toàn bộ bọn con gái đều sôi sục.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Tiêu Tiêu, chị nhớ muốn chết a, ôm cái nào !!!

[Bang hội] [thu vũ]: Ai ai ai, là !! Nặng nặng nặng

~[Bang hội] [tap mị]: >< tiêu=“” tiêu=“” một=“” cái=“”>

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Hoan nghênh trở về, , chị cực thích nhân yêu a...

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Cây hoa cúc tự trọng a... Khụ, cho chị nựng nữa !!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Các tỷ tỷ khỏe không ạ

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: A a a a, rất ngoan !!! Rất đáng yêu !!!

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Tiêu Tiêu mấy tuổi, chắc là rất nhỏ nhỉ?

[Bang hội] [thu vũ]: Có phải đang học sơ trung?

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Em năm nay 10 tuổi.

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Là bé trai chân chính a a a a...

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Ai, trẻ con bây giờ, thật giỏi!

[Bang hội] [voi trên cây]: OMG, năm tới 10 tuổi vẫn còn đang nghịch bùn...

[Bang hội] [tạp mị]: >333< (=“” tở=“” đây=“” đứng=“” hình=“” nói=“” không=“” nên=“”>

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Nhỏ như vậy... Cái tên đầu heo Lam nhan đúng là sát hại đóa hoa quốc gia mà a !!

Cà phê ° ướp lạnh vừa nói xong, kênh bang hội liền im lặng, tất cả mọi người đang chờ phản ứng của Tiêu tiêu vũ hiết, dấu sao trước kia hại nhóc ấy rời game lâu như vậy là Thùy gia lam nhan. Tuy nói đối phương cũng không có thật sự làm cậu nhóc tổn thương, nhưng ngay trên kênh đồng minh gào lên Tiêu Tiêu là nhân yêu thì không phải chuyện đùa, kết quả khiến cậu nhóc bị người ta sỉ vả thật sự cũng không phải nghi ngờ. Giữa lúc Cà phê ° ướp lạnh oán giận cái miệng quạ đen của mình, kênh bang hội nhảy ra một câu.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Nè nè, mấy bà không nên truyền bá mấy cái tư tưởng kỳ quái cho con nít nha.

Mọi người , Hồ ly cậu tới thật đúng lúc. Dàn hủ nữ trong lòng kêu oan, cái gì mà truyền bá tư tưởng kỳ quái a, rõ ràng là còn chưa có tới cái đoạn truyền bá mà, Hồ ly cậu đổ oan cho người ta a!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: A, đồ đệ ngốc, vào đội.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Ế ê, Hồ ly cậu lại định độc chiếm nhóc con sao?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Đúng đó, người ta còn chưa có ghẹo đủ cơ mà

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ ngốc, đừng để ý đến mấy bà chị này.

[Bang hội] [thu vũ]: Khỉ, xem như cậu lợi hại !!

[Bang hội] [tạp mị]: Tiêu Tiêu nhóc đừng nghe sư phụ a a a a!

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Hồ ly lão đại con sai rồi... T__T, xin đừng bảo nhóc không để ý chúng con...

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Hồ ly hai người đi vui vẻ

~Phút lờ tiếng gào khóc thảm thiết trong kênh bang hội, Phương Hân đem tầm mắt về tổ đội, phát giác tiểu đồ đệ đã ngồi bên cạnh mình, lúc này đang cùng một tên không tưởng đối mặt mắt lớn trừng mắt bé.

[Phương Hân: Trong game làm sao mà nhìn ra được ‘mắt lớn trừng mắt bé’?

Tác giả: A ha ha, BUG chẳng, hỏi GM ấy.]

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Này, ngốc cả đôi sao? Cậu tìm Tiêu Tiêu có việc gì?

[Đội ngũ] [ba nghìn sát]: Tôi đây là tìm cậu ta, không phải bà mẹ gà.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Ai cho phép cậu mắng sư phụ tôi!

[Đội ngũ] [ba nghìn sát]: Gan to ra nha, Giang Tiểu Vũ.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Cậu là ai?

[Đội ngũ] [ba nghìn sát]: Hình như cái này không phải chuyện của cô.

[Đội ngũ] [ba nghìn sát]: Giang Tiểu Vũ, cậu sao không nói gì, bình thường nhìn đã giống một bé gái rồi, kết quả trong trò chơi biến thành con gái thật rồi a.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Cậu mới là bé gái!

[Tác giả: Ta thiếu chút nữa viết thành ‘Cậu mới là bé gái, cả nhà cậu là bé gái!’, rồi rồi, là ta vô dụng.]

[Đội ngũ] [ba nghìn sát]: Bình thường mắt kém không tính, sao ngay cả trong trò chơi cũng không phân biệt được nam hay nữ?

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Cậu, sư phụ đã bay cậu ta đi !!

Phương Hân nhìn hai tiểu quỷ cãi nhau đến nửa ngày, không nghĩ tới cuối cùng bạn nhỏ Tiêu Tiêu lại phát hỏa. Nhanh chóng đem đội trưởng đưa cho Tiêu tiêu vũ hiết, để tiểu đồ đệ tự quyết định đi, cậu chỉ đứng một bên xem kịch thôi. Không biết là do RP bạo phát (*) hay là do cảm gan tím ruột, anh bạn nhỏ Tiêu Tiêu lại rất nhanh nhẹn mà đem Ba nghìn sát đá bay khỏi đội. Phương Hân chắc lưỡi, tiểu ngậy ngô khi phát hỏa cũng có thể biến thành Godzilla, tuy rằng trí lực vẫn duy trì một đường với trục hoành, nhưng hành động có vẻ lưu loát hơn.

(*)RP bạo phát (nhân phẩm bạo phát) ý chỉ người có vận khí vô cùng tốt.

[Loa] [ba nghìn sát]: Giang Tiểu Vũ chết tiệt, dám đá tôi, cẩn thận tôi đem nhật ký của cậu dán lên tường đấy!

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ, sao con không có loa kia?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Muốn mượn lại sao?

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ.

Phương Hân nhếch khóe miệng đem mấy cái loa giao dịch qua cho Tiêu tiêu vũ hiết, không nghĩ tới a không nghĩ tới, thế giới game thật nhỏ bé, học sinh lớp mình không ngờ một hơi có tới hai trò. Bên này thầy giáo Phương Hân trong lòng đang suy tính, bên kia Ba nghìn sát vẫn kiêu ngạo hét loa.

[Loa] [ba nghìn sát]: Giang Tiểu Vũ, mau chóng mời đội tôi, nếu mà không thì, hừm hừm...

[Loa] [ba nghìn sát]: Tôi đếm đến ba.

[Loa] [ba nghìn sát]: 1.

[Loa] [ba nghìn sát]: 2.

[Loa] [thùy gia lam nhan]: 2 mẹ người chứ 2 !!

[Loa] [ba nghìn sát]: Ô, ra là tên bại tướng dưới tay ta đây mà ~ tên 2B ~[2B=SB=ngu ngốc]

[Loa] [thùy gia lam nhan]: ???? Mà mới 2B, cả nhà mà 2B !!

[Loa] [456346]: Cho tôi một chỗ a, cảm tạ, thu mua Huyền Hạo Ngọc 35v, có bao nhiêu mua hết, Tô Châu Thương khố giao dịch!

[Loa] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Ân Dữ cậu rất đáng ghét !!! Tôi ghét tên chết bầm cậu !!!

Cái loa cuối cùng vẫn hiện nguyên ở đó trong tầm mắt của mọi người mãi cho đến khi hết thời gian mới không thấy nữa, nhưng dường như dư âm câu nói vẫn còn lại quanh bên tai những người khác.

Bên trong bang Sát biến thiên hạ, mọi người mắt nhìn kèn đồng, thầm nghĩ, cái tên Ba nghìn sát này không phải là kẻ thù của Thùy gia lam nhan sao, mấy hôm không thấy, càng thêm kiêu ngạo, nhưng Tiêu tiêu vũ hiết lại càng ẩn tượng, một cái loa khiến hai tên đang đối đầu nhau gào thét tắt ngúm. Giang Thiên Mộ Vũ cũng mới login, vừa vận chứng kiến một màn đặc sắc, im lặng 1 phút, quả nhiên nghe bên ngoài cửa vang lên tiếng bước chân ‘thịch thịch thịch’.

“Baba, ô ô ô...” Giang Tiểu Vũ vừa khóc vừa nhào vào ngực ba mình, cọ nước mắt chùi nước mũi.

“Làm sao vậy, ai ăn hiếp con?” Đành ôm chặt nhóc con đang bám vào trên người, Giang Thiên Dự xoa xoa cái đầu nhỏ của cậu, lục lọi lại cuộc đối thoại vừa rồi trên loa.

“Ô ô ô... Đồ đầu Ân Dự...” Nhóc con khóc đến đỏ cả mặt, thảm thương oa oa méc.

“Lại là Ân Dự?” Nhíu mày, nhóc Ân Dự kia, Giang Thiên Dự cũng không xa lạ, bởi vì Giang Tiểu Vũ hầu như ngày nào tan học về cũng đều nói với anh chuyện bị đứa bạn này ăn hiếp.

“Dạ... híc... Cậu ta nói là, nói là muốn đem nhật ký của con xé ra, híc, dán lên lớp học, trên tường, ô...” Đã khóc đến mức nấc cục rồi, Giang Thiên Dự đau lòng mà vỗ vỗ lưng con trai, trong lòng đầy bức bối. Từ sau khi ly hôn, mình đối với đứa con này vẫn mang một phần áy náy, muốn cho con cuộc sống tốt nhất, chuyên tâm dốc sức với sự nghiệp nhưng lại lơ là cảm xúc của con. Bình thường bận rộn làm việc, cái cảm giác này không lộ rõ ra, nhưng đến lúc rảnh rỗi, anh có thể cảm nhận được rất rõ ràng nỗi buồn của cậu con trai, nhưng lại không biết nên làm thế nào để bù đắp cho cậu nhóc khi thiếu đi tình yêu thương của mẹ.

Ban đầu chỉ con chơi trò chơi, là muốn nó có thể vui vẻ, kết quả lại khiến thêm tổn thương. Lần trước là chuyện của Lam nhan, cậu nhóc lúc đó rất buồn, song dù sao cũng là trẻ con, nhanh chóng khôi phục vẻ vui tươi. Thế nhưng lần này lại buồn đến phát khóc, ngày thường mình thật sự thiếu quan tâm đến cuộc sống của con mà.

Lúc Giang baba đang bị tiếng khóc của đứa con trai làm cho nội tâm vô cùng áy náy, cậu nhóc trong ngực anh dần dần nín khóc. Giang Tiểu Vũ dụi dụi cặp mắt, nhìn về phía máy tính của baba nhà mình, rồi kêu lên: “Baba, sự phụ con nói chuyện với baba kìa.”

“Sao?” Giang Thiên Dự còn đang chìm trong dòng suy nghĩ về hoàn cảnh éo le của gia đình mình, trong nhất thời không theo kịp lời của con trai.

“Trong trò chơi a, sự phụ đang nói với baba.” Giang Tiểu Vũ chỉ vào một nhóm chữ màu đỏ trong màn hình game, nói.

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Tiêu Tiêu không có việc gì chứ? Tôi gọi nó thế nào cũng không trả lời, có phải đang ở cạnh anh?

Giang Thiên Dự thấy người này, lòng có chút phức tạp, câu nói kia của Quỷ xuống gọi nữ vương anh còn chưa hiểu ra được, lúc này tin nhắn của Hồ ly khiến anh có phần không biết nên phản ứng thế nào. Nhưng may đây là internet, điểm tốt của nó ở chỗ người khác chỉ có thể nhìn thấy chữ của người đánh ra, mà không nhìn ra được ý nghĩ của người kia.

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Ở bên cạnh, không có việc gì.

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: A, vậy là tốt rồi.

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Ừ.

Sau khi đánh chữ xong, đối phương thật lâu không có trả lời lại. Giang Thiên Dự thở dài, cái loại tình trạng xấu hổ này không biết còn phải duy trì đến khi nào. Bên kia Hồ ly tiếp tục im lặng, thế nhưng trên loa cái tên nhóc con xấu xa nào đó vẫn còn gào thét.

[Loa] [ba nghìn sát]: Giang Tiểu Vũ, trả lời !!

[Loa] [ba nghìn sát]: Giang Tiểu Vũ, cậu có đang onl hay không !?? Hé răng mau !!

“Có muốn hay không nói lại một câu?” Giang Thiên Dự ôm con trai hỏi, nhận được câu trả lời không, anh mang nhóc con để lên vai, “Vậy đi tắm rồi ngủ nha, cũng 9 giờ rồi, ngày mai còn phải đi học, đúng không?”

“Dạ.” Giang Tiểu Vũ bám lấy tay baba, ngồi cho vững rồi hỏi, “Baba, baba thích sự phụ sao?”

“Hỏi cái này làm gì?” Giang Thiên Dự dừng lại, rồi tiếp tục hướng phòng tắm đi.

“Trong bang các tỷ tỷ đều nói như vậy mà, bọn họ nói là, baba cùng sự phụ là một đôi a.” Nhóc con này rõ ràng đã nghe được mấy câu không tốt lành gì.

“Nếu baba nói thích thì sao?”

“Vậy sẽ rất vui, sư phụ vừa đẹp lại vừa lợi hại, con cũng thích sư phụ.” Giang Tiểu Vũ kể kể ưu điểm của sư phụ nhà mình, thật đúng là không ít nha.

“Vậy nếu baba không thích?”

“Vì sao không thích ạ?”

“...” Hình như ngoại trừ việc đối phương là nam ra, đúng là tìm không ra lý do khác khiến anh không thích. Đi vào phòng tắm Giang Thiên Dự đem nhóc con bỏ vào bồn tắm lớn, lấy ra đồ chơi con vịt con màu vàng, nhìn con trai vui vẻ nghịch bọt nước, nỗi buồn khi nãy một điểm cũng không lưu lại.

Lúc này trong game, kênh bang hội của Sát biến thiên hạ cũng đang từng bừng náo nhiệt, nguyên nhân là có một người đã quay trở lại, người này là ai?

14. Chương 14: Không Chỉ Chỉ Là Bạn Bè

Thứ ba ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Tối hôm qua trong trò chơi Thiên Long Bát Bộ mình gặp kẻ thù lớn nhất đời mình, chính là đồ đểu Ân Dự! Cậu ta cười nhạo mình là bé gái, nói mất mình kém, đã vậy còn dám mắng sư phụ mình là bà mẹ gà nũn. Sư phụ của mình tuy là nữ, nhưng mà cũng không thể vì thế mà gọi là bà mẹ a, sư phụ của mình tuyệt đối không có bà [= già] nha.

Hôm nay mình đem những lời này kể với các tỷ tỷ, các tỷ tỷ bảo sư phụ là nhân yêu, không phải là nữ. Nhân yêu là cái gì vậy ạ? Không phải là một loại yêu quái chứ, nhưng sao mình nhìn hai chữ này rất shuxi [quen] nha, đã thấy ở đâu rồi ấy nhỉ?

Ân Dự còn nói sẽ dán nhật ký của mình lên tường, tên xấu xa, thầy nhanh nhanh bảo cậu ta trả nhật ký lại cho con đi !!

Lời phê của giáo viên:

Ai nói với con sư phụ con là nhân yêu hử? Nói thầy nghe thầy cho con 5 sao nha

~==== =====

Thật vất vả mới đỡ cho nhóc kia ngủ được, Giang Thiên Dự nhìn đồng hồ, đúng 10 giờ đêm. Thở dài, anh lần nữa trở lại trước máy tính, phát hiện khung tán gẫu ở kênh bang hội đã dài ra thêm một mảng lớn.

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Oa, mọi người level đều cao thế này, tớ bị bỏ lại tít đằng sau rồi, oa

~[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca đâu rồi? Em trở về mà không chào đón thế?

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nguyệt trở lại à, vừa ra ngoài, xin lỗi em.

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Oa, Giang Thiên ca ca, anh cũng 106 a, người ta trở về mà không nói một lời hoan nghênh sao

~~[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, hoan nghênh trở lại, lâu rồi không gặp nhỉ.

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Ca ca mang em đi luyện cấp đi ~ Em không theo kịp mọi người rồi

~[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Tí nữa mang cậu đi luyện cấp a, chồng đâu rồi?

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Sớm đã rồi

~[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Chồng của Nguyệt Nguyệt không phải là anh sao?

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Ca ca thêm đội em, đã lâu không đi Địa Cung luyện cấp a.

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vào đội, tầng 3 ai đi thì thêm đội.

Chỉ một lúc đội ngũ đã đầy, Giang Thiên Dự kéo một dãy người tiến vào Địa Cung tầng 3. Khi trước Thảm Nguyệt là do Thiên biên nhất chi hoa mời vào bang, về sau bởi vì công việc nên không onl mấy tháng, giờ trở lại, hẳn là mọi việc đã ổn. Không biết vì nguyên do gì, cô cứ quần lấy Giang Thiên Mộ Vũ, mở miệng ngậm miệng đều là ‘Giang Thiên ca ca’, mà anh cũng chỉ đối xử với cô như với một cô em gái không nhẽo.

Nhóm Giang Thiên Dự đến Địa Cung tầng 3, sau khi dạo một vòng thì phát hiện rất nhiều chỗ hoàng kim [bãi train tốt] đều đã bị người chiếm mất, hiện tại không có cách gì tìm được một chỗ train. Nếu như là người khác gặp tình huống này chỉ có thể cho là xui xẻo mà quay về thành, thế nhưng đối với bọn họ mà nói, chuyện như vậy không có khả năng xảy ra. Không có chỗ? Nghĩ nhiều làm gì, giết người thì ra một đồng thôi.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Lão đại, giết không?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Giết, nhưng tìm xem còn chỗ nào không đã.

[Đội ngũ] [KILLER]: Bên kia thế nào?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cũng được, đối phương level không cao, mọi người chuẩn bị lên.

[Đội ngũ] [Vô Xạ Đại sư]: A di đà phật, lão nạp lại phải đại khai sát giới rồi, tội lỗi tội lỗi.

[Đội ngũ] [Thảm Nguyệt]: Cố lên nha, Giang Thiên ca ca

~[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Chỉ cổ vũ lão đại thôi sao, bắt công nha Nguyệt Nguyệt...

[Đội ngũ] [nhã trong ưu nhã]: A Hoa bớt lảm nhảm đi, lên!

Ngay sau đó một đám người nghe tiếng cười lao về phía mấy bé dê con ngây thơ, đáng thương cho một đội ngũ, đang yên đang lành train, đột nhiên bị một đám ác quỷ không biết từ đâu nhào đến trở tay không kịp. Rất nhanh, đối phương đã chết 4 bé, còn 2 bé cũng đang ngoắc ngoải dính lại tí máu liền chết chống đỡ, Giang Thiên Mộ Vũ rất nhẹ nhàng bồi thêm hai nhát, giành được chỗ train hoàng kim. Người bị giết nằm trên mặt đất mơ màng tỉnh lại, bắt đầu chửi ầm lên.

[Lân cận] [Mua ‘Ái Nễ’]: Mẹ bọn mày!

[Lân cận] [Mua ‘Mật Nhi’]: Mấy người thần kinh à !! Cứ vậy mà cướp chỗ sao??

[Lân cận] [trợn một đời]: Bọn họ là người bang Sát biến thiên hạ!

[Lân cận] [Mua ‘Ái Nễ’]: Sát biến thiên hạ thì có quyền giết người lung tung? Lũ heo bọn mày !!

[Đội ngũ] [KILLER]: Lão đại, nhỏ kia nhìn quen quen.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Người yêu chú à?

[Đội ngũ] [KILLER]: Không phải, nhỏ này lần trước theo chúng ta và Hồ ly đi Tam hoàn đấy, con nhỏ Nga My mồm thối đó.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: À, nhỏ đó à.

Được KILLER nhắc, cuối cùng Giang Thiên Dự cũng từ giữa một đồng xác chết và quái nhận ra được tên của nữ Nga My kia, không đợi anh trả lời, cô ta mở miệng nói một câu ngoài ý nghĩ của anh.

[Lân cận] [Mua ‘Mật Nhi’]: Hồ ly tu thành tinh, cô thật là đê tiện!

Phương Hân thật vô tội, thật sự rất vô tội. Cậu chẳng qua vừa vặn đi xuống Địa Cung xem xem có Boss hay không, rồi vừa vặn không cẩn thận đi ngang qua chỗ này, ai kêu đây là đường chính, sau đó lại vừa vặn đụng phải hiện trường gây án của Sát biến thiên hạ, cuối cùng vừa vặn bị Mua ‘Mật Nhi’ mắng.

Nhóm Giang Thiên Dự cũng thấy cậu, mọi người đều không hiểu lời của Mua ‘Mật Nhi’ có ý gì, nhưng mà rất nhanh, nhỏ nào đó nằm trên mặt đất hóng gió đã giải tỏa nghi vấn cho bọn họ.

[Lân cận] [Mua ‘Mật Nhi’]: Cô đê tiện lắm, không giết được lão công tôi thì gọi người giúp đỡ, thật buồn nôn !!

[Lân cận] [Mua ‘Ái Nễ’]: Chết tiệt, con bỉ ổi B [vênh váo, tự phụ]!

Đôi vợ chồng kia úp mặt xuống đất hóng gió liên tục mắng chửi, câu nào câu nấy ân cần hỏi thăm cả nhà cùng tổ tông 18 đời của Phương Hân. Phương Hân cho dù có tu luyện tốt thế nào cũng không nhịn được mà nổi giận, còn chưa kịp phát tác, đã bị người nào đó đoạt mất.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chết tiệt, giết người cái gì, nói rõ ràng xem !!

[Lân cận] [Mua ‘ Mật Nhi]: Hừ, đi mà hỏi lão bà anh đấy !!

Tầm mắt mọi người một đường hướng về phía Giang lão đại và ‘lão bà’ của anh, Giang Thiên Dự có chút lo lắng phản ứng của Hồ ly, nhưng trong lòng đồng thời nảy lên một cảm xúc không nói nên lời, có điểm sáng khoái lại cũng có điểm lo lắng. Mà Phương Hân thì vẫn mặt không biểu cảm mà gõ bàn phím, dù sao trước tiên cũng nên nói cho rõ ràng, người khác nhìn cậu thế nào không thành vấn đề. Chỉ là tại đây hiển nhiên có kẻ không hiểu tình hình.

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca, anh có lão bà ????

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Sao chưa từng có ai nói với em vậy, là ai a ??

[Đội ngũ] [nhã trong ưu nhã]: Nguyệt, chuyện này nói sau đi, để Giang Thiên nói xong đã.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly, có chuyện gì vậy?

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Lão công cô ta lần trước ở Nhạn Nam giết tôi một lần, bảo lão bà cậu ta bị tôi giết, vậy đó.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cậu giết cô ta?

Đối với câu hỏi của Giang Thiên Mộ Vũ, Phương Hân cười lạnh một cái, đầu ngón tay gõ bàn phím.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ngại ngần, người như thế không đáng.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly, tôi không có ý đó.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Được rồi, nhanh nói rõ một chút, tôi không rảnh ở đây lãng phí thời gian.

Giang Thiên Dự bất đắc dĩ, anh mơ hồ cảm giác được câu hỏi phản xạ kia đã chọc giận Hồ ly, thế nhưng với câu trả lời của đối phương đầy lịch sự, bảo hẳn biết làm sao giải thích.

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Mày muốn trả thù thì nên quang minh chính đại đi, giết mà mà lại còn tìm người giúp đánh lén là có tính toán gì!

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly không có giết cậu, cậu ngược lại vu oan, các cậu mới là có tính toán gì!

[Lân cận] [Mua ‘ Mật Nhi]: Cô ta nói không có giết là không giết sao! Tôi cứ nói là cô ta giết tôi đó !!

[Lân cận] [nhã trong ưu nhã]: Vị tiểu thư này tự sát mặt mình đi, cô nói giết là giết à? Tôi đây lại nói cô ấy không có giết đấy.

[Lân cận] [Mua ‘ Mật Nhi]: Cô!

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Đủ rồi, có giết hay không thì trong lòng cô tự biết, chỉ có điều lần sau gặp phải, tôi sẽ không nương tay, về phần bọn họ có giúp hay không tùy các người nghĩ.

[Lân cận] [thiên biên nhất chi hoa]: Thật buồn cười, giết người cần lý do sao, muốn giết thì giết thôi, tao thấy bọn mày không vừa mắt thì muốn giết được không?

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Bọn mày có gan thì chờ tao !!

Không đợi hẳn nói xong thì đã hết thời gian nằm đất hóng gió rồi, mấy cái xác trong nháy mắt biến mất sạch. Phương Hân buồn bực vò vò tóc, cười tọa kỵ, thâm nghĩ, thời điểm Boss ra đã qua nhĩ. Đang muốn đi, lại nhận được lời mời tổ đội, cậu do dự nhưng vẫn nhấn đồng ý.

[Lân cận] [KILLER]: Khụ, tôi nên biến đi thôi, thấy tôi biết điều không, hai người cứ chậm rãi mà chơi nha

~[Lân cận] [thiên biên nhất chi hoa]: Có cần bọn em cũng lui đội không, để lại thế giới cho hai người?

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Xin lỗi chú K a, lần sau lại đi cùng nhau vậy.

[Lân cận] [KILLER]: Không sao không sao, dù sao tôi cũng nghiệm giết người mà, lão đại, đại tẩu, tôi đi trước

~[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thời gian cũng không còn sớm, train thêm 1 giờ đi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly train cùng không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ừ.

Nhóm người có chút lặng lẽ mà bắt đầu lure quái, đánh quái, lure quái, đánh quái, ngay cả Thẩm Nguyệt luôn riu rít cũng im lặng đến lạ thường. Giang Thiên Mộ Vũ thoạt nhìn như không có gì khác lạ, một lát sau, Phương Hân không nhin nổi nữa, gửi cho anh một mặt tán gẫu.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh không nói cho bọn họ biết sao?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: nói gì?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chuyện tôi là nam ấy.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không cần thiết, cái này là chuyện riêng của cậu.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thật ra tôi cũng không hề gì.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vả lại, bị người khác hiểu lầm anh và tôi là một đôi, anh không cảm thấy khó chịu sao?

Những lời này sau khi gửi đi, đối phương thật lâu không có hồi âm, lâu đến mức Phương Hân lo lắng không biết mình dùng từ có phải đã chọc giận vị đại bang chủ này không. Rất lâu sau, dòng chữ nhỏ màu đỏ mới xuất hiện, nội dung khiến cậu có phần kinh ngạc.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Sẽ không, trái lại, tôi thấy rất vui.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh vui cái gì, tôi là nam.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Tôi biết.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy vẫn vui?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Đúng.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thật không hiểu nổi...

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ha ha.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cười cái gì

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với cái hạ: Vui thì cười thôi.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: hết nói nổi...

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ha ha.

Phương Hân nghĩ Giang Thiên Mộ Vũ đầu óc có chút vấn đề. Mấy hôm trước còn làm như không thấy cậu, thấy thì cũng liền bay đi như chạy trốn, login cũng không tìm cậu đánh quái, hai người thậm chí đến độ hầu như không hề nói chuyện, cậu đã từng nghĩ tới, tình bạn này có phải cứ như vậy mất đi, kết quả hôm nay gặp chuyện ngoài ý muốn khiến tất cả mọi thứ thay đổi.

Thay đổi không chỉ có tình hình, dường như ngay cả suy nghĩ của Giang lão đại cũng xoay một vòng lớn. Phương Hân điều khiển nhân vật liên tục tăng máu, tay không tự chủ được gõ gõ một nhóm chữ.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đây, chúng ta vẫn là bạn bè?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ủ.

Một chữ vô cùng đơn giản trong nháy mắt đem tất cả buồn bực khó hiểu trong lòng cậu một phát quét sạch, nhưng Phương Hân lại có chút tức giận, đồng thời cũng vì chính phản ứng của mình cảm thấy kỳ quái. Còn không đợi cậu hết kỳ quái, đối phương đã ném qua một câu, quăng cho cậu thêm nhiều thắc mắc không giải thích được.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Không chỉ chỉ là bạn bè.

Giang Thiên Dự tâm tình rất tốt, những phiền toái không vui trong lòng anh hai hôm nay đã tiêu tan hết. Có lẽ nguyên do là cậu nói “Vì sao không thích?” của nhóc con kia, khiến anh thông suốt.

Vì sao không thích? Thích cậu ta cũng có gì không tốt, không phải sao? Anh thích chính là con người đằng sau nữ Nga My ‘Hồ ly tu thành tinh’ kia, không quan hệ giới tính. Thiên Long Bát Bộ, đây là một trò chơi, trước tiên cùng cậu ấy thông qua thế giới mạng hư cấu từ từ tiếp xúc đi, còn hiện thực, anh bây giờ không có cách nào hứa hẹn, thế nhưng, một ngày nào đó...

“Chỉ là, làm thế nào để lừa em tới tay đây~?” Vuốt cằm, họ Giang nào đó bắt đầu suy nghĩ bước tiếp theo nên đi thế nào.

15. Chương 15: Theo Đuổi A Theo Đuổi A Theo Đuổi

Thứ sáu ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Baba mình gần đây rất là vui vẻ nha, luôn cười híp mắt, tan ca xong cũng sẽ trở về nhà cùng mình ăn tối, có điều không cho phép mình chơi máy tính xem TV nếu chưa làm xong bài tập.

Hôm nay trong trò chơi các tỷ tỷ dạy mình làm thương nhân, nói là có thể kiếm tiền a, mình cứ nghĩ rằng chỉ có đánh quái làm nhiệm vụ mới có tiền chứ, ra là còn có thể làm thương nhân sao? Các tỷ tỷ dạy mình thật lâu, mình cũng cố gắng học nha, sau đó cũng có kiếm được tiền nghen, he he, một lần là được 1v đó, thật vui! Thế nhưng sự phụ mắng mình gốc muốn chết, nói mình dù chỉ một lần cũng không chạy hết được, mà mình cũng thật không hiểu sự phụ đang nói cái gì nữa... [bé chạy thương lỗ a T.T]

Trên TV hóa ra có chiếu phim truyền hình Thiên Long Bát Bộ, mình mỗi buổi tối đều để ý xem, không biết trong đó có thương nhân không, mình cũng có thể học ké chút ha?

Lời phê của giáo viên:

Trò chơi và phim truyền hình không có giống nhau, còn nữa, với trình độ của con mà đi làm thương nhân thì thật là một sai lầm.

==== =====

Các bang chúng của Khuynh thành ‘Mỹ nhân cốc và Sát biến thiên hạ phát hiện một việc trọng đại, Giang lão đại cũng phó bang chủ Mỹ nhân cốc Hồ ly tu thành tinh gần đây tốt trở lại !! Vì sao nói là tốt trở lại ư? Theo như vị bang chủ hủ nữ nào đó tiết lộ, trước đây hai người từng có khoảng thời gian cãi nhau giận dữ, thiếu chút nữa dẫn đến tình cảnh chia tay. May mà duyên phận trời đã định sẵn, muốn dứt cũng không dứt được, sau khi trải qua trùng trùng điệp điệp gian truân trắc trở, họ một lần nữa hòa thuận như lúc ban đầu, so với trước đây càng thân thiết hơn!

Vậy nên, hai ngày nay, đoạn đối thoại mà mọi người hay thấy nhất là:

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly, đang làm gì đó?

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Câu cá.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi đến với cậu!

Hoặc là:

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Có luyện cấp không, tổ tôi.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly đến đây tôi tổ.

.....

Mùa xuân tới rồi a... cả hai bang ngân nga như thế. Bang chúng Sát biến thiên hạ vì lão đại trăm trở khen ngợi, đương nhiên cũng có khối người coi thường anh lâu như vậy còn không theo đuổi được người đẹp; mà bên này Mỹ nhân cốc thì hủ nữ xưng đạo, ngày ngày ca tụng “Thề đem gian tình này tiến triển tới cùng!” Âm thầm quan sát hành động cũng lời nói của đôi trai trẻ, YD [dâm dăng] mà thảo luận xem hai người này đã rốt cuộc đã tiến triển tới bước nào rồi.

Hôm nay bầu trời xanh cao, không khí trong lành, ánh dương rực rỡ... tất nhiên trong game mỗi ngày đều là trời nắng rồi, ngoại trừ khu vực dã ngoại. Một bóng dáng mảnh khảnh phần hông tại đồng ruộng bận rộn, thường thường phát ra âm thanh ‘xoạch xoạch xoạch’, sau khi thu hoạch xong tất cả hoa sinh [đậu phộng] trên đồng, tiếp tục gieo trồng lần nữa, rồi vọt đến một bên ngồi xuống. Rất nhanh, một bóng dáng màu đen cũng theo ngồi xuống bên cạnh.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nè, anh rảnh lắm à?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hử? Không có.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không rảnh thì ngồi không ở đây làm gì?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ngồi thiền.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Gì.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, đi theo cậu mà.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Trông trọt có cái gì mà phải đi theo chứ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cậu trông trọt, tôi theo cậu, không giống nhau.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Xem ra anh thật sự là quá buồn chán rồi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Có cậu ở đây, buồn chán thế nào được.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]:

Những lời này càng nhìn càng thấy ám muội, Phương Hân chống cằm nhìn máy tính, nghĩ cảnh tượng trước mắt có chút quen thuộc, mối quan hệ của họ hầu như đã ngấm trở về như trước khi anh ta bày tỏ. Điều này biểu thị cái gì? Một mối quan hệ mới giữa những người bạn tốt sao?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đúng rồi, Tiêu tiêu tối nay không onl?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đang làm bài tập, tôi bắt nó mỗi tối làm bài tập xong mới được chơi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Cũng đúng, trẻ con giành nhiều thời gian đọc sách thì tốt hơn, trò chơi gì đó rất dễ bị nghiện, chơi nhiều không tốt.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, cảm giác cậu nói chuyện cứ như là giáo viên vậy.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi chính là giáo viên.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Sao? Cậu là giáo viên? Tiểu học? Trung học?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nay sao anh hỏi nhiều vậy.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha hã, bạn bè hỏi thăm không được sao?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Anh tự đoán đi

~Hai ngón tay kẹp điều thuốc, khoe miệng Giang Thiên Dự ánh lên một tia cười, tiểu hồ ly này mồm miệng rất kín, phòng bị cẩn thận, nhưng mà vẫn bị anh moi được ít thông tin. Giáo viên? Thầy giáo cũng hay, tin chắc rằng có thể đối xử tốt với nhóc con kia, hơn nữa nếu cậu ta là thầy giáo, việc giáo dục cho trẻ con chắc hẳn không sao... Nay này, Giang lão đại ngài thật sự suy tưởng quá xa rồi.

Giữa lúc Giang Thiên Dự đang do dự ‘có hay không nên moi thêm một chút nữa?’, ô tin tức nhấp nháy. Thuần thực mở thư tán gẫu, ra là tin của Thẩm Nguyệt gửi đến “Giang Thiên ca ca, anh ở đâu a?”. “Trông

trọt”. Anh ngần ngại trả lời lại, tiếp tục nghĩ cách sáo thoát (*). Đáng tiếc không quá vài giây, thư tán gẫu rất không biết điều mà phát qua lần nữa, Giang Thiên Dự chỉ có thể bất đắc dĩ trước đem suy nghĩ trong đầu đặt sang một bên, chuyên tâm đối phó với tình hình trước mắt.

(*)Sáo thoát: tức là dùng ngôn ngữ nói chuyện cùng người khác khiến đối phương không cẩn thận nói ra điều mà mình muốn biết.

Thẩm Nguyệt: “Ở đâu?”

Giang Thiên Mộ Vũ: “Lạc Dương”

Thẩm Nguyệt: “Trong đội anh còn có ai a? Có thể cho em vào không?”

“Bạn anh”, hai chữ vừa gõ ra, Giang Thiên Dự dừng lại, nhẹ xóa đi đổi thành “Bà xã anh”, ấn gửi, trong lòng nổi lên một chút ngọt ngào. Anh bên này đang lảng lảng, nhưng người nhận được tin nhắn tất nhiên không hề dễ chịu.

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca, anh thật sự đã có lão bà ??

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Cái này không phải mọi người đều biết rồi sao?

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: Ô ô? Tớ không biết a !! Nhưng mà tớ có thể đoán được là ai, hử hử

~~[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Còn chưa tới tay thôi.

Đây là lần đầu tiên Giang Thiên Mộ Vũ thừa nhận có ý với Hồ ly tu thành tinh, lời đồn trở thành sự thật, bang chúng náo loạn.

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Lão đại anh thật là quá kém đi, lâu như vậy mà còn chưa nắm được.

[Bang hội] [KILLER]: Nghe nói là Hồ ly rất khó, trước kia chưa một lần kết hôn qua? Xem ra lão đại phải trường kỳ kháng chiến rồi

~[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Gần đây tâm tình anh không tệ nha, có đúng hay không khổ tấn cam lai, chuyện tốt sắp tới rồi chẳng?

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: Hí hí, tớ quả nhiên đoán không sai a, đúng là vị Hồ ly tốt bụng kia a

~[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca, anh thật sự hiểu con người của cô ta thế nào sao? Hai người quen biết nhau được bao lâu, theo đuổi như vậy có phải rất không lý trí?

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Ha ha, cái này hình như không liên quan đến Nguyệt thì phải, người ta một người nguyện đánh một người nguyện đau nha.

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Chị Nhã đây là có ý gì, chê em lắm miệng sao?

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Tôi ko nói thế, chỉ là nhắc nhở em mà thôi.

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Cảm ơn chị đã nhắc, nhưng em nghĩ không cần.

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hai người đừng nói nữa, việc này anh tự giải quyết, những người khác không cần nhúng tay vào, nhưng mà hỗ trợ thì được.

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: (^o^)/~ Cần tuân thánh dụ

~~Lời vừa nói ra, bang chúng chuyển qua tám chuyện khác, Thẩm Nguyệt không lên tiếng nữa, Giang Thiên Dự cũng không đem câu kia để trong lòng, với anh mà nói, hiện tại làm sao lừa được Hồ ly đi kết hôn mới là việc chính.

Bên này Phương Hân cảm thấy bên tai ‘đینگ’ một tiếng, hệ thống thông báo có hảo hữu login, không cần xem là ai, trên kênh bang hội rất nhanh xuất hiện âm thanh chào hỏi của cậu nhóc nào đó.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Chào mọi người

~[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Oa ~~ nhóc con buổi tối tốt lành nha ~~ chị hun một cái

~~[Bang hội] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Cà phê tự trọng, khụ, Tiêu Tiêu (3)

~~[Bang hội] [thu vũ]: Cà phê a... trong có...

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Chị?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]:

Ô oa a! Xong! Cà phê ° ướp lạnh chỉ cảm thấy sau lưng một loạt hắc tuyến cộng thêm mồ hôi lạnh, che giấu giới tính đến bây giờ, vậy mà lại ngu ngốc tại giây phút này tự mình huých toẹt ra. Cuộc đời Thiên Long của tôi a, chỉ có thể đến hôm nay thôi... Giữa lúc cô nàng đang tuôn lệ, Quỳ xuống gọi nữ vương nói ra một câu ngoài dự đoán của mọi người.

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Mi là nữ? Ta đã nói rồi, thế nào mà có khả năng nam nhân cự tuyệt ta! A ha ha ha

~[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Ô?

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Ha, đã sớm đoán được rồi, mi vẫn còn dần dần nghĩ là ta không biết sao.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: ...

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Nguy cơ được giải trừ...

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Nhưng mà nói thế nào thì ta cũng bị mi lừa một khoảng thời gian, không hạ chiến thư không phải ta. Lôi dài chờ mi, không đến thì tự gánh hậu quả

~[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: QAA... Thân thể em mỏng manh bé nhỏ...

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Cà phê ca ca sao lại biến thành tỷ tỷ rồi?

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Tiêu Tiêu ngoan, chị ấy vốn là nữ, chơi nhân vật nam thôi.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Giống như em sao?

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: *sờ sờ* Tiêu Tiêu, sao mà giống được, độ mạnh của nhóc so với bà chị kia tuyệt đối gấp trăm lần !!!

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Nè nè, tớ tuy cũng thừa nhận như thế, nhưng mà bị hạ thấp giá trị như vậy cũng khó chịu nha...

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Ít nói nhảm đi, tới mau!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Mạnh là gì ạ?

[Bang hội] [thu vũ]: Thế mới bảo nhóc ‘mạnh’~ chị thích nhất bé trai như vậy, ha hã...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ ngốc, bài tập làm xong rồi?

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Chào sư phụ. Xong rồi ạ, baba đang kiểm tra.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Rành rành là điệu bộ rất bình thường, vì sao tớ lại cảm thấy rất mạnh a... (tự trọng tự trọng)

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Mấy bà đừng nhồi nhét tư tưởng kỳ quái cho trẻ nhỏ.

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Rõ ràng gì cũng chưa làm, Hồ ly cậu đây là có âm mưu vu khống !!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ con muốn vào đội.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Đến đây, hôm nay đúng lúc có thể dẫn con đi Thiên Tầm.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Kháng nghị! Nhóc vừa lên đã bị Hồ ly cậu lừa đi mất, không thêm đếm xỉa đến phúc lợi của bọn tớ!

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Còn rảnh rồi gỗ chứ? Xem ra ta hạ thủ thiếu ngoan độc, ha hã...

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Nữ vương tha mạng !!

Bỏ qua kênh bang hội lúc nào cũng lộn xộn, Phương Hân thu tầm mắt về tổ đội, trước mặt là đoạn đối thoại của hai cha con. Cậu nhìn một lúc, rồi chen ngang.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Xin lỗi, quấy rầy chút.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không sao, cậu nói đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Hôm nay thứ sáu, tôi muốn dẫn Tiêu Tiêu đi Thiên Tầm, nó chơi lâu vậy mà còn chưa lên 45.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Được ạ, sư phụ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thiên Tầm?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thứ sáu hằng tuần đều có, đừng nói với tôi là anh chưa từng đi nha...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chưa từng.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ạch, sư phụ anh không dẫn anh đi Thiên Tầm?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi ko có sư phụ, vả lại cũng không cần.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Kết bái?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bọn họ hoặc là điên cuồng train, hoặc là giết người, cho tới bây giờ chưa đi qua cái này.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Lão bà anh cũng không cùng anh đi?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không có, đến giờ đáng tiếc vẫn còn đơn chiếc.

Nếu như là ở trong hiện thực, Phương Hân thật muốn vỗ vỗ vai đối phương mà nói rằng: “Người anh em, anh thật quá đáng thương, tôi thông cảm với anh...”

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thế thì đi thu một tiểu đồ đệ thể nghiệm đi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: A, ai dám làm đồ đệ tôi chứ.

Làm đồ đệ của Giang Thiên Mộ Vũ, đoán chừng chỉ cần ở ngoài thành đeo cái danh hiệu sáng chói, có thể nói là ngay tức khắc ngồi lên xe lửa tốc hành đến Địa Phủ, tiết kiệm được Định Vị Phủ.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đứa nhỏ đáng thương, anh thông cảm với cưng.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Con cũng giống sư phụ thông cảm với baba.

Lời này vừa nói ra, cái miệng của cậu nhóc kia lập tức bị ba nó nhéo một cái, lực cũng chỉ khiến nó thét lên một tiếng chứ không đau.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nhóc con hư hỏng, học cái xấu của sư phụ.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Không có mà, con rất ngoan nha.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không dạy dỗ con cái là lỗi của cha (*). Rồi, Giang Thiên anh lui đội đi, nếu không đi bây giờ, lát nữa làm trễ giờ Tiêu Tiêu ngủ.

(*)Nguyên gốc ‘Tử bất giáo phụ chi quá – Giáo bất nghiêm sư chi đoạ’

tạm dịch ‘Không dạy dỗ con cái là lỗi của cha – Dạy mà không nghiêm khắc là lỗi của thầy’.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cậu sẽ vứt bỏ tôi như vậy sao?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: = =

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi cũng muốn làm Thiên Tầm a.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tìm người kết bái đi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không onl.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thu một đồ đệ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Phiền phức.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Vậy tìm một lão bà!

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ý kiến hay, là cậu nhé.

16. Chương 16: Jq Xảy Ra Khi Thiên Tầm

Thứ hai ngày x tháng x. Thời tiết: trời có mây.

Sáng hôm nay sau khi thức dậy, dì Thẩm làm điểm tâm cho mình, là cháo trắng ăn kèm dưa muối nha, có cả một quả táo thật lớn, dì Thẩm còn bỏ thêm hộp sữa chua vào cặp mình nữa. Lúc rời nhà, baba hôn tạm biệt mình, râu baba đâm đau quá a.

Buổi trưa, mình ăn ở nhà ăn trong trường, mình ghét nhất là ăn củ cải trắng, mình đem chúng nó bỏ đi hết, thế nhưng bị thầy Phương bắt gặp, thầy cười gian [gian] bắt mình ăn hết đồng củ cải trắng còn lại. 55555 [hu hu], củ cải thật đáng ghét a, mình đưa vào miệng rồi mà còn xấu xa rút xuống.

Buổi chiều tan học, là học sinh trực nhật, mình mang rác bỏ vào thùng rác, sau đó trở về rửa tay. Nhưng mà vừa quay đầu lại thì không thấy thùng rác đâu, thật kỳ quái a, thùng rác mọc chân chạy mất sao?

Buổi tối mình ngoan ngoãn làm bài tập, baba kiểm tra khen mình làm rất tốt. Đây là ngày hôm nay của mình.

Lời phê của giáo viên:

Thầy cười là cười sáng lạn, sáng lạn, lần trước chép phạt đã quên rồi sao?

====
=====

Phương Hân sợ hãi vài giây rồi đem một câu quyết đoán “Nói đùa kiểu này không buồn cười chút nào” quăng thẳng người nào đó. Mang anh bạn nhỏ ngồi một bên này giờ ngẩn ngơ nhìn bọn họ nói chuyện nửa ngày, đi làm nhiệm vụ Thiên Tầm. Đến địa điểm thứ nhất, hai sư đồ một người quét rác một người cầm thanh củi lửa, với tư thế rất đĩnh đạc thời gian nhiệm vụ. Tất nhiên là, vị họ Ngưu tên Bì Đường nào đó cũng lết theo. [Ngưu = trâu, Bì Đường = kẹo cao su =)] tự suy nha]

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]:Ồ, thì ra Thiên Tầm chính là như thế này a...

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Có cả lửa bay nha ~~ Sư phụ tại sao lại quét rác? Con cũng muốn quét!

Liếc nhìn Giang lão đại ngồi một bên làm công tác nghiên cứu cùng anh bạn nhỏ hưng phấn quá độ, Phương Hân mắt trợn trắng, đề phòng hai cha con này làm mất mặt, để cho người khác chê cười, cậu vội vã gửi mật tán gẫu cho Giang Thiên Mộ Vũ.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được rồi, có gì trực tiếp M tôi, đừng ở trước mọi người làm mất mặt.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ai kêu cậu đá tôi khỏi đội, tôi chỉ có thể dùng kênh lân cận thôi.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh cũng có thể chọn dùng kênh đồng minh.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Có một số lời không thích hợp nói trên đó.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Lời nào?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Trước có nói với cậu rồi mà, không suy nghĩ sao?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Câu nào, quên rồi.

Ấn phím Enter gửi đi, Phương Hân ngồi trên tọa kỵ dẫn tiểu đồ đệ theo sau cái mông chim đỏ thắm chạy đến địa điểm tiếp theo. Anh bạn nhỏ ở phía sau lão đảo theo sát, thỉnh thoảng nhảy lên hai cái, cho thấy nhóc con đang rất hưng phấn. Baba của bạn nhỏ đương nhiên cũng ngồi tọa kỵ bám theo, có điều bởi vì tọa kỵ của anh ta là RMB, tốc độ hơn Phương Hân rất nhiều, nên chỉ có thể vừa chạy vừa ngừng đợi.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Là câu tìm lão bà đó.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy tìm đi.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Đừng có giả ngu, cậu hiểu tôi nói gì mà.

Tới địa điểm thứ hai, hai sư đồ lại tiếp tục màn một người vung gậy một người quét đất. Phương Hân nhìn chằm chằm câu Giang Thiên Mộ Vũ gửi tới, suy nghĩ ý tứ của đối phương. Khi anh ta lần đầu cầu hôn, mình cũng đã rõ ràng nói ra giới tính, có một khoảng thời gian đối phương rõ ràng rất lúng túng và vật vờ, sau đó cậu cho rằng hai người có thể đã lần nữa trở thành bạn bè, bây giờ đối phương lại nói ra một câu mập mờ như vậy, tóm lại là có ý gì?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi không hiểu, Giang Thiên anh nói thẳng đi.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Cậu rõ ràng là một người rất thông minh, sao lúc này lại giả bộ ngu ngốc thế? Thật ra ý tôi vô cùng đơn giản, tôi thấy hai chúng ta rất hợp nhau, cho nên nghĩ muốn ở cùng một chỗ với cậu.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: ... Tôi là nam.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Tôi biết, cậu đã nói rồi.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nếu đã biết sao còn nói mấy câu như vậy?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Cậu chẳng lẽ không nghĩ chúng ta hợp nhau sao? Tôi với cậu, đều thích chơi game, thích PK, thích đánh quái, thích đi phó bản, ở cùng cũng rất ăn ý.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Hơn nữa cậu chưa gả cho ai, tôi cũng chưa lập gia đình, hai người cùng một chỗ không phải rất vừa vặn sao? Và lại vợ chồng có thể làm nhiều hoạt động khác, còn có thể thêm trạng thái, đối với PK mà nói, một điểm chênh lệch liền có thể dẫn đến kết quả khác, cậu không cảm thấy làm vợ chồng có rất nhiều lợi ích sao?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: ... Tôi tại sao không nghĩ được anh là bởi vì mấy cái lợi ích này mới muốn kết hôn với tôi.

Giang Thiên Dự nghe vậy liền chán nản, nếu không phải tiểu hồ ly cậu quá bảo thủ khẳng khẳng không chịu, tôi có phải kiếm cái lý do vớ vẩn này sao.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Không phải, chỉ là lấy lý do để cậu đồng ý mà thôi, quan trọng nhất chính là tôi rất muốn ở cùng một chỗ với cậu.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Muốn cùng một chỗ để chơi thì còn có những hình thức khác...

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Nếu nói kết bái thì tôi có rồi, nếu là thu đồ đệ cậu không cảm thấy tôi quá lớn sao?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Như thế cũng không cần phải kết hôn...

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Hồ ly, cậu sợ cái gì?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cái gì?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Sau khi kết hôn, cậu vẫn là cậu, tôi vẫn là tôi, cậu lo lắng cái gì?

Phương Hân im lặng nhìn những lời này, Giang Thiên Mộ Vũ lần thứ hai mở miệng cầu hôn mặc dù ngoài dự đoán của cậu, nhưng lại không thấy chán ghét. Xem ra, điều cậu vẫn chấp nhất chính là vấn đề hai người

đều là nam, thế nhưng ở sâu trong nội tâm đã có những suy nghĩ khác, rốt cuộc là lo lắng cái gì... Còn chưa chờ cậu suy nghĩ cẩn thận, đối phương đã ném qua một câu.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Cậu sợ sẽ thích tôi sao?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đã có ai nói là mặt anh rất dày chưa.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ha ha, cậu không phải là người đó sao.

Bởi vì hai người chăm chú nói chuyện, đem đôi mắt mong đợi của anh bạn Tiểu Vũ đang chờ ở một bên quảng đi mất. Cậu nhỏ nắm chuột, nhìn nhìn nhân vật của mình, nhìn qua sư phụ, lại liếc mắt nhìn baba. Kỳ quái a, mấy người bên cạnh đều đã đi rồi, sao sư phụ và baba chẳng có phản ứng? Ló đầu qua nhìn mấy tính baba, nhân vật của baba cũng bất động.

“Baba, mấy tính của baba bị hỏng sao?” Cậu nhóc nghiêm túc đặt câu hỏi, nên biết là, nó đã đợi một hồi lâu, gọi sư phụ mấy lần mà không thấy trả lời.

“Không có, sao vậy?” Quan tâm sờ đầu cậu nhóc, Giang Thiên Dự tiếp tục gõ chữ ý đồ thúc giục người nào đó, hoàn toàn quên mất hai sư đồ này còn đang làm Thiên Tầm.

“Nhân vật sư phụ và baba đều đứng im, con gọi mãi mà sư phụ không trả lời.” Chu cái mệnh, nhóc con chậm rãi quay đầu về lại trước mấy tính của mình.

“Ha ha, sư phụ con còn đang lo lắng chuyện chung thân đại sự.” Giang Thiên Dự vươn tay tiếp tục xoa đầu cậu nhóc, cảm thấy rất vui vẻ.

“Baba sao baba biết sư phụ đang nghĩ gì?”

“Không thể nói cho con biết.”

“Baba thật nhỏ mọn.” Anh bạn nhỏ bất mãn lần thứ hai thúc giục sư phụ của mình, lúc này cuối cùng cũng thành công.

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: sư phụ sư phụ sư phụ.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ ngốc, còn ồn ào coi chừng sư phụ đem con đi bán đấy.

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ đừng đem con đi bán mà...

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: ... Mau đuổi kịp, đồ đệ ngốc.

Tiêu tiêu vũ hiết cảm thấy mỹ mãn theo sát sau cái móng chim, nhiệm vụ này thật thú vị nha, mình còn muốn chơi nữa

~[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Cứ suy nghĩ kỹ đi, tôi chờ câu trả lời của cậu.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Không? Điều kiện tôi tốt thế như vậy, qua thôn này không còn điểm nào đâu. [ý là bỏ qua cơ hội này thì không có lần thứ 2]

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Từ đầu đến chân, không thấy chỗ nào tốt, ngoại trừ quá nhiều thịt, có lẽ cân mang bán sẽ có vài người mua.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Cậu đành lòng?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không tiếc.

Trong lúc hai người không có ý thức tiến hành đoạn đối thoại rất không dinh dưỡng lại vừa bồn nôn, bên cạnh đột nhiên hiện ra một câu cắt ngang.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca, anh ở chỗ này làm gì vậy?

Cả ba hướng về phía người vừa nói, Giang Thiên Mộ Vũ nhìn một cái liền nhận ra đối phương, là người trong bang của mình; còn Phương Hân thì liếc qua, cảm thấy không có ấn tượng lắm nên không đáp lời, dù

sao thì người người ta gọi là Giang Thiên Mộ Vũ; Tiêu tiêu vũ hiết vẫn đang tiếp tục nghiên cứu thanh củi lửa trong tay cùng mấy ngọn lửa bay xung quanh, người đến là ai căn bản không chú ý.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Đến làm Thiên Tầm sao? Nhưng mà hình như anh không có tổ đội.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không phải, anh đi theo người ta.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Đi theo?

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ừ, theo bà xã anh.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Nè.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Là cô ta sao?

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ừ.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Thoạt nhìn...

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: cùng ca ca không xứng.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Ha ha, không có ý gì đâu, tôi là người nói thẳng, đừng để trong lòng.

Hai bên đều yên tĩnh, Giang Thiên Dự mơ hồ nghĩ đến hàm ý trong câu nói của Thẩm Nguyệt, bầu không khí có chút cứng ngắt. Phương Hân thì lại trực tiếp nhìn ra thái độ thù địch của đối phương, mấy tế bào xấu xa tận trong xương cốt đều muốn xông ra. Gần đây đi cùng cái tên ngu lâu dốt bèn bẩm sinh Giang Thiên Mộ Vũ khiến cho bản chất của cậu dần chìm xuống, giờ lại có một nhóc đánh đá ngu ngốc, đúng lúc có thể đem ra làm chút gia vị cho cuộc sống.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Anh yêu, vị này là... ?

Lời này vừa nói, những người còn lại tại đây đều dờ ra sững sờ ngoại trừ anh bạn nhỏ Tiểu Vũ, nhóc ta còn đang bận quan sát cảnh vật và cây gậy trong tay, đối với chuyện xảy ra xung quanh đều bỏ ngoài não hết. Thấy hai chữ ‘Anh yêu’, Giang Thiên Dự ngăn người, sau đó liền nghĩ, đây chính là cơ hội tuyệt vời a!

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã, Thẩm Nguyệt là một tiểu muội muội trong bang chúng ta, ha ha, Nguyệt, đây là bà xã anh, Hồ ly.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Chào tiểu muội muội.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Chào, Hồ ly...

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Em cũng là người của Sát biến thiên hạ? Bang các em không phải đề 95+ sao, thế nào lại có một người dưới 90 như vậy, bình thường bang chiến sẽ không cản trở chứ?

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ha ha, xin lỗi xin lỗi, chị là người mau mồm mau miệng, đừng để ý.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Không đâu, ha ha...

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nguyệt cũng mang theo đồ đệ đi Thiên Tầm?

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: A...

[Lân cận] [LOVE Nguyệt]: Tôi là chồng cô ấy.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Kết hôn khi nào vậy? Chúc mừng nha.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: ưm... cái này, là chồng trước đây.

[Lân cận] [LOVE Nguyệt]: Vợ em nói gì vậy, anh trước giờ vẫn là chồng em mà, cái gì mà trước đây?

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Im đi, phiền phức quá!

Với cảnh náo loạn trước mắt, kênh lân cận không ai nói nữa, xem ra hai người kia đã chuyển qua kênh mật tán gẫu rồi. Một nam một nữ đứng giằng co một hồi, đằng trai biến mất trước tiên, chắc đã dùng Định Vị Phù trở về thành. Thẩm Nguyệt vội vội vàng vàng nói tạm biệt rồi cũng theo sau. ‘Gia vị’ chạy mầy,

Phương Hân cảm thấy hết hứng, tiếp tục đem tiểu đồ đệ đi làm Thiên Tầm, Giang Thiên Mộ Vũ nhắm mắt theo đuôi chạy ở phía sau, tâm tình dâng cao.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Bà xã, gọi lại một câu nghe đi

~Phương Hân đang di chuột, thiếu chút nữa chạy sai bản đồ, xem lại đoạn đối thoại vừa rồi, cậu vỗ trán, xong, không nghĩ qua là chỉ đùa một chút lại đem hứng thú của người nào đó nổi lên. Tuy rằng cậu trước đây cũng đối với bọn con trai trong bang mờ mờ ám ám, chẳng qua đơn thuần là pha trò cho đám hủ nữ Nguyệt lượng thôi, thế nhưng vừa rồi không suy nghĩ đã ‘Anh yêu’ hai chữ, rất không ổn, rất rất không ổn.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Không thì ông xã đi, nghe thân thiết hơn

~[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Đừng xấu hổ mà

~[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Biến.

Nói sơ một chút về nhiệm vụ Thiên Tầm:

Thiên Tầm là nhiệm vụ hằng tuần vào ngày thứ 6. Người chơi từ cấp 10 trở lên, đã gia nhập bang hội đồng thời phải có một trong những mối quan hệ sau: Phu thê, kết bái, sư đồ. Nhiệm vụ này rất đơn giản (hay nói là rất nhàm chán đi) nhưng nhận được lượng kinh nghiệm rất khá, chỉ cần tổ đội hai người (riêng sư đồ có thể tổ đội tất cả đồ đệ cùng làm) nói chuyện với NPC để nhận được vật phẩm nhiệm vụ Tâm Lộ Chi Tâm chỉ dẫn đến 10 địa điểm khác nhau. Tới nơi sử dụng Tâm Lộ Chi Tâm để thực hiện nhiệm vụ, trong 5’ không được di chuyển cũng như đánh quái, đơn giản là đứng làm một số động tác rất ba chấm.

17. Chương 17: Bé Con Vs Ngạo Kiêu

Thứ ba ngày x tháng x. Thời tiết: trời mưa.

Sáng hôm nay lúc mình đi học thì trời đổ mưa, mặt đất thật ẩm ướt, có rất nhiều vũng nước nhỏ đọng lại, mình thấy rất thích, liền giẫm giẫm lên nhưng lại bị baba mắng.

Đến trường học, mình thấy giày của tiểu mập mập đều ướt hết, cậu ấy nói cũng nghịch ngợm đạp lên vũng nước rồi sau đó bị mẹ nhéo lỗ tai. Vẫn là baba mình tốt, không có nhéo lỗ tai mình. Đồ đều Ân Dục kia chê cười bọn mình, nói bọn mình youzhi [ấu trĩ, ngây thơ], vì sao cậu ta lại thích gọi người khác là youzhi chứ? Là vì cậu ta youzhi cho nên cũng muốn gọi người khác là youzhi luôn à?

Nhân vật Thiên Long Bát Bộ của mình đã cấp 44 rồi, sư phụ nói đợi đến cấp 45 có thể xuất sư. Xuất sư là sao ạ? Có phải mình sẽ có thể trở thành đại hiệp không? Nếu thành đại hiệp mình có thể đánh Ân Dục không?

Lời phê của giáo viên:

Bạn bè cùng lớp thì phải thương yêu nhau, còn nữa, con hai chữ ‘Ấu trĩ’ [youzhi] tại sao lại không viết!

PS: 45 của con hãy còn non nốt lắm

~~~~~
Hôm nay, lớp 3/1 trường tiểu học XX có một học sinh bởi vì ba mẹ không đến đón đúng giờ phải ở lại. Phương Hân chỉ có thể cùng trò ấy ở trường chờ, gọi điện thoại cho phụ huynh mà không ai bắt máy, sắc trời cũng dần dần tối. Mắt liếc thấy cậu nhóc có chút hoảng sợ, may mà trước khi nước mắt lưng tròng thì thấy được bóng dáng mẹ mình, mừng rỡ bỏ nhào chạy về trước. Đối phương một bên giải thích với Phương Hân bởi vì vội quá nên để quên di động trong nhà, một bên thì giúp đứa nhóc nhà mình lau nước mắt nước mũi, cuối cùng kéo nhau đi. Phương Hân nhìn bóng bọn họ biến mất trong đêm tối, quay về phòng giáo viên thu dọn đồ đạc rồi về nhà.

Về đến nhà đã là hơn 8 giờ tối, sau đó đấu tranh với đồng bài tập của bọn học trò khoảng một giờ, cậu cuối cùng cũng có thể dành chút thời gian bò lên online. Màn hình game vừa mới nhảy đến thành Lạc Dương đã thấy khung tán gẫu kênh bang hội bốc lên liên tục, đưa chuột kéo thanh cuộn lên trên, một mảnh nói chuyện phiếm lưu lại hiện ra trước mắt.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Nguyệt lượng tỷ tỷ, đừng mà!

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Làm sao bị giờ... tớ bị gọi đến xiêu hồn rồi, Tiêu tiêu gọi lại lần nữa đi.

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Nguyệt lượng cậu càng ngày càng gian tà nha

~[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Nguyệt lượng tỷ tỷ đừng cho cậu ta vào!

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Chị cũng muốn được nhóc gọi như thế a...

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Thế nhưng cậu ta cấp 96, cho vào chắc chắn sẽ trợ giúp rất nhiều

~~[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Đừng mà...

[Bang hội] [thu vũ]: ... Thật, thật đáng yêu...

[Bang hội] [tạp mị]: , tại sao không cho cậu ta vào?

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Phải đó, cậu ấy còn giúp nhóc giết con heo Lam nhan kia mà

~[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Không được không được, em ghét cậu ta!

Xem xong mấy câu này, Phương Hân mở bảng thông tin bang hội, quả nhiên thấy hai chữ ‘Dự bị’ nhấp nháy màu xanh lục, tên ‘ba nghìn sát’ nằm lơ lửng một mình ở đó, giống như đang chờ đợi chủ nhân của nó gặp may mắn. Khóe miệng cong thành một góc lớn rất phù hợp với hai chữ ‘tà ác’, đuôi hồ ly nào đó nhếch lên phe phẩy hai cái: thông qua!

[Bang hội] Hoan nghênh [ba nghìn sát] gia nhập bốn bang, mọi người đồng tâm hiệp lực, cộng đồng lớn mạnh, ta [Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc].

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: A a a, Nguyệt lượng cậu thế nào mà đã dễ dàng thông qua như vậy !!?? Tớ còn chưa đùa đủ mà !!

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Không phải tớ... (trong bụng oán thăm: mi cho rằng bà đây đã chơi đủ sao!)

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Tớ thông qua đấy, thế nào, có ý kiến?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Không ạ, hoàn toàn không có ý kiến ạ!

[Bang hội] [thu vũ]: Hồ ly sao cậu lúc nào không onl lại onl lúc này chứ...

[Bang hội] [tạp mị]: Thành viên mới ra đây chào hỏi nào

~~[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ đúng là ngốc nghếch !!

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Nếu như còn chậm trễ một giây tôi đã gọi loa rồi, a, bạn Giang Tiểu Vũ dẫn độn cũng onl a.

Mọi người hắc tuyến, Ba nghìn sát cậu có tiền đi, không có chỗ đốt mang lên loa quảng à, đáng khinh bỉ...

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Cậu mới là độn độn, không cho phép cậu gọi tên tôi!

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Tôi cứ thích gọi đấy, không phục thì lại đánh tôi đi

~[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Vào bang thì phải tuân thủ bang quy nha, Tiểu • Tinh • Tinh ~^_~^.

[Nick của Tiểu Dự có : ngôi sao = tinh]

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Phụt... khụ, tớ cái gì cũng chưa có nói, nhân tiện cho hỏi Giang Tiểu Vũ là tên của Tiêu Tiêu?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Cũng phụt, Tiểu Tinh Tinh... Thật đáng yêu !!! Cười đến đau cả bụng !!

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Cầm miệng, bà cô kia, cứ thử gọi đáng yêu nữa xem.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Bé có ý kiến sao, Tiểu • Tinh • Tinh!

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Đừng có ép tôi giết cô.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Mỹ nhân cóc bang quy điều thứ nhất, phải đối với bang chủ và phó bang chủ thể hiện thái độ lễ phép cùng trung thành tuyệt đối, đặc biệt với là phó bang chủ; bang quy điều thứ hai, nếu giết người lung tung sẽ bị tha ra ngoài mổ bụng một trăm lần; bang quy điều thứ ba...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Chờ nghĩ ra rồi nói sau

~Mọi người phun, chính bang chủ đại nhân thẹn thùng mà mặt người nào đó “Bang chúng ta từ khi nào có những bang quy này?” Phó bang chủ nhướn mày “Tớ vừa đặt ra đấy, không được?” Chính bang chủ tiếp tục lau mồ hôi “Được.”

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Tôi cần quan tâm cái bang quy của bà, thấy ai không vừa mắt tôi đều giết không bỏ qua!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ huyết]: Cuồng bạo lực.

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Giang đàn độn cậu nói gì?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Vừa nãy sư phụ hình như nghe được có người gọi vi sư là ngốc nghếch nhỉ, chẳng lẽ là gần đây làm việc quá độ nên bị lãng tai?

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ huyết]: Không phải con...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Bang quy điều thứ ba, trẻ con nói dối sẽ bị đánh đòn, đồ đệ ngốc, tiền đội.

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Bà cô kia nói rõ ràng rồi hãy đi!

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Nếu như bé còn muốn ở lại bên cạnh người nào đó thì nên ngoan ngoan một chút đi, hiểu không? Nhân tiện nói luôn, anh là nam, không phải là bà cô gì đó. Nhớ ghen, bé hư.

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Cô...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Nghe hiểu rồi thì im lặng tí đi, đừng ở khắp nơi gây rắc rối, đồ đệ ngốc còn không vào đội!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ huyết]: Dạ. Hí hí, Ân Dữ là bé hư!

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Giang Tiểu Vũ đứng lại đó cho tôi!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ huyết]: Tôi không đứng lại á.

.....

[mình phục bạn Phương Hân nha =))]

“Ngạo kiều, cái này tuyệt đối là ngạo kiều !!” Cây hoa cúc gõ bàn phím laptop, có thể thấy rõ được tâm tình rất chỉ là kích động.

“JQ, tuyệt đối có JQ !!!” Bang chủ đại nhân cũng nhiệt huyết sôi trào, gõ mấy chữ đùa bỡn. “Cái này cũng là một cây gậy (*) tốt đi... Xong, tớ cứ như bà thím quái gở vậy...?”

(*)Nguyên gốc là ‘Đả xà thượng côn’ hàm ý là cơ hội tốt.

Vì rằng những người khác trong bang đều bị ba cái bạn hoa lệ kia làm lơ, cho nên động hủ nữ chuyển địa điểm chiến đấu lên diễn đàn, bà la bà lô thảo luận đến long trời lở đất, nhân tiện còn tung mấy bức hình để tăng bầu không khí. Trong lúc mọi người đang bị bé con cùng tiểu ngạo kiều đáng yêu đến không đỡ được, Cà phê đột nhiên gào lên “Hồ ly-sama tức giận thật tuyệt vời a... thật đúng nữ vương... thật là phúc hắc... thật muốn ôm chân...” kèm theo emo phun máu mũi. Những người còn lại liếc mắt, tình hình Hồ ly rất ác

liệt, các nàng cũng chỉ có thể lén lút xem JQ, trước mặt mà hô ‘đáng yêu’ thì tuyệt đối không dám, nhưng là cũng vừa hợp khẩu vị của bạn Cà phê nào đó.

“Tớ cực yêu dạng phúc hắc nữ vương thụ này... Hồ ly-sama mau cùng Giang lão đại tu thành chính quả đi... *cào tường* !!!” Cà phê rống lên tâm nguyện của mấy chị em. Đúng vậy, mau tu thành chính quả đi, mặc dù JQ xem rất thích, nhưng nếu không thể trở thành JQ thật sự thì xem hoài cũng chán thôi a !!!

[sama là cách gọi cung kính của Nhật, gần với nghĩa ngài]

“Đúng rồi, hôm nay Giang Thiên lão đại không onl à?” Cào tường xong, Cà phê ở diễn đàn hỏi.

“Onl chứ, hình như tớ ở Lạc Dương có thấy qua.” Thu vũ nhớ lại, trả lời, “Nhưng mà dường như là cùng một cô gái nào đó.”

“Con gái !!!!!?????” Tạt mì vừa nhìn vào hai chữ ‘cô gái’ liền bộp táp đánh ra một đoạn chấm than cùng chấm hỏi.

“Có phải Nữ vương không a? Cô ấy không phải là em gái của Giang lão đại sao.” Mễ lạp lạp trấn định tinh thần hỏi.

“Không phải Nữ vương, một người tên là cái gì ‘Nguyệt’ ấy.” Thu vũ nỗ lực vặn vặn não, hồi tưởng lại cảnh tượng lúc đó.

“Chẳng lẽ là tình địch !?” Nguyệt lượng nói ra nghi vấn trong lòng mọi người.

“Rất cầu huyết đi...” Cây hoa cúc bắn ra một emo đỏ mồm hỏi. [cầu huyết = motif thường gặp]

“Hãy tin vào điều đã có, không nên tin tưởng mấy chỗ không đâu (*).” Nguyệt lượng gửi qua một emo nắm tay, “Có cầu huyết thì mới kích tình!”

(*)Nguyên văn ‘Trữ khả tín kỳ hữu, bất khả tín kỳ vô’

“.....” Những người còn lại đều lấy sáu dấu chấm ra đáp lại bài post bên trên của vị bang chủ hủ nữ tình cảm mãnh liệt này.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nguyệt, có chuyện gì?

Giang Thiên Dự đau cả đầu với cô em gái trước mặt này, vừa onl thì liền liều chết mời anh tiến đội, đến khi anh vào đội rồi thì im lặng không nói gì. Phụ nữ thật phiền phức... Giang lão đại kết luận, nhưng phiền phức hơn đây là người quen, mình không thể nói đi là có thể rời khỏi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nguyệt? Có đó không? Không có gì thì anh đi trước nhé.

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca, đừng đi mà, người ta tâm tình không tốt...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đã xảy ra chuyện gì?

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Em với chồng ly hôn rồi. [đáng, há há]

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: A...

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Ca ca anh sao chỉ phản ứng như vậy!

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: A, đừng nên đau lòng...

Thẩm Nguyệt chán nản, nếu như là người con trai khác thấy cô buồn như vậy, thương tâm như vậy, lại còn vừa ly hôn, hẳn là sẽ liền ân cần hỏi han, tình nguyện làm trâu ngựa cho cô vui vẻ. Thế mà Giang Thiên Mộ Vũ này, lại chỉ nói với cô “Đừng nên đau lòng” !?

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Anh ngoại trừ ‘đừng nên đau lòng’ thì không thể nói câu khác sao?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy phải nói thế nào?

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Anh có thể nói những câu dễ nghe để an ủi em mà!

Giang Thiên Dự lần thứ hai cảm thán, phụ nữ thật phiền phức... Trong lúc Giang Thiên Dự đang rối rắm không biết trả lời lại như thế nào thì tin nhắn của Hồ ly phát qua.

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Ở đâu?

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Lạc Dương, bà xã đang ở đâu

~[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Đừng gọi bậy, anh đang tổ với ai.

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Thắm Nguyệt.

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Anh vào đội tôi đi, có chuyện cần.

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Ài... Anh còn tưởng em tìm anh để hẹn hò chứ...

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Tới ngay

~Giang Thiên Dự cười tủm tỉm đem kênh tư tán gẫu chuyển về kênh đội ngũ, thấy Thắm Nguyệt gửi qua mấy câu như “Sao không nói gì?” “Ca ca có đó không vậy?”.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nguyệt, xin lỗi, anh có chút việc, lui đội trước.

[Đội ngũ] [Thắm Nguyệt]: Ca ca anh đi đâu vậy?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, việc tư, 88 [bye bye]

Thắm Nguyệt vừa đánh ‘Đừng’ còn chưa có kịp enter đã thấy đối phương không chút lưu tình mà rời khỏi đội chạy như bay, không khỏi tức giận hung hăng quăng cả chuột.

Giang Thiên Dự vừa vào đội, liền thấy cậu nhóc con mình. Nhóc con ngốc con có biết mình đang làm một cái bóng đèn siêu lớn hay không vậy... Giang lão đại bây giờ rất muốn vỗ hai cái mông nhóc con nhà mình mà mắng.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bạn Giang Tiểu Vũ, bài tập đêm nay của bạn hoàn thành chưa?

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Xong rồi ạ, baba, không phải baba đã kiểm tra rồi sao?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Khụ, bài tập có chỗ sai nha.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Baba rõ ràng bảo con làm đúng hết mà...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tiêu Tiêu nói là nó làm xong bài tập rồi, tôi muốn nhanh chóng cho nó lên level 50. Cứ đứng ở 40+, thật sự là mất mặt mà.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tùy bà xã quyết định~ Nhóc con, con đêm nay chỉ được chơi nửa tiếng thôi, biết chưa.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Anh thử gọi lại lần nữa xem.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy anh gọi em là “Vợ yêu” nha

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]:

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Baba sao lại gọi sư phụ là vợ? Sư phụ là nam mà, nam cũng có thể làm vợ sao?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Con sao biết sư phụ là nam?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi nói.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Baba mang sư phụ về nhà làm vợ, có được không?

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Được ạ, con rất thích sư phụ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ngoan, mai baba mua xe lửa cho con.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Hoan hô, con cũng thích baba.

[được một phiếu thuận nhanh chóng gọn lẹ ==)]

Phương Hân nhìn đoạn đối thoại của hai cha con ngốc đến cực độ này mà mắt trợn trắng, cậu lừa sửa lại cách gọi của Giang Thiên Mộ Vũ, dù sao anh ta cũng không nghe, nhiều lời làm gì cho phí sức!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Hay là đi Cổ Mộ đi, cho anh làm đội trưởng, Giang đại bang chủ, lái xe.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tuân lệnh, ngồi vững nào

~[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Lái xe? Baba là đầu tàu sao ?? Con muốn làm đuôi xe lửa!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ ngốc này...

Thế là một nhà ba người (?) hòa thuận vui vẻ hướng về Cổ Mộ, giống như bọn họ đang đi ngoại thành dạo chơi chứ không phải là đi đánh quái luyện cấp.

18. Chương 18: Lộng Lẫy Biển Thân – Sức Mạnh Rmb

Thứ năm ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Hai ngày nay mình luôn suy nghĩ về một vấn đề, cho nên mình rất trầm lặng, di Thẩm hỏi mình có phải thân thể khó chịu hay không, mình nói mình đang trầm tư, thế nhưng di Thẩm vẫn cấp nhiệt độ cho mình, kết quả thật sự sốt nhẹ. Rõ ràng là mình đang suy nghĩ mà, vì sao lại phát sốt cơ chứ?

Đúng rồi, cái vấn đề khiến mình phải suy nghĩ là sau này trong trò chơi, mình phải gọi sư phụ thế nào đây? Vẫn gọi sư phụ, hay phải gọi là mama ?? Tại baba nói sẽ cùng sư phụ kết hôn, vậy không phải sẽ là mama mình sao? Thế nhưng sư phụ là nam mà, phải gọi là mama ư? Thật kỳ quái...

Hôm nay Ân Dữ chạy qua nói với mình, cậu ta sau này sẽ tiếp tục chơi Thiên Long Bát Bộ, nếu mình biết điều thì sẽ bảo vệ mình. Hừ, mình mới là không thềm, mình có baba và sư phụ là đủ rồi, không cần cậu ta bảo vệ!

Di Thẩm bảo sau khi ăn cơm phải uống thuốc, mình không muốn ăn, thuốc đắng lắm, không uống đâu...

Lời phê của giáo viên:

Cứ gọi như bình thường là được rồi, ngốc ạ. Ngoan ngoan uống thuốc đi, không thì ngày mai sẽ không có tinh thần đến trường.

==== =====

Khuynh thanh ‘ Mỹ nhân cốc là một bang hội cấp 4, gần đây bang chủ Cho ta một ánh nguyệt lượng cùng đội nòng cốt của bang quyết định đem bang nâng lên cấp 5. Bang hội cấp 5 có thể gia tăng số người chạy thương nhân, đồng thời thăng kỹ năng cuộc sống cấp 10, đối với một sinh hoạt bang mà nói đây tuyệt đối là tin vui. Có điều nói là một chuyện, làm lại là chuyện khác. Dưới sự cưỡng bức của phó bang chủ Hồ ly tu thành tinh, mỗi thành viên bắt đầu bước vào cuộc hành trình gian khổ làm nhiệm vụ bang hội.

Hôm nay mọi người vẫn khí thế ngất trời như trước, nơi nơi trong thành thị bang hội đều có thể thấy người chạy đôn chạy đáo.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Ai có Tử Thái Thang a a !! Nhiệm vụ phát triển của tôi tại sao lúc nào cũng yêu cầu đồ ăn, ông đây thật muốn giết chết tên NPC mà!

[Bang hội] [thu vũ]: Tổ cũng muốn đâm tên khoa học kỹ thuật a, toàn bắt tổ vào thư phòng diệt côn trùng, diệt đến chán chết rồi a!

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Hình như tổ có, chồng ơi xem trong thương khố có không, em nhớ hình như có quặng vào.

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Tuân lệnh

~[Bang hội] [bạch tuyết an kỳ]: Em có, Thái Dương không cần kiếm, để em đưa Lão cuồng.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: An kỳ em thật là quá tốt.

[Bang hội] [bach tuyết an kỳ]: Ha ha, đừng khách sáo.

[Bang hội] [voi trên cây]: Ai có Phòng Phong a, tớ đăng cấp không đủ, không hái được.

[Bang hội] [bach tuyết an kỳ]: Vừa vặn em cũng có, ở chỗ Tổng quản chờ anh, anh tới đi.

[Bang hội] [voi trên cây]: Cảm ơn An kỳ!

[Bang hội] [bach tuyết an kỳ]: Có gì mà, giúp đỡ nhau thôi, ha ha...

Bay một vòng nhận hết toàn bộ nhiệm vụ, Phương Hân chú ý đến người tên ‘Bạch tuyết an kỳ’ này, kiểm tra dữ liệu là một nữ Tinh Túc 60, mới gia nhập bang hai ngày trước. Theo như Nguyệt lượng nói, đối phương hay giúp đỡ người khác, hơn nữa thái độ cũng rất tốt, mới có vài ngày đã hòa hợp với mấy tên con trai trong bang, mà đối với bọn con gái cũng không quá đồ kỵ. Dạng như vậy trong game thật ra rất phổ biến, cậu cũng không để ý nhiều lắm gì.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã, giờ cần gì?

Kiểm tra hết đồng nhiệm vụ, Phương Hân chỉ một câu “2 Thiểm Lượng Thiên Nhân, 1 Hoàn Mỹ Dao Bính.” sai bảo lão đại Sát biến thiên hạ chạy đi mua nguyên liệu.

Gần đây Phương Hân cứ login là đi làm nhiệm vụ, Giang lão đại đương nhiên hầu hạ cậu hết mình. Bà xã cần nguyên liệu gì, anh sẽ đi mua cái ấy; bà xã cần đánh quái nào, anh sẽ đánh quái đó. Mà Phương Hân sau vô số lần uy hiếp đối phương không có kết quả cũng đã mặc kệ không thèm sửa cách xưng hô của anh nữa, thích thế nào thì gọi thế ấy, dù sao cũng không mấy miếng thịt nào, cứ như thế lại càng khích lệ thêm cho cái tên kiêu căng ngạo mạn nào đó.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Mua xong rồi, bà xã em làm hết nhiệm vụ hôm nay chưa?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Xong vòng này nữa là max 50.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Có mệt hay không? Để anh mát xa cho em

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không cần.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đừng xấu hổ mà

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vai hay chân nè ??

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên, trở lại bình thường cho tôi, anh nói chuyện như vậy thật khiến tôi nổi da gà.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Săn sóc bà xã là điều nên làm mà

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Rồi rồi, đừng đùa nữa, đối với một tên con trai mà cả ngày bà xã đi bà xã lại anh không ngại đau răng à.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Em nghĩ anh đang đùa?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Chẳng lẽ anh thật sự định kết hôn với tôi sao?

Giang Thiên Dự nhìn màn hình máy tính mà thật muốn đập đầu vào tường, rành rành mình đã nói rất rõ ràng muốn cùng cậu ta kết hôn, cùng nhau trải qua thời gian trong game. Có thằng đàn ông nào lại bằng lòng đối với tên con trai khác mỗi ngày “bà xã” này “bà xã” nọ sao, anh tự thấy ý tứ của mình biểu đạt rất rõ, tên tiểu Hồ ly này lại có thể tưởng rằng anh đang đùa!

Nói giỡn sao, nếu lại để cho cậu giả ngu vậy nữa, tôi không lấy họ Giang! Giang Thiệu Dự nghĩ, hai tay liền lướt nhẹ trên bàn phím đánh chữ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Những điều anh nói đều là sự thật, thành tâm thành ý, em lại có thể nghi ngờ anh đang đùa, thật làm tổn thương trái tim anh...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nhưng chúng ta đều là nam...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly, em rõ ràng là một người rất cởi mở, sao hết lần này đến lần khác cứ để tâm vào mấy chuyện vụn vặt này.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Anh sao có thể khẳng định anh thật sự hiểu được con người tôi?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bởi vì anh luôn dõi theo em.

Phương Hân trầm mặc, tuy rằng trong lòng vẫn nghĩ đối phương bởi vì buồn chán cho nên mới cùng cậu chơi trò mập mờ này, nhưng hôm nay xem ra, sự thật không phải như vậy. Như Giang Thiên nói, cậu đích thật rất dễ tâm vào mấy chuyện vụn vặt.

Trong hiện thực, ấn tượng của người khác đối với Phương Hân là: điềm tĩnh, có chút lạnh lùng, không nói nhiều nhưng rất có năng lực. Nhưng ở trò chơi, đám con gái trong bang lại nói: Hồ ly thật sự toát ra cái vẻ phúc hắc nữ vương... Chữ ‘thụ’ bị người nào đó kiên quyết bóp chết. Đây gọi là hiện thực một tính cách, trò chơi một tính cách.

Thế nhưng, phúc hắc cũng được, nữ vương cũng tốt, bản chất của Hồ ly tu thành tinh trước giờ vẫn là Phương Hân điềm tĩnh lạnh lùng kia. Phòng tuyến tâm lý của cậu rất dày, cho dù chỉ là trò chơi, cũng khó mà thật sự cho người khác biết nhiều về mình.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly, chỉ là game thôi mà, thử mở lòng với anh xem.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chúng ta kết hôn thử đi, nếu như thật sự không hợp, em có thể nghĩ đến chuyện ly dị chồng...

Giọng điệu Giang Thiên rất ủy khuất. Phương Hân tưởng tượng mấy tính bên kia, một người đàn ông hơn ba mươi tuổi làm ra cái bộ mặt tội nghiệp hề hề, không khỏi có chút buồn cười.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thế nhưng... tôi đồng ý thì được gì nào?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nếu đồng ý thì anh là của em! Cái này thế nào?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: = =

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đừng có làm cái biểu tình ghét bỏ đó, mặc dù anh có con rồi, nhưng vẫn được công nhận là người đàn ông đầy sức quyến rũ nha~ hay là em muốn Nhất chi hoa cầu hôn em?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Được rồi, anh hại tôi rét lạnh.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, như vậy là em đồng ý rồi đúng không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Quên đi, dù sao cũng chỉ là một trò chơi, ở cùng một chỗ cũng không có tổn thất gì.

Giang Thiên Dự toát mồ hôi, lẽ nào mình trong mắt Hồ ly lại mất giá thế sao? Trong tạp chí rõ ràng nói người đàn ông trên ba mươi tuổi có con là có sức quyến rũ nhất. Nhưng tốt hay xấu gì thì đối phương cuối cùng cũng chịu mở lời, anh có phải là nên đốt pháo hoa ăn mừng không?

[Giang Thiên Dự: Có cái loại tạp chí đó sao?

Tác giả: Không biết, đừng hỏi ta...]

[Tạp chí lá cải!]

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy chúng ta đi đăng ký đi !!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Bây giờ !?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: A, hôm nay cũng quá muộn rồi, có thể không đủ thời gian, vậy buổi tối chủ nhật thế nào? Em có rảnh không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Hân là có đi...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Quyết định vậy đi!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Có cảm giác tôi đã làm sai điều gì.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không được, giờ em mà đổi ý thì...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thì sao?

Phương Hân cười thầm, dám uy hiếp cậu sao, lại không nghĩ rằng đối phương lập tức có động tác...

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Buổi tối chủ nhật này 8 giờ, tôi kết hôn, quen biết đều đến nhé !!

Phát hết loa, Giang Thiên Mộ Vũ cười hì hì trong tổ đội nói một câu: “Anh đã thông báo trên loa rồi!” Phương Hân vừa bực mình vừa buồn cười nhưng trong lòng mơ hồ có một tia vui sướng lan ra. Rất nhanh thì có người đáp lại, nói như thế nào anh ta cũng là đại nhân vật của server, xoạt loa mà không ai trả lời mới là kỳ lạ!

[Loa] [duy ngã độc cụ sức quyền rũ]: Chúc mừng đệ nhất bảo thạch vương của server, chú năm cuối cùng cũng thoát khỏi hàng ngũ độc thân, nhân tiện hỏi, tân nương tử là vị nào?

[Loa] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Á khẩu a, mới thất tình nhanh như vậy đã kết hôn !! Nhưng vẫn chúc mừng anh trước !!

Phương Hân nghiêng rằng, thấy mấy cái loa ấy lập tức ném qua một câu “Dám trên loa công bố tên ông thì ông đây tuyệt giao !! = = ”. Luôn luôn bình tĩnh kiềm chế, chỉ có cậu cười nhạo người khác chứ không ai có khả năng ghẹo vào phúc hắc nữ vương này. Bạn Hồ ly hình như đã hoàn toàn quên rằng, cho dù bây giờ Giang Thiên không công bố, chờ đến buổi tối chủ nhật, hệ thống đại thần sẽ hoàn toàn lôi bạn ra phơi ngoài ánh sáng. So với như thế không bằng hiện tại đem tin tức này thông báo ra ngoài, cho người ta chuẩn bị tâm lý, thế này mà đến chủ nhật, chúng bạn bè bị shocking ân cần thăm hỏi còn khiếp hơn.

Có điều giờ bạn Hồ ly đang bị shocking tạm thời không nghĩ ra điều này, chờ đến lúc bạn nghĩ ra, tình hình đã sớm không cho phép bạn làm bất cứ điều gì để sửa chữa nữa, thật sự là ‘một lần lỡ lời thành nỗi hận nghìn đời’, ô hô a ha!

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã của tôi nói, nếu nói tên cô ấy ra thì sẽ phải quỳ bàn chông, cho nên mọi người ráng chờ đến cuối tuần đi!

[Loa] [nhã trong ưu nhã]: Chúc mừng lão đại, nương tử rất dũng mãnh nha!

[Loa] [duy ngã độc cụ sức quyền rũ]: Chắc chắc, mùi rất nặng, anh đợi xem mặt tận mặt tân nương tử

~[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, thông báo lần nữa, chủ nhật này 8 giờ tối tôi kết hôn, quen biết đều tới nhé !!

.....

Nhìn đoạn đối thoại trên loa, Phương Hân nhin không được từ đáy lòng toát ra cái xúc cảm muốn cắn chết Giang Thiên. Từ bỏ việc luôn sắm cái bộ mặt điềm tĩnh phúc hắc, bạn Hồ ly nào đó đang nhìn Giang Thiên giao dịch đến một đồng đồ xa xỉ dùng để cầu hôn, cam chịu mà ôm cái ý nghĩ “Bỏ đi bỏ đi, hôm nay bị anh ta làm mất hết mặt mũi thì xài chút tiền của anh ta đã sao chứ, gặp kẻ có tiền mà không kiểng chác chút thì thật có lỗi với bản thân !!!”, để nữ Nga My của mình lộng lẫy biến thân.

Ở hệ thống đại thần nhắc nhở vài lần, chim nhận trên bầu trời cũng rớt xuống một đồng, tiểu mỹ nhân xinh đẹp lộng lẫy động lòng người ra lò, Giang Thiên Mộ Vũ quần xung quanh người sắp làm tân nương tử của mình một vòng.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nhìn đủ chưa?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã em thật đẹp !!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Vớ vẩn!

Đắp một đồng RMB sao mà có thể không đẹp chứ! Hiện tại hình ảnh của Hồ ly tu thành tinh là: một đầu Tiên Lữ nhuộm màu tím nhạt, một thân trang phục vĩnh cửu Tiên Lữ Tình Duyên, trên lưng cắm Bạch Sí Bàng [cánh trắng] phả ra bụi sao bảy màu, gương mặt đổi lại thành Mị Hoắc, hình ảnh nhân vật cũng biến

thành một mỹ nữ mắt khép nhẹ môi khê cong. Con vịt xấu xí hóa thành thiên nga trắng cũng giống như chớp mắt một cái vậy.

Phương Hân mắt nhìn đại mỹ nữ toàn thân thay đổi, lại nhìn Giang Thiên Mộ Vũ vẫn như mọi khi vây quanh cậu, trong lòng chỉ có thể gào lên một câu: đại gian ác RMB a.

Nói một chút về Nhiệm vụ bang hội

Các loại nhiệm vụ:

Nhiệm vụ công trình đường phố :

Là nhiệm vụ nâng cao giá trị công nghiệp của thành phố bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 20

Nhiệm vụ phát triển đường phố :

Là nhiệm vụ nâng cao giá trị nông nghiệp cho thành phố bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 30

Nhiệm vụ khoa học kỹ thuật thành phố :

Là nhiệm vụ nâng cao giá trị khoa học kỹ thuật của thành phố bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 40

Nhiệm vụ thị tập thành phố :

Là nhiệm vụ nâng cao giá trị thương nghiệp cho thành phố bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 40

Nhiệm vụ quốc phòng thành phố :

Là nhiệm vụ nâng cao giá trị quốc phòng cho thành phố bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 40

Nhiệm vụ khuếch trương thành phố :

Là nhiệm vụ nâng cao giá trị khuếch trương cho thành phố bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 40

Nhiệm vụ nghiên cứu thành phố :

Là nhiệm vụ cần thiết nghiên cứu khoa học kỹ thuật của thành phố bang hội, chỉ có hoàn thành nhiệm vụ này mới có thể phát hiện ra hoặc thăng cấp khoa học kỹ thuật nhiều hơn cho bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 10

Mỗi nhiệm vụ được tính theo vòng, mỗi vòng là 10 lần làm nhiệm vụ, max là 50 nhiệm vụ/ngày.

Hoàn thành nhiệm vụ sẽ nhận được một lượng điểm kinh nghiệm, vật phẩm và điểm cống hiến bang hội, điểm giá trị công trình. Điểm cống hiến bang hội dùng để học kỹ năng cuộc sống (từ cấp 5 trở lên phải học trong thành thị bang hội), mua một số vật phẩm bên ngoài không có, lĩnh 4h x2 trong tuần, đổi vật phẩm đi Diệt Phỉ Kính Hồ (phó bản rút Tân Mãn Thần Phù, nguyên liệu làm thần khí),.... Điểm giá trị công trình chính là dùng để nâng cấp công trình ~> nâng cấp thành thị bang hội.

Sau khi hoàn thành đủ điểm giá trị công trình thì tiếp tục làm nhiệm vụ xây dựng

Nhiệm vụ xây dựng thành phố :

Là nhiệm vụ cần thiết xây dựng kiến trúc thành phố bang hội, chỉ có hoàn thành nhiệm vụ này mới có thể kiến tạo hoặc thăng cấp kiến trúc thành phố nhiều hơn cho bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 10

Có tất cả 13 công trình để xây dựng: Nha phủ, Buồng xép, Quán rượu, Ngân khố, Phòng cụ phòng, Sở công, Võ quán, Kho gạo, Tập phường, Y xá, Trại lính, Thư viện, Tập võ trường. Tùy theo cấp độ bang hội muốn nâng mà xây dựng.

Loại hình nhiệm vụ:

Giết quái trong phó bản hoặc ở bản đồ tìm vật phẩm nhiệm vụ.

Tìm kiếm vật phẩm giao cho NPC (nguyên liệu, thức ăn, khoáng, dược)

Chuyển vật phẩm đến NPC khác

Thật ra phần nguyên liệu đều có sẵn trong Nguyên Bảo Điểm, có thể dùng KNB để mua, thế nên anh Dự mới có chỗ xài chứ

Các loại nguyên vật liệu này gồm có:

Nguyên liệu tạo vũ khí: 6 loại: Dao Bình, Thương Cán, Kiếm Sao, Song Côn, Phiên Cốt, Hoàn Phiến.

Nguyên liệu tạo phòng chống: 5 loại: Hoàng Cốt, Địa Tâm, Huyền Ty, Thiên Nhân, Bì Mao.

Nguyên liệu tạo trang sức: 3 loại: Băng Cơ, Tuyết Phách, Hàn Vân.

Các nguyên vật liệu nêu trên được phân cấp theo đẳng cấp của quái vật:

Cấp 1 : Hoại Trạo

Cấp 2 : Tàn Khuyết

Cấp 3 : Phá Tổn

Cấp 4 : Phá Cự

Cấp 5 : Hoàn hảo

Cấp 6 : Phổ Thông

Cấp 7 : Phát Quang

Cấp 8 : Hoàn Mỹ

Cấp 9 : Thiểm Lộng

Cấp 10 : Thất Thái

19. Chương 19: Bảo Táp Hôn Lễ

Thứ năm ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Ngày hôm nay không cần viết nhật ký, thầy Phương chưa có nói cho mọi người biết à?

Lời phê của giáo viên:

Thầy cũng chưa có nghe nói qua là hôm nay không cần viết nhật ký đó.

==== =====

Cùng với Giang Thiên Dự chờ mong và Phương Hân miễn cưỡng, chủ nhật cũng đã đến. Giang lão đại mặc trang phục Tinh Lữ một bộ với bà xã nhà mình, đúng 18:00 đăng nhập vào game. Để đảm bảo hôm nay có thể được rảnh rỗi, thứ sáu anh đã dùng tốc độ siêu cấp đem công việc hoàn thành hết. Phương Hân

vừa online, liền nhận được lời mời tổ đội của Giang Thiên Mộ Vũ, vào đội, đối phương đã gấp gáp đưa ra ý muốn công bố tân nương tử.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã, cuối cùng giờ có thể công bố chưa? Nếu không đợi đến lúc làm lễ mọi người cũng không biết tân nương tử là ai thì phiền phức lắm.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không nói gì coi như em đồng ý nha

~Phương Hân trong lòng cảm thấy là lạ, chơi game thế nào mà cuối cùng lại muốn cùng một tên con trai kết hôn cơ chứ!? Nhưng cậu lúc này đã rơi vào tay giặc, có muốn trốn cũng khó. Giang Thiên Mộ Vũ rất vui vẻ mà ném bom vào kênh bang hội và đồng minh, thuận tiện tại loa thông báo thêm một lần, tiếp đó hờn hờn nhìn phản ứng bị oanh tạc của mọi người.

[Đồng minh] [lão tử chính là cuồng]: Woa woa !!!! Hồ ly cậu muốn lập gia đình sao !!!!

[Đồng minh] [cho người một vàng thái dương]: Khốn, ông thật sự là bị kinh ngạc đến chết rồi !!

[Đồng minh] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: !!!!!!!!!!!!!

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: Xong xong xong, tim của tớ.....

[Đồng minh] [thường thu thường cây hoa cúc]: Khỉ, Hồ ly cậu cậu cậu cậu cậu cậu.....

[Đồng minh] [thu vũ]: Tớ bị nổ banh rồi, ai lại nhặt xác giúp tớ

[Đồng minh] [tạp mị]: , hí hí, Hồ ly cuối cùng cũng phải gả đi a, chúc mừng chúc mừng

~~[Đồng minh] [mẽ lạp lạp]: >< [người=""] này=""] hưng=""] phẫn=""] đến=""] mức=""] nói=""] không=""] ra=""]>

[Đồng minh] [nhã trong ưu nhã]: Ha ha, đoán chắc là Hồ ly mà, chúc mừng hai người nha

~[Đồng minh] [thiên biên nhất chi hoa]: Chúc mừng lão đại cuối cùng cũng thoát khỏi đời độc thân, kỳ lạ nha, mỹ nhân Mỹ nhân cốc thế nào lại cả đám giết mình thế?

[Đồng minh] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Chúc mừng anh, đợi đến lúc tiến vào lễ đường lại có thể giết người, ha ha...

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: .....

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, cảm ơn mọi người, 8 giờ nhớ đến Nguyệt Lão Lạc Dương.

[Đồng minh] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Cuối cùng cũng bình tĩnh được một chút, Hồ ly chết tiệt dám bùng bít kín như thế, bọn tớ tới hôm nay mới biết được !!!

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Giờ chẳng phải cũng đã biết rồi sao, chỉ là kết hôn thôi, kích động cái gì.

[Đồng minh] [thường thu thường cây hoa cúc]: Chúng tớ có thể không kích động sao, rõ ràng là có JQ mà...
....

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: ...

[Đồng minh] [T ‘ Lan đạt na]: Chúc mừng lão đại cùng Hồ ly hỷ kết liên lý, hi hi

~[Đồng minh] [thiên biên nhất chi hoa]: Tôi có nhiều lúc thật không thể lý giải được suy nghĩ bang các bạn...

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Sắp 6 rưỡi rồi, loa cũng nên bắt đầu xoát đi

~Giang đại bang chủ ra lệnh một tiếng, mọi người đồng loạt mở túi đốt tiền mua loa xoát liên tục, trong một lúc, đủ thứ màu sắc cùng kiểu chữ nhảy múa trước mắt toàn thể người chơi của server, cực kỳ náo nhiệt.

Phương Hân nhìn những lời chúc phúc đủ loại kiểu dáng nhảy múa phía trên, phía dưới là một loạt câu hỏi của đám người trong bang cùng bạn bè kéo đến như đạn pháo, càng thêm khôi hài là có rất nhiều mật tán gẫu cùng thư tán gẫu của mấy người không hề quen biết, hại cậu phải tạm thời đóng chức năng tiếp nhận hộp thư lại. Thành thật mà nói, cậu hiện tại thật sự là bế tắc không biết phải làm sao.

[Nói thầm] [cho ta một ánh nguyệt lượng] nói với các hạ: Hồ ly, Giang lão đại có biết cậu là nam không?

[Nói thầm] các hạ nói với [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Biết.

[Nói thầm] [cho ta một ánh nguyệt lượng] nói với các hạ: Ôi chao ôi chao ôi chao ôi chao ...

[Nói thầm] các hạ nói với [cho ta một ánh nguyệt lượng]: ...

[Nói thầm] [cho ta một ánh nguyệt lượng] nói với các hạ: Anh ta biết cậu là nam mà vẫn muốn cưới cậu, hai người chẳng lẽ thật sự là cái kia kia.....

[Nói thầm] các hạ nói với [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Cậu nghĩ nhiều quá rồi đó, bang chủ đại nhân, chỉ là game mà thôi.

[Nói thầm] [cho ta một ánh nguyệt lượng] nói với các hạ: Hí hí hí, đừng nghĩ vậy, cẩn thận game biến thành thực đấy, đây chính là điều mà ngay cả hệ thống đại thần cũng không thể dự báo được a, ...

[Nói thầm] các hạ nói với [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Cậu M tớ để nói mấy điều tâm phào vậy sao.

[Nói thầm] [cho ta một ánh nguyệt lượng] nói với các hạ: Một nửa thôi, thật ra đã chắc chắn rằng Giang lão đại biết cậu là nam rồi. Tớ cũng không hy vọng lại nhìn thấy một Lam nhan nữa a

~Vậy thì chúng tớ sẽ giảm bớt bớt bao thú vui và kích thích xem JQ! Những lời phía sau đương nhiên bang chủ đại nhân rất biết điều mà nuốt vào bụng chỉ chờ lại tiếng hò hét vô thanh.

[Nói thầm] các hạ nói với [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Cậu nhàn rồi như thế không bằng thông báo nhiệm vụ xây dựng mới đi.

Lúc này hệ thống bang hội thông báo Hồ ly tu thành tinh làm gia tăng độ xây dựng Y Xá thêm 1, hoàn thành xây dựng Y Xá.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Hồ ly cậu thật sự là rất không lãng mạn nha !! Nào có tân nương tử trước khi kết hôn còn đi làm nhiệm vụ bang hội cơ chứ !!!!

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Tốt, vậy phần của tớ nhờ cậu hoàn thành vậy, tớ sẽ không làm nữa.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Ách.....

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Hồ ly đại nhân bất kể lúc nào cũng vẫn là Hồ ly đại nhân...

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: 7 giờ rồi !! Tất cả mọi người đến chỗ Nguyệt Lão Lạc Dương tập hợp, xem pháo hoa nhận thiệp mời!

Bởi vì người nào đó tâm hoa nộ phóng mời, bang chúng Sát biến thiên hạ cùng Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc đang online đều có cơ hội tham gia cái hôn lễ có phần náo nhiệt quá mức này. Trong một lúc, Nguyệt Lão Lạc Dương chen chúc người và người, đủ loại BB tọa kỳ hỗn độn thành một đoàn, cấu hình máy tính nào kém sẽ bị lag ngay. Thế mà còn có người như ngại lag chưa đủ mà ở một bên liều mạng phóng pháo hoa, lag đến mức mọi người quả muốn đổi GM mà giờ ngón giữa.

Nhân vật Hồ ly im lặng đứng bên cạnh Giang Thiên Mộ Vũ, áo trắng tóc tím, không gió mà bay, dù hoặc những người xung quanh không nhìn được —— trộm nhòm. Giang Thiên Dự phát một vòng thiệp mời, phát hiện người sắp là tân nương tử của mình quá im lặng, nhìn không được chọc chọc cậu.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã? Có đó không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đây.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Sao không nói gì?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Khỉ, nói cái P, lag chết được !!

Giang Thiên Dự toát mồ hôi, hôm nay người tới thật sự rất nhiều, cấu hình máy Hồ ly xem ra không được tốt lắm, nhớ lần trước hôn lễ của nhóc kia, cậu ấy cũng rất im lặng, đoán chừng là bị lag. Hiện tại chưa đến 7 giờ rưỡi, theo tình hình trước mắt, đợi đến lúc người tới nhiều hơn, hi vọng tân nương tử không phải vì quá lag mà nửa đường bỏ chạy mất a!

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Có muốn xoát loa không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đưa một cái.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, anh còn nhiều lắm, giao dịch.

[Loa] [hồ ly tu thành tinh]: Lag chết được, lag hơn nữa tôi sẽ không kết hôn !!

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: !!!! Bà xã, bình tĩnh bình tĩnh a !!!!

[Loa] [duy ngã độc cụ sức quyền rũ]: Tân nương tử thật dũng mãnh, Giang Thiên cậu nhất định sẽ trở thành thê nghiêm à~ [thê nghiêm: vâng lời vợ, một dạng với sợ vợ ấy]

[Loa] [sinh thế 520]: Có cá tính, tở thích !!

Không thèm đếm xỉa đến tin nhắn Nguyệt lượng gửi tới “Hồ ly tở phát hiện đêm nay cậu biến thành nhâm tính biệt nữ thụ nha! Nhưng mà vẫn rất đáng yêu nha !! XD!”, Phương Hân nuốt nước bọt, nhìn tên họ Giang nào đó bên cạnh sốt ruột gào to “Em không được đổi ý a a a !!”, khoe miệng mang một chút tiểu ý. [nhâm tính = phóng túng, tùy hứng; biệt nữ = bướng bỉnh, khó chịu]

Đồng hồ làm tròn bốn phần của nó mà điểm 20:00 đúng, Giang Thiên Mộ Vũ khẩn cấp thúc giục, Phương Hân cuối cùng cũng nhận đồng ý, hệ thống đại thần rất không nể tình lập tức thông báo trên toàn bộ server. Tiếp theo là diễu hành trên phố, Giang Thiên Mộ Vũ ngồi trên lưng ngựa, nhìn bên người Hồ ly ngồi trong kiệu hoa, nét cười vô thức tràn đầy khuôn mặt.

Phương Hân thì rất tận tâm nhìn màn diễu hành này, bình thường thấy người ta diễu hành là một chuyện, chính mình trở thành đương sự lại có cảm giác khác. Theo ở phía sau là đám người âm ỉ hỗn loạn tranh đoạt mấy hộp quà trên mặt đất, pháo hoa khắp trời bay lượn, trong phút chốc cậu cảm thấy mọi thứ đều rất đẹp.

Quả nhiên trong game có đủ loại hoạt động khiến người tham gia có thể trải nghiệm lạc thú của nó a

~ thả lỏng người dựa vào ghế, thầy giáo Phương xoa cằm nghĩ. Không biết nếu suy nghĩ này mà bị Giang Thiên Mộ Vũ biết được thì biểu tình của anh sẽ thế nào, cho phép chúng ta tạm thời vì Giang lão đại mà mặc niệm, con đường tình yêu của anh hãy còn gập ghềnh lắm

~9 giờ tối, trình tự cuối cùng của của hôn lễ mà mọi người mong chờ nhất —— vào lễ đường = hoạt động giết người đến rồi. Truyền tống đến lễ đường, sắc màu đỏ thắm lộng lẫy tràn ngập nhãn cầu mọi người, đây chính là màu sắc nhuộm máu tươi a...

Phương Hân bị Giang Thiên Mộ Vũ kéo đến chỗ tân nhân [cô dâu chú rể] đứng, đợi người chứng hôn lên tiếng. Người chứng hôn là đại ca kết bái của Giang Thiên Mộ Vũ, bình thường không hay online, hôm nay vì chuyện hôn sự của anh mới đến.

[Loa] [Hải Thiên]: Giang Thiên Mộ Vũ tiên sinh, cậu có nguyện ý cưới tiểu thư Hồ ly tu thành tinh làm vợ, vĩnh viễn yêu thương, bảo hộ cô ấy, bất luận sinh lão bệnh tử, không rời bỏ không?

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi nguyện ý.

[Loa] [Hải Thiên]: Hồ ly tu thành tinh tiểu thư, cô có nguyện ý gả cho tiên sinh Giang Thiên Mộ Vũ, vĩnh viễn ủng hộ cậu ấy, giúp đỡ nhau, cùng nhau vượt qua khó khăn gian khổ không?

[Loa] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ý của tân nương tử là nguyện ý !!

[Loa] [Hải Thiên]: Khụ, như vậy, có người nào phản đối cuộc hôn nhân này không?

[Loa] [Thẩm Nguyệt]: Tôi phản đối!

Giữa lúc mọi người đều cho rằng hôn lễ sẽ thuận lý thành chương [hợp ý, thuận theo lý thường] mà hoàn tất, việc Thẩm Nguyệt lên tiếng phản đối vô cùng bất ngờ, không đợi đến người chứng hôn lên tiếng, cô ném ra thêm một trái bom đầy sức công phá.

[Loa] [Thẩm Nguyệt]: Hồ ly tu thành tinh là nam, tên đó là nhân yêu !!

Trong chốc lát, xung quang dường như đều tĩnh lặng, chỉ còn lại cái loa của Thắm Nguyệt trên khung tán gầu lập lờ, chẳng biết người thấy nó bị chấn động không nhẹ.

[Loa] [Thắm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca, anh bị lừa rồi, tên đó không phải là nữ, tiếp cận anh là muốn lừa tiền anh thôi !!

[Loa] [Mua‘Mật Nhi]: Thật buồn nôn, lại có thể giả nữ đến lừa đồ, tôi khinh !!!

[Loa] [Mua‘Ái Nễ]: Hồ ly tu thành tinh, ông khinh thường mày, T M D đàn ông con trai mà đi giả gái!

[Loa] [Nhật Thiên]: Không phải chứ, Tiêu tiêu vũ hiết kia cũng là nhân yêu, sư phụ nó cũng là nhân yêu, sẽ không phải cả bang bọn nó đều là biến thái hết chứ!

[Loa] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Con mẹ mày !! Mày phóng cầu P !!

[Loa] [sát biến thiên hạ là cầu]: Ha ha, Giang Thiên Mộ Vũ thật biến thái, lại muốn cưới nhân yêu liếm P, khiến người buồn nôn!

[Loa] [thù gia lam nhan]: T M D có gan thì nói lại xem, tin tao giết mày không dám xuất hiện ở server này nữa không !!

[Loa] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Bà tui bay! Có ngon thì ngay bây giờ lăn ra cửa khẩu Nhận Nam xem !!

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Câm miệng hết cho tôi !!!

[sặc, đoạn này tục quá ==]

Giang Thiên Dự nội tâm điên cuồng, lần đầu tiên bởi vì chuyện trong game mà tức giận đến sôi máu. Anh nhìn Hồ ly im lặng không nói, trong tâm hiện lên một trận đau đớn, chính anh bị rửa thành dạng gì đều không sao cả, nhưng chứng kiến người mình yêu thương bị phỉ báng thì thật không thể chịu nổi, cơn tức này bất kể thế nào cũng không nuốt xuống được.

Giật mình sững sờ nhìn loa không ngừng phát ra, lòng bàn tay Phương Hân có chút lạnh run. Loa của Thắm Nguyệt khiến cho một số tên trước đây kết thù với cậu cùng Giang Thiên Mộ Vũ nhân cơ hội nói ẩu nói tả, mấy câu chửi tai gai mắt đều có. Tuy rằng cậu bình thường đối với loại lời lẽ này luôn không lưu tâm, nhưng ngay lúc này đây, chính mình bị lột sạch trước mặt mọi người, mặc cho người ta mắng chửi đến thương tích đầy mình, mà cậu nhất thời lại không biết làm thế nào để đánh trả.

Phương Hân từng hỏi qua Giang Thiên Mộ Vũ, nếu như sau này bị người ta biết được mình cưới nhân yêu mất mặt thì sao? Đối phương cười trả lời: Mặt mũi đáng nhiều tiền, có đáng giá bằng em không?

Trên loa Giang Thiên Mộ Vũ cùng bạn bè lên tiếng đáp trả lại, Phương Hân nhìn nhìn mấy cái loa trong tay nải, nắm chặt nắm tay, có lẽ mình nên cấp một chút niềm tin cho cả hai.

[Loa] [hồ ly tu thành tinh]: Cho tới bây giờ tôi chưa từng nói qua mình là nữ, đây là chuyện riêng giữa tôi và Giang Thiên Mộ Vũ, người ngoài yêu cầu câm miệng!

[Loa] [hồ ly tu thành tinh]: Cảm ơn mọi người đêm nay đã tới tham dự hôn lễ, hiện tại buổi lễ kết thúc, giải tán.

Được rồi, kế tiếp cần phải làm rõ chính là việc Thắm Nguyệt làm sao biết được cậu là nam.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình:

Không khí đầu chương và cuối chương thật tương phản, ta có chút đau lòng cho tiểu Hồ ly. Thật ra trong trò chơi có rất nhiều người chơi nhân vật nữ là nam, không phải là cố ý cường điệu giới tính của mình, nhưng cũng không tiêu biểu, không bàn đến bọn lừa đảo. Tuy rằng người giả gái lừa đồ người khác không thiếu, nhưng vẫn cảm thấy nhân yêu rất tốt rất đáng yêu...

đồng suy nghĩ với tác giả

20. Chương 20: Vô Tình Lướt Qua

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Thứ bảy ngày x tháng x. Thời tiết: không tốt lắm nha.

Mình bị thầy Phương phê bình, bởi vì hôm trước mình không có viết nhật ký đảng hoàng. Cho nên hôm nay mình phải viết thật nghiêm túc mới được, nên viết cái gì nhỉ?

Đúng rồi, baba kết hôn !! Mình có mama rồi nha~ Mama cũng là sư phụ của mình, sau này mình sẽ gọi sư phụ là mama. Nhưng mà mình thật giận á, baba kết hôn mà không cho mình đi, còn dụ nếu không chơi trò chơi thì sẽ mua xe lửa cho mình. Mình nghĩ kỹ rồi, lấy xe lửa không chơi trò chơi cũng không sao, dù gì thì kết hôn cũng không vui, mình cũng đã thử qua rồi, baba thật lạt hậu, he he.

Thiên Long Bát Bộ mình xem được rất nhiều tập, tiên nữ tỷ tỷ thật là xinh đẹp nha, vì sao trong trò chơi mình chưa có thấy qua Thạch Đầu Nhân nhỉ?

Lời phê của giáo viên:

Có muốn thầy dẫn con đi xem không? Nhưng không cho phép gọi mama, sư phụ của con chắc chắn sẽ tức giận đấy.

====

Phương Hân vừa tiến vào phòng giáo viên để sách xuống, Cù Châu bàn bên cạnh liền sáp vào, cười hỏi: “A Hân, tối hôm qua đi đâu làm gì mà vành mắt thâm đen như vậy.” Nói xong còn có ý đồ đưa tay chọc chọc mắt đối phương. Phương Hân một hất đẩy ra cái tên động tay động chân này, nhú mày nói: “Ngồi yên, đừng có ngứa ngáy tay chân, chủ nhiệm đang nhìn cậu đấy.”

Cù Châu nghe vậy, lập tức ngoan ngoãn lùi về chỗ ngồi, còn chưa yên ổn được một phút đã lén lén dịch người sang bên cạnh, khẽ cười: “Đừng có bảo là soạn giáo án đến nửa đêm nha, tớ không tin đâu. Nói, có phải đi cày level không?”

“Không phải.” Phương Hân mặt không biến sắc mở máy tính, nhập vào tình hình lớp học hôm nay.

“Đừng gạt tớ nha, nè, acc của cậu sắp 100 rồi đúng không? Lúc nào cho tớ mượn chơi đi?” Cù Châu không buông tha dựa vào cạnh bàn.

“Được thôi, trước tiên nộp 100 ngàn tiền thế chấp.” Phương Hân liếc tên kia một cái, khóe môi gợi lên nụ cười nhạt.

“Gi? Với tớ mà cũng đòi tiền, còn xem là anh em không!” Cù Châu mắt trợn to, khoa trương đứng lên hét lớn, liền ăn một cái cùi trỏ của cậu bạn họ Phương.

“Bớt lời thôi đi, tiết tiếp theo cậu có lớp đấy, còn không mau xéo đi.” Gõ nhẹ ngón tay vào thời khóa biểu của đối phương, Phương Hân nói.

“Đã biết đã biết, đúng rồi, nếu cậu buồn ngủ thì đi pha một cốc cà phê đi~” Cù Châu cầm sách giáo khoa, ân cần nhắc nhở.

“Không cần cậu nhiều chuyện.” Phương Hân đầu cũng không quay lại, khoát khoát tay, tiếp tục làm việc với cái máy tính.

Mang mắt kính, tóc búi, chủ nhiệm khoa đi tới, vỗ nhẹ vai Phương Hân: “Tiểu Phương à, bình thường nên chú ý thời gian làm việc và nghỉ ngơi.” Đợi cậu nói lời cảm ơn thì hài lòng ra khỏi phòng giáo viên. Nhìn bóng dáng đối phương biến mất ở cửa, Phương Hân tháo mắt kính xuống, xoa huyệt thái dương, trong đầu không khỏi nhớ lại chuyện tối hôm qua.

Tối qua sau khi hôn lễ kết thúc, những người kia tiếp tục phát ra mấy lời vu khống hãm hại cậu cùng Giang Thiên Mộ Vũ trên loa, hai người cũng không chống chế đáp lời lại, dần dần thấy không hứng thú mà dừng. Chỉ có điều Giang Thiên Mộ Vũ và Cho ta một ánh nguyệt lượng đều hạ lệnh toàn bang truy sát, sau này,

chỉ cần ở ngoài thành thấy mấy tên xoát loa, trực tiếp tới chém, nếu người không đủ có thể hỏi trong bang, khi cần thiết thì xài Vụ Ảnh Tầm Trung (*), tất cả chi phí sẽ do Giang Thiên trả.

(*)Vụ Ảnh Tầm Trung: vật phẩm xác định vị trí hảo hữu và cừu nhân.

Nguyệt lượng cùng cậu tìm hiểu nghi vấn của chuyện này, đó chính là Thảm Nguyệt làm thế nào biết được Phương Hân là nam. Tuy nói cậu không cố ý giấu diếm chuyện cậu là nam với bang hội, thế nhưng người trong bang không bao giờ vô duyên vô cớ nhắc đến vấn đề này, bọn họ cũng không phải dạng buồn chán đến mức đem chuyện giới tính của người khác mồm ba miệng bảy. Theo như suy đoán của Phương Hân, hẳn là có người cố ý hỏi qua.

Sau khi cậu đem ý nghĩ này nói với Nguyệt lượng, Nguyệt lượng lập tức hỏi người trong bang. Tiếp theo liền có người M Phương Hân, không thể tưởng được người nọ lại có thể là Voi trên cây.

[Nói thầm] [voi trên cây] nói với các hạ: Thật xin lỗi Hồ ly, tớ đoán có thể tại tớ lảm miệng nói ra.

[Nói thầm] các hạ nói với [voi trên cây]: Sao lại thế?

[Nói thầm] [voi trên cây] nói với các hạ: Tớ cũng chỉ đoán thôi, còn nhớ Bạch tuyết an ký trong bang không? Cô ta đã từng đến hỏi tớ chuyện của cậu.

[Nói thầm] các hạ nói với [voi trên cây]: Cậu nghĩ đó là acc khác của Thảm Nguyệt?

[Nói thầm] [voi trên cây] nói với các hạ: Ủ, vì sau khi vào bang cô ta liên tục giúp đỡ chúng ta, cho nên tớ nếu không có việc gì sẽ dẫn theo cô ấy, có lần tán dóc không cẩn thận nói ra chuyện cậu là nam.

[Nói thầm] các hạ nói với [voi trên cây]: Ra vậy.

[Nói thầm] [voi trên cây] nói với các hạ: Thật xin lỗi nha Hồ ly, tớ không biết cô ta lại làm như vậy, còn lấy chuyện này chửi mắng cậu, đều là lỗi của tớ.

[Nói thầm] các hạ nói với [voi trên cây]: Không sao, không phải lỗi của cậu.

[Nói thầm] [voi trên cây] nói với các hạ: Mẹ, nhỏ này cũng quá nhàm chán đi, chơi game mà còn làm Vô Gian Đạo (*).

(*)Vô Gian Đạo là một bộ phim hình sự trinh thám của Hồng Kông, là cuộc đấu trí giữa viên cảnh sát và tên tội phạm, cả hai đều đi nằm vùng ở tổ chức của đối phương. Ở đây ý chỉ là làm gián điệp.

[Nói thầm] các hạ nói với [voi trên cây]: Ha ha, rất có thể người ta xem nhiều phim gián điệp quá.

.....

Thật ra là nam hay nữ, chơi nhân yêu hay yêu nhân đều không phải việc gì đáng ghê tởm, trong game ai mà không từng chơi qua. Thế nhưng một khi bị người có tính toán bắt được, cố ý phóng đại thì có khả năng dấy lên một trận phong ba không lường trước được. Ngay từ đầu Giang Thiên Mộ Vũ cũng dự định chờ sau khi cùng cậu kết hôn sẽ từ từ hướng người trong bang tiết lộ chuyện cậu là nam, cũng không nghĩ muốn giấu giếm. Vả lại bằng lòng cưới nhân yêu là chuyện của anh ta, không liên quan gì đến người khác. Trách thì chỉ có thể trách Thảm Nguyệt nắm bắt thời cơ quá tốt, hơn nữa lại có thêm mấy tên ác ý đổ dầu vào lửa, mới khiến cho câu chuyện toàn server đều biết.

Sau đó Giang Thiên Mộ Vũ vẫn luôn nói với cậu sẽ xử lý chuyện này, nhìn giọng điệu cũng biết anh ta rất khó chịu. Nghĩ lại thì đây cũng là hôn lễ vẫn luôn mong chờ, vậy mà bị người khác làm thành như vậy, ngay cả Phương Hân miễn cưỡng với màn hôn lễ này cũng cảm thấy rất bức mình, đừng nói đến anh ta.

Lúc logout đã gần 1 giờ, Phương Hân có thói quen đến 11 giờ thì lên giường, một khi qua 12 giờ liền rất khó đi vào giấc ngủ, do đó cậu ở trên giường trần trọc nửa giờ mới chậm chạp thiếp đi. Sáng sớm ngủ dậy, nhìn vào gương rất rõ ràng có thể thấy một vết mờ màu xanh đen dưới con mắt.

Đứng dậy pha cốc cà phê, Phương Hân vừa uống vừa lật xem nhật ký của học sinh lớp 3/1, nhìn những chữ cong cong vẹo vẹo bò đầy trang giấy trắng, ghi lại mọi việc dưới con mắt của bọn nhỏ cùng suy nghĩ của chúng. Cậu nhẹ nở nụ cười, một nụ cười rất dịu dàng, mấy đứa tiểu quỷ dở hơi này... Tâm tình dường như đã tốt hơn rất nhiều.

Giang Thiên Dự đứng dậy tiễn vị khách hàng cuối cùng, mắt nhìn kim đồng hồ đeo tay chỉ 5 giờ 30 chiều, đến giờ tan ca. Lái xe hướng về nhà, nhưng đến một giao lộ thì đổi chủ ý. Dù sao cũng còn sớm, đi đón cậu nhóc kia vậy.

Đúng ngay cao điểm tan tầm, hầu như con đường nào cũng xếp thành một hàng rồng rắn nối đuôi, xe Giang Thiên Dự lần thứ ba bị chắn sau dòng xe. Anh mất kiên nhẫn gõ nhẹ ngón trỏ lên tay lái, trong lòng có một cổ nôn nóng bao quanh, tiêu tán không đi. Rút ra điều thuốc, nghĩ nghĩ rồi lại dứt trở lại, ngón tay càng gõ nhanh hơn, phát ra tiếng cạch cạch ‘cần nhần’.

Tối hôm qua sau khi anh rời khỏi lễ đường, chuyện thứ nhất làm chính là đá Thắm Nguyệt ra khỏi bang hội, tiếp theo thẳng tay xóa bỏ tên của cô. Anh không có cách nào tha thứ cho cô sau khi làm ra chuyện này. Thật ra trước đây anh đã ngờ ngợ cô nhỏ này có tình cảm với mình, nhưng khi đó anh một lòng theo đuổi Hồ ly, căn bản không rảnh bận tâm suy nghĩ của người khác, lại càng sẽ không đi lo lắng tình cảm của một cô em gái.

Anh cho rằng sau khi mình cùng Hồ ly cưới nhau, những tình cảm đó sẽ dần dần theo thời gian mà tan biến. Thế nhưng ai lại nghĩ đến, người con gái, bình thường là một cô bé thật đáng yêu theo chân anh gọi ‘Giang Thiên ca ca’, tại cái thời điểm vốn nên vui vẻ lại làm ra một hành động gây kinh ngạc như vậy. Có lẽ cô ấy cho rằng cô vì người mình thích lo nghĩ nên mới lựa chọn cách thức này, nhưng cô cũng đã thật sự gián tiếp làm anh tổn thương, càng trực tiếp tổn thương người anh yêu thương.

Người trong bang đều nhao nhao bàn luận về vấn đề giới tính của Hồ ly và cách làm của Thắm Nguyệt. Có mấy người là bạn bè tốt của Thắm Nguyệt hướng Giang Thiên xin thương tình nhưng đều bị lạnh lùng cự tuyệt. Bầu không khí có chút căng thẳng, không biết là người nào thuận miệng nói ra chuyện Tiêu tiêu vũ hiết bị Lam nhan đột nhiên phát hỏa tức giận cho ăn mắng.

Giang Thiên Dự nhìn kên cá nhân cải vã ầm ĩ, xen giữa là dòng mật tán gẫu của Thắm Nguyệt, cô vẫn nhấn mạnh tâm ý của mình là vì suy nghĩ cho anh, mong muốn Giang Thiên có thể cho cô quay về bang, cô muốn ở bên cạnh anh, vân vân. Gặp phải Giang Thiên Dự cự tuyệt không nói gì, thậm chí không không chế được ở trên loa mà khóc lớn, nói Giang Thiên Mộ Vũ phụ cô, thà rằng muốn cưới nhân yêu cũng không cần cô.

Giang Thiên Dự giận đến sắp nổi xung thiên, lúc này Hồ ly biểu hiện ra mặt cứng rắn của cậu ấy. Nhìn những biển quảng cáo ngoài cửa sổ, nhớ tới tối hôm qua cậu ta đã nói mấy câu với mình, Giang Thiên Dự nở một nụ cười nhàn nhạt.

“Thôi, đi ngủ đi, cứ để bọn họ náo động đi, loại chuyện này mà muốn đánh bại tôi thì còn kém lắm.” Có thể tưởng tượng được tiểu Hồ ly ở mấy tính bên kia dùng biểu tình gì khi nói ra lời này.

“Ừ, anh sẽ xử lý chuyện này.” Giang Thiên Dự trong nháy mắt bình tĩnh lại, “Này, em đã đồng ý theo anh rồi thì không thể đổi ý nhé.”

“Anh có biết anh hiện tại giống cái gì không?” Không trả lời mà hỏi vặn lại, nếu như trong hiện thực, tiểu Hồ ly hẳn là sẽ dùng ánh mắt đầy khinh bỉ liếc nhìn anh, “Dựa theo đám con gái trong bang tôi mà nói, anh là một hình ảnh sinh động của tiểu nương thụ~” [tiểu nương = bé gái, ý chỉ là người tính trẻ con, hay lo lắng chuyện không đâu ấy~]

“Cái gì mà bé gái...” Bất đắc dĩ mà cười, Giang Thiên Dự cảm thấy suy nghĩ của anh không theo kịp bà xã nhà mình. Nhưng anh rất rõ ràng cảm nhận được thái độ của đối phương có chuyển biến dù rất nhỏ, cảm giác xa cách mơ hồ xen ngang giữa hai người dường như thoáng cái đã biến mất.

Đèn đỏ chuyển xanh, đoàn rồng rắn chậm rãi nhúc nhích, buồn bực trong lòng theo chuyển động của dòng xe dần dần tan biến, khi Giang Thiên Dự đến được trường tiểu học XX của cậu con trai, tâm tình đã trở nên rất thoải mái. Xuống xe, dùng cái tư thế cực kỳ tuần tú tựa ở cửa xe, chờ nhóc con kia đi ra.

Lúc này trong phòng học lớp 3/1 trường tiểu học XX, cặp mắt kính của thầy giáo Phương ánh lên hàn khí, theo tia mắt cậu đảo qua một đám nhóc phía dưới, hàn ý nổi lên bốn phía. Chuông tan học đã vang lên thế nhưng các học sinh lớp 3/1 ai cũng không dám động.

Cuối cùng, thầy Phương mở lời: “Được rồi, tan học, những trò nào vừa gọi tên thì ở lại.” Nói xong, đám nhóc ở phía dưới reo hò tản ra như chim vỡ tổ, chỉ còn lại vài chú chim nhỏ rủ xuống.

“Những trò khác đều đã nộp bài thơ chép tay hết rồi, tại sao các con còn chưa nộp?” Phương Hân nhìn mấy nhóc đầy đáng thương, thở dài, cuối cùng cũng nhẹ giọng, “Đêm nay về chép lại 5 lần, sáng sớm ngày mai đến tìm thầy nộp nghe chưa. Được rồi, về đi.”

Nghe được thầy Phương bãi bỏ trừng phạt, đám nhóc lập tức nắm cặp sách, hô lớn “Tạm biệt thầy Phương ạ.” chạy nhanh ra khỏi phòng học, một bóng dáng nhỏ nhỏ đang muốn theo tiểu đội cùng nhau chạy đi, bất ngờ không kịp phòng thủ bị thầy giáo phía sau kéo áo lại.

“Anh • bạn • Giang • Tiểu • Vũ, anh muốn đi đâu đó?” Thầy giáo Phương đem cậu nhóc kéo đến trước mặt, âm hiểm cười.

“Không phải thầy nói có thể đi sao ạ?” Bạn nhỏ Giang Tiểu Vũ chớp chớp mắt, vô tội hỏi.

“Thầy nói những bạn khác có thể đi, chưa có nói con nha~” Phương Hân làm lơ ánh mắt đáng yêu của anh bạn nhỏ, nói.

“Thầy thật bất công!” Cậu nhóc tức giận kháng nghị, đáng tiếc vô hiệu.

“Thầy bất công? Con tự nhớ lại xem có làm sai gì hay không.” Thầy Phương lạnh lùng nói.

Nghiêng đầu suy nghĩ, anh bạn nhỏ cau mày, “Con rõ ràng là rất ngoan ngoãn, đến lớp đều làm tốt bài tập ạ.”

“Vậy sao? Thế nhật ký hôm trước con viết cái gì ấy nhỉ?” Phương Hân tiếp tục lạnh lùng nhắc nhở cậu nhóc.

“Con có viết nhật ký mà !!” Anh bạn nhỏ lập tức trả lời, mình rõ ràng có viết nha, tuy rằng chỉ có một câu, thế nhưng có ai quy định nhật ký là phải viết hơn một câu đâu!

“Con gọi một câu là nhật ký sao? Thầy có nói qua ngày đó không phải viết nhật ký à? Con còn dám nói dối là thầy dạy, lá gan thật to nha.” Vươn tay xoa cái đầu phía dưới, Phương Hân vừa bực mình vừa buồn cười nói.

“Thầy đừng vò đầu con, con không dám nữa mà~” Cậu nhóc che đầu, chu miệng lầu bầu.

“Được rồi, lần sau phải viết đàng hoàng biết chưa?” Vuốt lại tóc cho nhóc con, Phương Hân lúc này mới nở nụ cười.

“Dạ.” Nhìn thầy giáo chủ nhiệm của mình tươi cười, Giang Tiểu Vũ liền sáng mắt lên cam đoan.

“Về đi.”

“Oa~ chào thầy ạ !!”

Theo chân mấy bạn nam khác, cậu nhóc cũng hô to rồi chạy ra ngoài, còn không đợi Phương Hân ra khỏi phòng học, chợt nghe ở ngoài hành lang truyền đến thanh âm trong trẻo non nớt.

“Đồ đồ Án Dự !! Cậu làm gì trốn trong góc dọa tôi chứ !!”

“Cậu nói lung tung gì thế, rõ ràng là cậu lao tới đụng phải tôi.”

“Cậu, cậu mới ăn nói lung tung !!”

“Không nói được gì sao, Giang đần độn~”

“Hừ, tôi ghét nhất là cậu, Án Dự là đồ đồ.”

“Giang Tiểu Vũ.”

.....

Theo tiếng bước chân từ xa, thanh âm trong trẻo cũng dần dần hạ thấp rồi mất hẳn, Phương Hân lắc lắc đầu, cảm cặp của mình bước ra khỏi phòng học. Lúc đi ngang qua cổng trường, thấy Giang Tiểu Vũ nhào vào lòng một người đàn ông cao lớn mặc âu phục, miệng vui mừng hô “Baba.”

Người đàn ông kia ôm Giang Tiểu Vũ, hôn một cái rồi đem cậu nhóc nhét vào trong xe, lúc anh ta quay người qua bên kia chuẩn bị lên xe, vô tình hướng mắt về phía Phương Hân bên này. Bốn mắt tiếp xúc trong nháy mắt, Phương Hân chỉ thấy trong đầu oanh một tiếng, tức thời .

Giang Thiên Dự không biết vì sao mình cùng cậu trai trẻ xa lạ kia lúc ánh mắt tiếp xúc nhau, trong lòng lại khẽ rung động. Nhưng anh không nghĩ ngợi nhiều, thắt dây an toàn cho cậu con trai liền nhanh chóng lái xe ra khỏi cổng trường, song ánh mắt lại vô thức đảo qua bóng dáng phản chiếu ở kính chiếu hậu.

“Tiểu Vũ, người kia là ai, con biết không?”

“Là thầy chủ nhiệm của con ạ.”

“Vậy sao, thầy tên gì?”

“Phương... ưm... ưm...”

“Hửm?”

“Phương... Phương... Phương Thốn!” [PhươngThốn ( ) có nghĩ là ‘một tắc vuông’.]

“Hử?”

Sau cùng, Giang baba vuốt cằm nghĩ: tên của thầy thật sự là kỳ quái...

21. Chương 21: 1vs6

Vì các bé học sinh trường tiểu học XX sắp phải thi giữa kỳ nên nhật ký của bạn Giang Tiểu Vũ tạm dừng, vậy nha.

====
=====

Khi Phương Hân login lại, thế giới trong trò chơi vẫn náo nhiệt như vậy. Kênh thể giới theo lệ tranh giành nhau phát tin tức buôn bán đủ mọi màu sắc, trên đường phố Lạc Dương và Tô Châu vẫn bày đầy sạp hàng đủ loại, nơi làm nhiệm vụ phó bản như cũ một đoàn người đứng đợi.

Thế giới trò chơi cùng hiện thực tương thông, bất luận náo nhiệt gì, sự kiện nào, một khi thời gian trôi qua, cuối cùng vẫn bị người lãng quên.

Sự tình hôm qua còn huyền não bàn tán xôn xao, hôm nay tựa như chưa từng phát sinh qua, mọi người vẫn cứ chơi đùa vui vẻ, chuyện của người khác xem xong cười xong thì liền như không có gì. Phương Hân kéo mở thông tin bang hội, nick của mấy người thường onl sáng chói ung dung mà động ở mặt trên. Còn chưa có mở miệng đã có người hướng cậu chào hỏi.

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Hồ ly, buổi tối tốt lành

~~[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Cậu cũng vậy.

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Đại tẩu, muốn tới giết người giải trí không?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Giết người?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: =///= Đại tẩu..... Hồ ly cậu lại có thể không phủ nhận!

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Có cái gì mà phủ nhận, cậu ta tối qua đã gả cho anh của ta thì chính là chị dâu ta, mi có ý kiến?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Em làm sao mà dám có ý kiến ả, ngược lại nha, em cảm thấy là rất đáng yêu... Xưng hô như thế này đầy trù mến *quỳ bái Nữ vương* xDDDDD

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Ban này dám người trong bang của anh tôi ở Liêu Tây thấy con nhỏ Mật Nhi kia, đang đuổi theo giết nhỏ đây, đại tẩu có muốn tới chém vài nhát không?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Mấy người các cậu đánh cô ta?

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Thêm tôi là 4, vờn được một lúc rồi.

[Bang hội] [tạp mị]: Nhỏ đó làm gì gốc như vậy vẫn đứng cho bọn cậu đánh?

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Trong đội có Nga My, chờ lúc nhỏ đó bị chúng tôi chém còn thừa chút máu thì tăng đầy lại, lại đánh, lại tăng, khiến cho cô nhỏ không thể chết thoải mái, ha ha.

Mọi người đầy mồ hôi, không hổ danh là nhân vật nổi tiếng nhất server, thủ đoạn hành hạ người hạng nhất. Một người kinh khủng như vậy còn thêm dám thành phần bạo lực Sát biên thiên hạ, nghĩ không có cảnh tàn sát cũng khó.

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Đại tẩu có muốn tới góp vui không? Anh đã nói sau này chỉ cần ở ngoại thành thấy mấy cái tên này cứ thoải mái giết.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Còn có cái tên Nhật Thiên nữa, trong bang ai gặp thằng đó thì cứ trực tiếp tới hỏi thăm, dám nhục mạ bản bang, tố bạo hoa cú nó == ! [ngắt ~_~]

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Nguyên lượng thật khí phách nha~

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Chờ chút, có người tìm tớ.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Hí, khẳng định là tân hôn phu quân, aiz... tới qua bị mấy tên thối nát kia quấy rối, ngay cả động phòng còn chưa được xem !

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Không sai.

Đây là Quỳ xuống gọi nữ vương lần đầu tiên phụ họa ý của Cà phê, nhỏ cảm thấy có điểm thụ sủng nhược kinh [được sủng ái mà lo sợ], có điều đối phương tiếp theo liền không lưu tình mà đâm thủng chút cảm động của nhỏ.

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Bọn tôi còn chưa có giết được mấy người đã bị bức ra khỏi lễ đường, grừ!

Vì vậy mọi người lần thứ hai đầu đầy hắc tuyến, cái cô này cũng quá hung hãn đi!

Phương Hân bên này nhận được tin của Giang Thiên Mộ Vũ, bình thường tên hảo hữu xanh nhạt lúc này đã biến thành màu tím đỏ, loáng thoáng dẫn theo chút không khí mờ ám. Thấy tên Giang Thiên, trong đầu cậu lập tức hiện lên chiều tối hôm nay ở đối diện cổng trường, nhất thời trong lòng toát ra một dòng cảm xúc nói không rõ, có phần xấu hổ, lại có chút mới lạ.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Bà xã, tiến tổ.

Vào đội, Phương Hân kiểm tra người trong nhóm, phát hiện Quỳ xuống gọi nữ vương cũng ở trong đó, bọn họ hẳn là ở Liêu Tây giết người.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã, có muốn qua đây chơi chút không?

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Chào bang chủ phu nhân

~~[Đội ngũ] [KILLER]: Chào đại tẩu, hi hi, tới giết người a

~Nghe vậy Phương Hân không lộ chút biểu tình nhú nhú mày, trả lời.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Các cậu nhiều người như vậy đi đánh một người người ta?

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Chính cô nhỏ động thủ trước, không phải chúng tôi ức hiếp nhỏ nha.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Phải a, tớ mới ở Liêu Tây mở Bảo tàng đồ, cô ta không nói tiếng nào đã tới đoạt quái. Tớ với cổ tranh luận mấy câu, cô ta liền động thủ giết tớ.

[Đội ngũ] [KILLER]: Tiểu T bị cô ta giết, thù này nói thế nào chúng tôi đều phải báo thù.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được rồi, chơi đủ rồi đi, Tiểu T dành lại nhất cuối cho em giết đấy.

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: A? Em còn chưa chơi đủ...

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Dạ~ Cảm ơn mọi người! Nữ vương, lần sau lại chơi tiếp đi

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên, về Lạc Dương thì gọi tôi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được.

[Đội ngũ] [KILLER]: Đại tẩu phải gọi lão đại là “Chồng” a ~~ còn gọi tên, thật là không thân mật mà.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Phải a, tớ còn tưởng rằng Hồ ly sẽ gọi bang chủ là chồng cơ, thất vọng...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được rồi mấy anh mấy chị, mới ngày đầu đã ức hiếp bà xã em, cẩn thận sau này em cho mấy anh chị đi tiểu hài đấy [ý là gây khó khăn~]

[Đội ngũ] [KILLER]: Ái! Tôi sợ thật a! Lão đại tha mạng !!

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: KK anh thật giả dối a... Chân em nhỏ sẵn, không sợ đi tiểu hài, hô hô

~~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Hai tên con trai kết hôn, mọi người không cảm thấy kỳ quái?

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Có gì kỳ quái, trong game cũng có nhiều nhân yêu, game chính là để mình chơi, liên quan gì đến người khác.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Phải a, hí hí, nói không chừng là mấy đôi vợ chồng kia cũng toàn là nam nam đó !!

[Đội ngũ] [KILLER]: Tôi ở game khác cũng có hai người bạn thân kết hôn đó thôi, có cái gì kỳ quái chứ, ham vui là tính cách của con người mà.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ha ha, cảm ơn các cậu.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã, cảm ơn bọn họ làm gì, muốn thì phải cảm ơn anh nè, gọi một tiếng ông xã nghe chút đi

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Biến

Một bọn cười cười nói nói trở lại Lạc Dương, nghĩ vẫn cảm thấy chưa đã ghiền, tức thì lôi kéo trong bang thêm hai người đi giết Ác Tặc Kính Hồ. Trong Thiên Long Bát Bộ, Ác Tặc Tạo Phản là phó bản phổ biến nhất, mỗi ngày tại thời gian cố định đều có xuất hiện lượt mới, chỉ cần một tổ đội cấp 30 trở lên là có thể đánh. Mà Giang Thiên này là một đội ngũ trâu bò nắm giữ các trang bị cấp cao, đánh mấy tên Ác Tặc có phân dao trâu mổ gà, nhưng ý định của bọn họ chủ yếu là tám chuyện, quái có thách thức hay không không quan trọng.

Mới vừa vào phó bản, Phương Hân liền nhận được mật ngữ, một chuỗi chữ dài dài đỏ như máu chiếm đầy khung tán gẫu cá nhân của cậu. Ban đầu cậu tưởng là mấy tên cày thuê buồn chán quảng cáo, nhìn lại mới phát hiện là đến từ Thẩm Nguyệt.

[Nói thầm] [Thẩm Nguyệt] nói với các hạ: Cậu thắng, Giang Thiên ca ca đã đá tôi ra khỏi bang, lại bảo trong bang truy sát tôi trên toàn server, tôi M anh ấy cũng không trả lời. Hiện tại cậu nhất định rất vui về đi, một người giả nữ lại thắng một đứa con gái chân chính, cậu có phải đang cảm thấy rất tự hào không? Nếu cậu còn có chút thể diện đàn ông thì giờ hãy đến cửa Kính Hồ.

Phương Hân liếc mắt một cái liền hiểu đại khái ý tứ, nhấp chuột nhẹ nhàng tiếp tục đánh quái, cơ bản không để ý đến lời của cô ta. Nhưng đối phương tựa hồ không từ bỏ ý định, đem nguyên câu phát lại mấy lần. Phương Hân đối với hành động spam của cô ta có chút phiền, đang định kéo khung tán gẫu xuống cho rồi, lúc này cậu nói tiếp theo của đối phương ngăn lại hành động của cậu.

[Nói thầm] [Thẩm Nguyệt] nói với các hạ: Cậu không muốn cùng tôi kết thúc mọi chuyện sao? Bây giờ cậu đến cửa khẩu Kính Hồ, chúng ta nói cho rõ ràng, tôi đảm bảo sau này sẽ không bao giờ tới quấy rầy các cậu nữa.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thẩm Nguyệt]: Vậy thì, mong cô nhớ rõ làm theo những lời mình đã nói.

[Nói thầm] [Thẩm Nguyệt] nói với các hạ: Cậu yên tâm, mau đến.

Thực ra trong lòng Phương Hân rất rõ, đối phương chả phải tốt lành gì. Theo lý mà nói, nếu muốn nói chuyện, bọn họ có thể ở trong thành tìm một góc mà đàm đạo, hoặc cũng có thể trực tiếp tiến hành ở mật tán gẫu, dù sao thì hiện tại hệ thống thư tín chẳng phải rất phát triển sao, nhưng cô ta lại lựa chọn ở Kính Hồ, một nơi mẫn cảm [Kính Hồ là nơi pk tự do, không tăng sát khí], tám chín phần là có âm mưu. Nghĩ tới đây, cậu thở dài, thật khâm phục cô gái này, chơi game mà cứ như đóng phim Hollywood. Được rồi, tốt xấu gì cái này cũng là game kiếm hiệp, đã thế cậu sẽ chiều cô một lần.

Cùng đội ngũ nói một tiếng, không đợi Giang Thiên hỏi, Phương Hân liền lui đội. Cậu vừa rời đi, Giang Thiên Mộ Vũ lập tức theo sau, lại bị một cái tin của đối phương ngăn tại chỗ.

“Tôi có việc riêng cần xử lý, anh cứ chơi đi. Đúng rồi, cấm có lén lút theo qua đây.” Tên tiểu Hồ ly này phía sau nhất định có giấu con mắt, nếu không chính là có thuật đọc tâm, không thì ý nghĩ muốn theo đuôi của mình thế nào lại bị cậu ta lột trần không còn một mảnh? Giang Thiên Dự chỉ có thể bất đắc dĩ mà ở lại tiếp tục đánh Ác Tặc, thuận tiện mang toàn bộ nghi vấn của đội hữu chặn lại.

“Sao mình lại quên không cùng cậu ta học kỹ năng phụ thê nhỉ, sai lầm a sai lầm...” Giang lão đại cầm nín nhìn trời lẩm bẩm. Phải biết rằng kỹ năng phụ thê của Thiên Long Bát Bộ có một cái gọi là ‘Hình ảnh bất ly’, trong cùng một bản đồ có khả năng truyền tống đến bên cạnh đối phương. Nếu như bọn họ có học qua, anh có thể lén lút đi theo cậu ta, đáng tiếc...

Phương Hân đứng lờ hướng cổng Tô Châu bay thẳng ra Kính Hồ, xa xa nhìn thấy, bóng dáng phần lam của Thẩm Nguyệt vẫn không nhúc nhích đứng một bên, chung quanh mặc dù có người chơi khác, nhưng đa số đều là những người người qua đường vội vàng. Bay đến phía sau cô ta, Phương Hân xuống tọa kỵ, đang chuẩn bị nói, đối phương nhanh hơn một bước trước đã mở miệng.

[Nói thầm] [Thẩm Nguyệt] nói với các hạ: Hôm nay chúng ta chấm dứt mọi chuyện.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thẩm Nguyệt]: Chị hai à, chị xem tiểu thuyết võ hiệp hơi nhiều rồi đó.

[Nói thầm] [Thẩm Nguyệt] nói với các hạ: Bớt vớ vẩn đi, cậu ngày hôm nay tại đây để chúng tôi lần lượt giết một lần thì chuyện này xóa bỏ toàn bộ.

Vừa dứt lời, ở truyền tống trận đi ra vài người, hơn nữa còn toàn mấy tên quen thuộc. Mua ‘Mật Nhi cùng chồng cô ta, Nhật Thiên, Sát biến thiên hạ là cầu, thêm mấy người không quen nữa, đoán chừng cũng là bạn bè của Thẩm Nguyệt. Mua ‘Mật Nhi vừa ra liền hướng Phương Hân phóng Chiêu Quân Xuất Tái + Cửu Âm Bạch Cốt Trảo, nhưng hệ thống lại biểu thị ‘Miễn dịch’. Thì ra Phương Hân vừa nhìn thấy cô ta động thủ liền mở Ngại Như Mộc Kê, 10 giây miễn dịch bất luận là công kích cùng trạng thái gì, đương nhiên ngoài trừ có thể di chuyển ra cũng không thể đánh ra bất cứ kỹ năng nào.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thẩm Nguyệt]: Đến đây đi, ai giết ai vẫn còn chưa biết được, có điều nhắc cho cô rõ, nhớ lời mình đã nói.

Nói xong cậu lánh đến truyền tống trận trở về Tô Châu, tăng đầy máu, thêm trạng thái, thả BB PK một lần nữa xuất hiện tại Kính Hồ. Vừa chuyển cảnh xong, Phương Hân liền thấy mấy người hướng cậu dồn sức chém, tiếng kỹ năng bên tai không dứt. Thế nhưng bởi vì sau khi chuyển cảnh, người chơi chỉ cần không di chuyển là có thể hưởng hệ thống bảo hộ trong thời gian nhất định, cho nên mọi công kích đều bị miễn dịch. Vậy nên cậu cũng không động, thông thả nhìn bọn họ làm chuyện thừa.

Trong đó có một người thấy chém Phương Hân không được, quay sang BB của cậu phóng kỹ năng, do hệ thống bảo hộ chỉ giới hạn cho người chơi, không bao gồm BB, vì vậy người chơi khác hoặc là quái vật có thể công kích BB. Màn hình game Phương Hân nhấp nháy màu đỏ của máu, liềm liềm khoe miệng, cậu hiểu rằng bản thân sẽ phải trải qua một trận đấu ác liệt. Hội đồng? Sợ cái gì, chết cùng lắm là uống chén canh thôi, truyền tống trận qua thì như cũ vẫn là một hảo hán.

Đứng trước mặt Phương Hân chính là một tổ đội đầy người, cậu trước thả Nguyệt Lạc Tây Sơn, tiếp tục nhắm vào Mua ‘ Mật Nhi dồn sức đánh, đối phương chưa kịp phản kháng, trong nháy mắt đã bị rút mất nửa thanh máu, thế nhưng người bên cạnh cô ta phản ứng nhanh chóng điểm huyết cậu, độc công, hư nhược [giảm công kích], phá triển [giảm phòng thủ], suất bạn [giảm tốc độ] đủ loại trạng thái bất lợi thoáng cái đầy thanh trạng thái của Phương Hân. Nhưng mà bọn họ ai cũng không biết, kết hôn ngày đó Giang Thiên Mộ Vũ không hề kiên quyết đưa cho cậu một cực phẩm BB PK có Cao Tĩnh Hóa. Cao Tĩnh Hóa phóng xuất, chỉ ít cũng có thể hóa giải hai loại hiệu ứng xấu trên người cậu.

Thao tác chuẩn xác cùng năng lực suy xét lúc này chứng tỏ ưu thế của Phương Hân, cậu hiện tại đã được hóa giải hai trạng thái bất lợi liền nhanh chóng chạy ra xa, tiếp tục đem mũi dùi nhắm thẳng Mua ‘ Mật Nhi. Đại đa số đều biết rằng, lúc PK tổ đội, nguyên tắc là trước tiên phải đem Nga My của phía địch tiêu diệt. Rất nhanh đối phương với kỹ thuật PK loại kém liền mang tặng cậu cái mạng nhỏ.

OK, 1VS5, Phương Hân phát huy kỹ năng PK của mình đến trình độ cao nhất, thời gian tăng máu, thêm BUFF, phóng kỹ năng BB cơ bản đều kiểm soát chặt chẽ, cuối cùng cũng vất khô Minh Giáo của đối phương. Có điều lúc này thức ăn BB trên người cậu đã không còn nhiều, mà bọn họ còn tới bốn người, mắt thấy cây máu của mình đã giảm xuống nhiều, cậu vừa định động thủ tăng lên thì đã thấy trên người một trận hồng quang, máu tăng thêm 10%. Sau khi sững sốt liền hiểu rõ đưa mắt dời về Thảm Nguyệt này giờ vẫn đứng một bên không tấn công, cậu nở nụ cười, ra là vậy, muốn dùng cách này để dày vò cậu sao? Vậy xem cậu thể nào giết sạch sẽ bọn họ đây.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, xung quanh không biết từ lúc nào đã đứng đầy những người không quen biết, phân không rõ là địch hay bạn, nhìn thấy Phương Hân vừa phóng ngã một Tiêu Dao liền tuôn ra câu “Khiếp, cô nàng này thật lợi hại !!”. Phương Hân buồn cười ngó bọn họ vài lần, tiếp tục đem lực chú ý đặt trên người đối thủ. Mấy tên vừa chết sống lại lập tức chạy qua, Thảm Nguyệt dường như đã mất kiên nhẫn, không tiếp tục tăng máu cho Phương nữa, trực tiếp gia nhập vào hỗn chiến.

Không ai thêm máu, Phương Hân một khó địch lại sáu, thậm chí dù sao cũng giết ba bốn người bọn họ, cũng kiếm đủ vốn rồi, cứ để bọn họ giết một lần đi, hơn nữa cậu đánh cũng đã mỏi tay. Giữa lúc ngàn cân treo sợi tóc, mấy người xung quanh xem náo nhiệt liền di chuyển, bọn họ xông lên hướng tổ đội Thảm Nguyệt một trận chặt chém, trực tiếp đem người tiền xuống Địa Phủ. Phương Hân ngậy ngốc nhìn, nhất thời không phản ứng lại. Lúc này trong đám đó một người đi tới mở miệng.

[Lân cận] [thử nãi hậu kỳ]: Xin chào, tôi là Đại địa ngưng thần ở server XXX, sau này xin được chỉ giáo.

Phương Hân tại chỗ, cậu là ai chứ? Còn nữa, rốt cuộc là muốn tôi chỉ giáo cái gì a?

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gian-tinh-phat-sinh-tu-quyen-nhat-ky>